

I

C

E

หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Education)

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลิตโดย |

มูลนิธิช่วยเหลือเด็กชายแดนจังหวัดตาก โครงการพลังร่วมชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SEEDS)
สนับสนุนโดย Pestalozzi Children's Foundation (PCF)

คำนำ

โครงการพลังร่วมชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนระหว่างวัฒนธรรม (Interculture Education: ICE) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ให้ความสำคัญกับบริบทและวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียนทุกคน และสามารถบูรณาการได้กับทุกสาระวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้าน อัตลักษณ์ ความเชื่อ วิถีวัฒนธรรม จนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็มีความพร้อมในการเรียนรู้การให้ความเคารพ ยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถสื่อสาร อธิบายตัวตนได้อย่างมั่นใจและเหมาะสม โดยมีแนวคิดการสอนมาจากการกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาการศึกษาซึ่งเป็นมาตรฐานที่ได้มาจากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก UNCRC (มาตรา 2 ข้อ 28, 29 และ 30) ร่วมด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ 4.7 (SDG 4.7) มาตรฐานเหล่านี้ได้กำหนดให้การศึกษาต้องดำเนินการในลักษณะที่ส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความสงบสุขและความอดทนอดกลั้น และเคารพซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวมถึงการศึกษาด้านสิทธิเด็กซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและสร้างรากฐานของวัฒนธรรมเพื่อสันติภาพและการไม่ใช้ความรุนแรง และเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ นอกจากนี้ทางโครงการฯ ได้นำหลักการการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ (Active Learning) รวมถึง gender (เพศสภาพ) มาปรับประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม บทบาทของครูมีหน้าที่เอื้ออำนวยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้ในเชิงบูรณาการด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม และด้านทักษะ/กระบวนการ นำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

หลักสูตรและแผนการสอนเล่มนี้ได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย หวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น I ตัวตนและความเกี่ยวพัน	1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	3
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1 อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	4
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2 ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	11
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3 รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน	18
ใบความรู้ ชั้น I ตัวตนและความเกี่ยวพัน	24
ใบความรู้ที่ 1.1 อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม	25
ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์	
ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่	26
ตัวอย่างแผนที่ชุมชน	27
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น I-YOU ความเหมือนและความต่าง	28
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	31
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์	32
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.2 การประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์	44
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์	50
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.4 ความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม	57
ใบความรู้ ชั้น I-YOU ความเหมือนและความต่าง	58
ใบความรู้ที่ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์	59
ใบความรู้ที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์	61
ใบความรู้ที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติ	62
ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์	63
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น YOU สิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบ	64
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	66
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.1 วิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิด	67
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.2 ค้นหาศักยภาพตนเอง	74
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3 การปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน	83

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
ใบความรู้ ชั้น YOU สิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบ	89
ใบความรู้ที่ 3.1 หลักสิทธิมนุษยชน	90
ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัด ความชอบ	122
ใบความรู้ที่ 3.3 หนังสือเดินทางเพื่อสิทธิมนุษยชน (UDHR)	123
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น YOU-WE การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม	127
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	128
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1 ผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา	126
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2 ระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติ: บันทึกความทรงจำ CD Print	136
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3 การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา	140
ใบความรู้ ชั้น YOU-WE การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม	159
ใบความรู้ที่ 4.1 การอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ	160
แผนจัดการเรียนรู้ ชั้น WE สันติภาพและความขัดแย้ง	166
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	168
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1 ภารกิจร่วมภารกิจเรา	169
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2 การเตรียมการนำเสนอผลงาน	191
หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.3 การนำเสนอผลงานและการประเมินผล	198
ใบความรู้ ชั้น WE สันติภาพและความขัดแย้ง	203
ใบความรู้ที่ 5.1 การสรุปบทเรียน	204
ใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น	208

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้น ๑

ตัวตนและความเกี่ยวพัน

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม K S A (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3)

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชาสังคม+สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ย่อย	จำนวนชั่วโมง	K	S	A
I	ตัวตนและความเป็นเจ้าของ (ความเกี่ยวพัน)	ความเป็นตัวตนที่มีความเกี่ยวพันกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง ตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ชุมชน ชาติพันธุ์ เพศวิถี ตลอดจนประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน	ม.3	ม.3 1. อธิบายอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้ 2. นำเสนอข้อมูลรูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์	1. อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม 2. ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม 3. รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน	7	ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง	1. ผู้เรียนสามารถอธิบายอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้ 2. ผู้เรียนสามารถนำเสนอข้อมูล รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์	ผู้เรียนมีความมั่นใจในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง และประเด็นของเพศวิถี

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ตัวตนและความเกี่ยวพัน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ภาคเรียนที่ 1)

จำนวน 7 ชั่วโมง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

1. อธิบายอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้
2. นำเสนอข้อมูลรูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์

ความคิดรวบยอด

การตระหนักในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเอง ความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง

สาระการเรียนรู้

1. อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้
2. รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (K)
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้ (S)
3. ผู้เรียนสามารถนำเสนอข้อมูล รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์ (S)
4. ผู้เรียนมีความมั่นใจในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตนเองและประเด็นของเพศวิถี (A)

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อธิบายอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ความเป็นตัวตน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อิทธิพลที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์ความเป็นตัวตนในช่วงเวลาต่าง ๆ ของชีวิต รวมถึงบุคลิก ลักษณะ และความคิดเห็นของตนเอง
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (1 ชั่วโมง 10 นาที)

1. ผู้สอนเตรียมใบไม้และไม้เสียบลูกชิ้นและให้ตัดหัวแหลมออก จากนั้นแจกใบไม้และไม้เสียบให้กับผู้เรียนทุกคน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฉีกใบไม้ส่วนปลายของด้านบน ส่วนหัวของด้านล่าง และเจาะรูตรงกลาง แล้วนำไม้ที่ได้รับใส่ไว้ตรงกลาง มีลักษณะเหมือนใบพัด
3. ให้ผู้เรียนทดลองวิ่งในบริเวณที่ทำกิจกรรมให้ใบไม้หมุน จากนั้นเชื่อว่าของใครไม่หมุนและทำจนกว่าจะหมุนทุกคน
4. ผู้สอนถามผู้เรียนว่าสิ่งที่ผู้เรียนผลิตขึ้นมานั้นเรียกว่าอะไร
5. ผู้สอนถามผู้เรียนต่อก่อนจะมาเป็นใบพัด วัสดุเหล่านี้ชื่ออะไรและเป็นอะไรมาก่อน
6. ผู้สอนสรุปเชื่อมโยงโดยใช้ใบความรู้ 1.1 อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และถามผู้เรียนว่าทำไมใบพัดถึงหมุนได้ เพราะเหตุใด จากนั้นผู้สอนอธิบายการหมุนของใบพัด ว่าก่อนที่จะมาเป็นใบพัดนั้น เป็นใบไม้และเป็นไม้เสียบมาก่อน และลมนั้นทำให้ใบพัดเกิดการหมุน เปรียบเสมือนอิทธิพลของสิ่งรอบตัวที่ส่งผลต่อการหมุนของใบพัด ดังนั้น วันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่องอิทธิพลของการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมส่งผลต่อตนเอง

ชั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมตามที่ได้วางไว้ เมื่อทุกคนได้ที่นั่งแล้วให้นั่งในท่าที่สบาย ผ่อนคลายที่สุด และค่อย ๆ หลับตาลง
2. ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่การทบทวนตัวเอง โดยมีแนวคำถามระหว่างผู้เรียนหลับตา
“ให้ทุกคนนั่งในท่าที่ผ่อนคลายที่สุด ปล่องวางความรู้สึกที่มันผ่อนคลายทุกส่วนของร่างกาย รู้สึกสบายผ่อนคลายที่หัว ผ่อนคลายที่ไหล่ ผ่อนคลายที่แขนขา หายใจเข้าลึก ๆ แล้วค่อย ๆ ผ่อนลมหายใจ ออกยาว ๆ ให้ทุกคนรู้ว่าตอนนี้เราอยู่ที่ไหนเราเป็นใครเรากำลังทำอะไร เราเรียนอะไรเป้าหมายในชีวิตของเรา คืออะไรหายใจเข้าลึก ๆ หายใจออก หายใจเข้าลึก ๆ หายใจออก หายใจเข้าลึก ๆ หายใจออก ลองย้อนกลับไป ตอนที่เราเป็นเด็กที่เราอยู่กับครอบครัวเรามีการแต่งกายอย่างไร อยู่ในชุมชนเราแต่งกายอย่างไร เข้าโรงเรียน ครั้งแรกแต่งกายด้วยชุดอะไร ใครเป็นคนมาส่ง วันแรกของการมาเรียน ป.4 ผู้เรียนแต่งชุดอะไรมาโรงเรียน อยู่กับใครบ้าง ณ วันนี้ผู้เรียนแต่งชุดอะไรมาโรงเรียน ทำไมถึงแต่งชุดนี้มา และตอนนี้อยู่กับใครบ้าง เขาแต่งกายอย่างไร การแต่งกายเหล่านั้นส่งผลอย่างไรกับการแต่งกายของเราลองทบทวนและเก็บความรู้สึก ภาพบรรยายกาศนั้น หายใจเข้าลึก ๆ ในช่วงเวลานั้น ค่อย ๆ ออกจากจุดนั้นถอยออกมา ตอนนี้ทุกคนกลับมา อยู่ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่ที่เราได้นั่ง จุดนี้เรามีความสุขกับทุกช่วงเวลาของชีวิตยิ้มให้กับชีวิตของเรา ค่อย ๆ ลืมตา”
3. ในระหว่างหลับตาผู้สอน จัควางอุปกรณ์ สีไม้ สีเมจิก กระดาษสี กรรไกร กาว ดินสอ เชือก ไม้กลวง ห้อยให้กับทุกคน
4. ให้ผู้เรียนทำ ใบงานที่ 1.1 ฉากภาพอิทธิพลของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม พร้อมกับเดินไปหยิบ ดินสอ อุปกรณ์ที่ได้เตรียมไว้ให้กลวงห้อย ผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนวาดภาพและอธิบายสิ่งที่ได้ทบทวนตัวเองลงในใบงาน โดยแบ่งดังนี้ ข้อที่ 1 ผู้เรียนเข้าโรงเรียนครั้งแรกแต่งกายด้วยชุดอะไร ใครเป็นคนมาส่ง ข้อที่ 2 วันแรกของการมาเรียนชั้น ป.4 ผู้เรียนแต่งชุดอะไรมาโรงเรียน และอยู่กับใครบ้าง ข้อที่ 3 ณ วันนี้ผู้เรียนแต่งชุดอะไรมาโรงเรียน ทำไมถึงแต่งชุดนี้มา และตอนนี้อยู่กับใครบ้าง เขาแต่งกายอย่างไร
5. ให้เวลาผู้เรียนในการทำใบงานที่ 1.1 ฉากภาพอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมประมาณ 20 นาที
6. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อนนำเสนอพร้อมอธิบายฉากภาพอิทธิพลของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เมื่อทุกคู่แลกเปลี่ยนกันเสร็จแล้วให้กลับมา นั่งเป็นวงใหญ่เหมือนเดิม
7. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมแล้วให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยใช้แนวคำถามชวนคุยดังนี้
 - 7.1 ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรจากที่ได้ทำกิจกรรม
 - 7.2 ภาพที่ผู้เรียนได้วาดสื่อถึงตัวตนอย่างไรบ้าง
 - 7.3 ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวตนอย่างไร
 - 7.4 อะไรที่ทำให้เราต้องแต่งกายลักษณะนี้
 - 7.5 การแต่งกายลักษณะนี้เพื่ออะไร เพราะอะไร

8. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคลโดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

ขั้นสรุปทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมดังนี้

1. ฉากภาพอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สะท้อนให้ผู้เรียนสามารถมองเห็น สิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเรา อาจเป็นกฎระเบียบข้อบังคับ สังคม เพื่อน ครู ที่ทำให้มีผลกับความเป็นตัวตนของเราเหมือนทุกวันนี้
2. ประโยชน์ของการเรียนรู้อิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อตนเองนั้นเพื่อให้ผู้เรียน รู้ เข้าใจ เกิดความตระหนัก เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ทั้งด้านบวก และด้านลบ

อุปกรณ์

1. กาว
2. กรรไกร
3. สี
4. ดินสอ

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ 1.1 อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 1.1 ฉากภาพอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อความที่นำเข้าสู่การทบทวน
ต้องเหมาะสมกับบริบทลักษณะ
ของผู้เรียน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1 อิทธิพลที่มีผลต่อ
การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 1.1 ฉากภาพ อิทธิพลที่มีผลต่อการ ปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรม	ภาพวาด ฉากภาพ ความฝัน	1. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน ฉากภาพกับเพื่อนที่จับคู่ 2. ตรวจสอบงาน	ใบงานที่ 1.1	เกณฑ์ - วาดภาพสื่อความหมายและ สามารถอธิบายภาพได้อย่าง ครบถ้วนให้ 3 คะแนน - วาดภาพสื่อความหมายได้ แต่สามารถอธิบายได้บางส่วน ให้ 2 คะแนน - วาดภาพได้แต่ไม่สื่อ ความหมายและไม่สามารถ อธิบายได้ ให้ 1 คะแนน (ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์)
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ ความร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1 อธิพิพลที่มีผลต่อ
การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2

ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อ

การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อธิบายอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและเพศวิถีของตนเองได้ (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมตามประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อเรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาตามประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน
2. เพื่อเรียนรู้อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้เรียนยืนเป็นวงกลม จากนั้นผู้สอนอธิบาย “เกม ใครมาก่อน ใครมาหลัง” ซึ่งเกมนี้จะให้ผู้เรียนเรียงลำดับตามวันเกิดของตนเองว่าใครเกิดก่อน ใครเกิดหลัง โดยการยืนเรียงลำดับหน้ากระดาน
2. ให้ผู้เรียนทำตามคำสั่งของผู้สอน จากนั้นผู้สอนสุ่มถามว่าทำถูกต้องหรือไม่ถ้าไม่ถูกต้องให้เรียงใหม่ โดยให้โอกาสสองครั้งในการแก้ตัว
3. เมื่อผู้เรียนเรียงลำดับวันเกิดได้ถูกต้องแล้วผู้สอนถามผู้เรียนว่าได้เรียนรู้อะไรจากกิจกรรม
4. ผู้สอนเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาตามประเด็นที่โรงเรียนเลือก โดยเกมใครมาก่อนใครมาหลัง เป็นการเรียงลำดับวันเกิดของตนเองผู้เรียนได้รู้ว่าเพื่อแต่ละคนเกิดวันไหน ซึ่งการเรียงลำดับนี้จะนำไปสู่การเรียนรู้ลำดับเหตุการณ์ในขั้นต่อไป

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนนับ 1-2-3 เพื่อแบ่งกลุ่ม ถ้าผู้เรียนน้อยให้อยู่กลุ่มเดียวกันเมื่อนับเสร็จแล้วให้คนที่นับเลขเดียวกันอยู่ด้วยกัน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาตามประเด็นตามที่แต่ละโรงเรียนเลือก ดังตารางต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2
ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อ
การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ประวัติศาสตร์ความเป็นมา	โรงเรียน
เตหน้า	โรงเรียนบ้านห้วยกระทิง และโรงเรียน ตชด. ท่านผู้หญิงทวิมณีนุตร
จักสาน-ทอผ้า	โรงเรียนบ้านสี่หลิ่ง โรงเรียนบ้านสามหมื่นห้องเรียนสาขาบ้านห้วยขนุน และ Morning glory 2
พืชผักพื้นบ้าน	โรงเรียนบ้านแม่กีดสามท่า และโรงเรียนบ้านป่าไร่เหนือ
ระบำเกลิยวเชือก	โรงเรียนบ้านพะเต๊ะ
อาหารและขนมพื้นบ้าน	Morning glory 1
ห้องภูมิปัญญา	โรงเรียน ตชด. บ้านถ้ำเสือ
ข้าวมัด	โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 3
รำตง กระทปไม้ไผ่ และ อีปฮอป	ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

หมายเหตุ โรงเรียนไหนที่มีลำดับเหตุการณ์อยู่แล้วให้ศึกษาเรียนรู้จากข้อมูล ส่วนโรงเรียนไหนที่ไม่มีให้ไปศึกษากับผู้รู้ในชุมชนหรืออินเทอร์เน็ต

3. ผู้สอนแจกอุปกรณ์ให้กับทุกกลุ่ม (ปากกาเมจิก กระดาษฟลิปชาร์ต สี เทปกาว) ให้ผู้สอน ครูผู้รู้ หรือผู้ช่วยประกบตามกลุ่ม เพื่อให้คำปรึกษา

4. ผู้สอนอธิบายความหมายและความสำคัญของการทำลำดับเหตุการณ์โดยใช้ ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์ พร้อมยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นภาพจริง

5. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มลองมองย้อนกลับไป ตามประเด็นที่แต่ละโรงเรียนได้เลือกว่าเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่โรงเรียนและตัวเองได้เลือกนั้นมีประวัติความเป็นมาอย่างไรบ้าง มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่เกิดขึ้นแล้วส่งผลดีหรือผลเสียต่อวัฒนธรรม อดีตวัฒนธรรมมีลักษณะเป็นอย่างไร ปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร หากมีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนช่วงไหน ใครมีบทบาทบ้าง ผู้หญิง ผู้ชาย และคนอื่น ๆ มีบทบาทอย่างไร

6. ให้ผู้เรียนเริ่มเขียนจากเส้นตรงก่อน จากนั้นให้ลง พ.ศ.เช่น 2500 2520 2540 2563 เป็นช่วงเวลา ระยะห่างประมาณ 20 ปี จากนั้นน้อยไปหามาก เพื่อคำนวณ พ.ศ. ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเรื่องราวทางวัฒนธรรมของตัวเองนั้นมีความเป็นมาและมีลำดับเหตุการณ์อย่างไรบ้าง (ชื่อเรื่อง ชื่อเหตุการณ์ ปี พ.ศ. ใครมีบทบาทในช่วงเวลานั้น และส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมอย่างไร)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1.2

ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อ

การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

7. เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอลำดับเหตุการณ์ที่ได้เขียนขึ้น (ชื่อเรื่อง ชื่อเหตุการณ์ ปี พ.ศ. ใครมีบทบาทในช่วงเวลานั้น ผู้หญิง ผู้ชาย เพศอื่น ๆ เป็นอย่างไร ส่งผลต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมอย่างไร ทั้งด้านบวก และด้านลบ) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มที่ไม่ได้นำเสนอร่วมกันอภิปรายผลการนำเสนอว่ากลุ่มที่นำเสนอนำเสนอถูกต้องหรือไม่ จริงหรือไม่ ถ้าไม่จริง ควรเป็นอย่างไร

8. ผู้สอนบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคลโดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

9. เมื่อผู้เรียนนำเสนอลำดับเหตุการณ์เรียบร้อยแล้ว จากนั้นให้ผู้เรียนวาดลำดับเหตุการณ์ที่ได้นำเสนอลงใน ใบงานที่ 1.2 ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

10. ผู้สอนชวนผู้เรียนแลกเปลี่ยนจากลำดับเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างไร อะไรเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ส่งผลอย่างไรต่อวัฒนธรรมของเรา และต่อตนเองอย่างไร

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ดังนี้

1. ลำดับเหตุการณ์ เป็นเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นเป็นช่วงเวลาหรือปี พ.ศ. ตามประเด็นวัฒนธรรมนั้น ๆ จะสังเกตเห็นได้ว่ามีเหตุการณ์หรือปัจจัยต่างๆที่เข้ามาทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เช่น ประเด็นทางวัฒนธรรม อาหาร ในอดีตคนจะนิยมหาพืชผักตามธรรมชาติมาประกอบอาหาร แต่ปัจจุบันคนสมัยใหม่จะนิยมไปซื้อพืชผักจากตลาดหรือร้านค้ามาประกอบอาหาร เนื่องจากพืชที่อยู่ตามธรรมชาตินั้นลดลงจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวรวมถึงคนปัจจุบันนิยมไปซื้อตามตลาดนั้นสะดวก มีความหลากหลายและประหยัดเวลามากกว่า

2. ประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องอิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม นั้น จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจที่มาที่ไปของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมว่ามีการปรับเปลี่ยนอย่างไรอะไรเป็นสาเหตุให้เกิดการปรับเปลี่ยน

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต/กระดาษ A4

2. เทปกาว

3. สี/ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 1.2 ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.2
ลำดับเหตุการณ์อิทธิพลที่มีผลต่อ
การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 1.2 ลำดับเหตุการณ์อิทธิพล ที่มีผลต่อการ ปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรม	การตอบ คำถาม	1. ให้ผู้เรียน แลกเปลี่ยนลำดับ เหตุการณ์ที่เขียน 2. ตรวจสอบใบงาน	ใบงานที่ 1.2	เกณฑ์ - ระบุลำดับเหตุการณ์ อิทธิพลที่มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลง (อดีต-ปัจจุบัน) และอธิบายได้ถูกต้อง ครบถ้วน ให้ 3 คะแนน - ระบุลำดับเหตุการณ์ อิทธิพลที่มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลง (อดีต-ปัจจุบัน) และอธิบายได้บางส่วน ให้ 2 คะแนน - ระบุลำดับเหตุการณ์ อิทธิพลที่มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลง (อดีต-ปัจจุบัน) และอธิบายได้ไม่ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมใน ชั้นเรียนเพื่อวัด และจดบันทึก ความตั้งใจในการ เรียน การตอบ คำถาม การให้ ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 3 ชั่วโมง

นำเสนอข้อมูลรูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเอง (ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) อย่างสร้างสรรค์

จุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย

เพื่อเรียนรู้รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนยืนเป็นวงกลมจากนั้นผู้สอนแจกกระดาษ A4 ให้กับผู้เรียนคนละ 1 แผ่น
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนวาดสถานที่สำคัญที่อยู่ในชุมชนที่ผู้เรียนรู้จักมาคนละ 1 อย่าง
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อนเกี่ยวกับสถานที่สำคัญที่ได้วาดลงในกระดาษ A4 ของตนเอง
4. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงว่าสถานที่สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนได้วาดออกมานั้นเป็นสิ่งที่ชุมชนให้ความสำคัญและสืบทอดกันมาอย่างยาวนานซึ่งตรงกับสิ่งที่จะเรียนรู้ในวันนี้คือ รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชนที่จะให้ผู้เรียนได้เขียนแผนที่ออกมาและกำหนดว่าสถานที่สำคัญในชุมชนที่ผู้เรียนได้วาดนั้นอยู่ตรงไหนบ้างและเหมาะสมกับชุมชนอย่างไร

ชั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลม จากนั้นให้ผู้เรียนนับ 1 2 3 นับจนกว่าจะครบทุกคน แล้วให้ไปนั่งตามกลุ่ม
2. ผู้สอนอธิบายกิจกรรมที่จะเรียนรู้โดยใช้ ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่ รวมถึงอธิบายขั้นตอนและวิธีการการทำกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน
3. ผู้สอนแจกอุปกรณ์ให้แก่ผู้เรียนทุกกลุ่มประกอบด้วย กระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี ไม้บรรทัด ดินสอ ยางลบ และสี

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3

รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน

4. ให้ผู้เรียนช่วยกันวาดแผนที่ผู้รู้ โดยเริ่มจาก กำหนดทิศของหมู่บ้าน ต่อด้วยวาดถนนในหมู่บ้าน จากนั้นวาดสถานที่สำคัญในชุมชน เช่น วัด โบสถ์ โรงเรียน บ้านนำชุมชน แหล่งเรียนรู้ ฯ (บ้านผู้รู้ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียน) ชื่อ สกุล ผู้รู้ด้านอะไร หญิง ชาย วาดแม่น้ำ วาดป่า วาดพื้นที่ทำกินตามลำดับ ระบุสถานที่ทางวัฒนธรรมว่ามีความสำคัญอย่างไร วัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชนตนเองนั้นเป็นแบบไหน ให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำ เมื่อวาดเสร็จแล้วให้ช่วยกันตกแต่งตามที่ชอบ

5. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนขึ้นมาจับฉลากใครก็ได้ 1 ต้องเริ่มนำเสนอก่อน โดยมีเนื้อหาที่จะเป็นในการนำเสนอคือ ชื่อกลุ่ม ชื่อหมู่บ้าน แหล่งเรียนรู้ ชื่อสถานที่ทางวัฒนธรรม มีความสำคัญอย่างไร วัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชนนั้นเป็นอย่างไร และลงรายละเอียดตามที่ได้วาด

6. ให้ผู้เรียนเดินสำรวจพื้นที่จริงในชุมชนถ้ามีข้อผิดพลาดสามารถปรับแก้ได้ทันทีในแผนที่ที่ได้วาด

7. เมื่อเดินสำรวจเสร็จแล้วผู้สอนบอกให้ผู้เรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลมแล้วสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนความรู้สึกของตนเองโดยมีข้อคำถามดังนี้

7.1 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมแผนที่ผู้รู้

7.2 สิ่งประทับใจ

7.3 การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

8. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคลโดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1.3 แผนที่รูปแบบวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน

ให้ผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาหากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน ดังนี้ การเรียนรู้รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนั้นได้ฝึกการวาดแผนที่ชุมชนของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าในชุมชนของตนเองนั้นมีแหล่งเรียนรู้อะไรบ้างแต่ละพื้นที่นั้นอยู่ตรงไหน ผู้รู้คือใคร รวมถึงวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน เมื่อผู้เรียนต้องการศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของตนเองก็สามารถที่จะใช้แผนที่ที่วาดขึ้นเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ได้

อุปกรณ์

1. กระดาษ A 4

2. ปากกาเคมี

3. ไม้บรรทัด

4. ดินสอ

5. ยางลบ

6. สี

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนที่

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 1.3 แผนที่รูปแบบวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3
รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
ที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 1.3 แผนที่รูปแบบวัฒนธรรม ที่เหมาะสมกับบริบท ของชุมชน	การตอบ คำถาม	1. ให้ผู้เรียน แลกเปลี่ยนคำตอบ กับเพื่อนที่จับคู่ 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 1.3	เกณฑ์ - เขียนได้ตรงประเด็นและ ชัดเจนให้ 3 คะแนน - เขียนได้ตรงประเด็นที่ กำหนดไว้ให้ 2 คะแนน - เขียนไม่ตรงประเด็น ไม่มีการจัดระเบียบให้ 1 คะแนน (ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์)
	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรม มีส่วนร่วมในชั้น เรียนเพื่อวัดและ จัดบันทึก ความตั้ง ในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือ กับเพื่อนและผู้สอน ในกิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3
รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
ที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.3
รูปแบบอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
ที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น 1

ตัวตนและความเกี่ยวพัน

อิทธิพลที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. อิทธิพล
ที่เกื้อหนุน
วัฒนธรรม

1. สอดคล้องหรือเข้ากับสภาพประเพณีที่มีอยู่เดิม
2. อิทธิพลของศาสนา คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้น พระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลต่อคนไทยมาก
3. การเห็นคุณประโยชน์ หากประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าทำแล้วได้ประโยชน์ ประชาชนจะรักษาและปฏิบัติตามวัฒนธรรมนั้นๆ
4. กลุ่มผลประโยชน์ เป็นกลุ่มที่ต้องรักษาวัฒนธรรมของตน บุคคลเหล่านี้เห็นว่าวัฒนธรรมไทยเป็นของดีอยู่แล้ว จึงพยายามส่งเสริมและคัดค้านการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ทำลายวัฒนธรรมที่ตนเห็นว่าดี และจะสนับสนุนส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้วัฒนธรรมที่ตนส่งเสริมดีขึ้น
5. ตัวแทนของวัฒนธรรม
6. สภาพทางเศรษฐกิจ หากเศรษฐกิจรุ่งเรือง ไม่ขาดแคลน คนจะมีจิตใจสบาย ความปกติสุขจะเกิดขึ้น คนจะอยู่อย่างสงบหรือพยายามอยู่ให้ดีขึ้น โดยสิ่งใดดีมีก็จะรับไว้ วัฒนธรรมจึงดำรงอยู่ได้ และอาจมีวัฒนธรรมที่ใหม่และดียิ่งขึ้น

2. อิทธิพล
ที่บั่นทอน
วัฒนธรรม

1. ความรู้สึกหรืออารมณ์ เป็นความรู้สึกผูกพันกับสิ่งเก่าๆ ความเคยชิน
2. กลุ่มผลประโยชน์ เป็นกลุ่มที่ต่อต้านวัฒนธรรมใดก็ตามที่ทำให้ตนเสียผลประโยชน์
3. ทักษะคติ หรือเจตคติ แม้จะเห็นว่าวัฒนธรรมนั้นดี แต่ไม่เต็มใจรับเพราะเห็นว่ายุ่งยากลำบากหรือไม่คุ้นเคย
4. การไม่เห็นคุณประโยชน์ของวัฒนธรรม เพราะไม่เห็นผลทันตา
5. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
6. สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพความแร้นแค้นยากจนก่อให้เกิดปัญหาเสื่อมโทรมทางด้าน

ตัวอย่างลำดับเหตุการณ์

แผนที่มีความสำคัญ

เป็นเครื่องช่วยในการดำเนินงาน หรือประกอบกิจการต่างๆ มนุษย์รู้จักใช้แผนที่มาตั้งแต่โบราณ ประโยชน์ของแผนที่ใช้เป็นเครื่องแสดงเส้นทางเดิน ถิ่นที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร ในทางภูมิศาสตร์ถือว่าแผนที่เป็นศูนย์รวมข้อมูลทางภูมิศาสตร์ มีความสำคัญต่อการศึกษาข้อมูลเพื่อประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางการเมือง

ประโยชน์ของแผนที่ผู้รู้

แผนที่ผู้รู้เป็นตัวส่งเสริมกระตุ้นความสนใจ และก่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้น ใช้เป็นแหล่งข้อมูลของบริบททั่วไปของชุมชน ใช้เป็นเครื่องช่วยแสดงภาพรวมของบ้านผู้รู้ในชุมชน

ตัวอย่างแผนที่ชุมชน

แผนการจัดการเรียนรู้
ชั้น I-You
ความเหมือนและความต่าง

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชา สังคม+ สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
I-YOU	ความเหมือน และความต่าง	ความเหมือนและ ความต่างในความ หลากหลายทาง วัฒนธรรมสามารถ สื่อสารความ เป็นอัตลักษณ์ของ ตัวเองและเรียนรู้ เข้าใจและเคารพ อัตลักษณ์ของผู้อื่น	ม.3	ม.3 1. อธิบายขั้นตอนของ การเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ สัมพันธ์ได้ 2. นำเสนอข้อมูลการ ประยุกต์ใช้แนวคิด ชาติพันธุ์สัมพันธ์และ ความหลากหลาย ทางเพศที่ยกตัวอย่าง เป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้ 3. นำเสนอรูปแบบ การสื่อสารอย่างสันติ ที่หลากหลายและ สร้างสรรค์พร้อม ยกตัวอย่างประกอบ	1. ขั้นตอนของ การเป็นกลุ่ม ชาติพันธุ์สัมพันธ์ 2. การ ประยุกต์ใช้ แนวคิดชาติพันธุ์ สัมพันธ์ 3. รูปแบบการ สื่อสารอย่างสันติ ที่หลากหลาย และสร้างสรรค์ 4. ความเหมือน และความต่าง ของประเด็นทาง วัฒนธรรม	6	1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ขั้นตอนของการเป็น กลุ่มชาติพันธุ์ สัมพันธ์ 2. แนวคิดชาติพันธุ์ สัมพันธ์และความ หลากหลายทางเพศ 3. รูปแบบการสื่อสาร อย่างสันติที่หลากหลาย และสร้างสรรค์	1. ผู้เรียนสามารถ อธิบาย สื่อสาร ผลกระทบของการ เป็นสังคมชาติพันธุ์ นิยมได้ 2. ผู้เรียนสามารถ อธิบายผลกระทบ ของการเป็นสังคม ชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้ 3. ผู้เรียนสามารถ ยกตัวอย่างการ สื่อสารที่นำไปสู่การ ลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ	ผู้เรียนมีความมี ความตระหนัก และยอมรับใน อัตลักษณ์และ ความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม ของตนเองและ ผู้อื่น

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ภาคเรียนที่ 2)

จำนวน 6 ชั่วโมง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

1. อธิบายขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้
2. นำเสนอข้อมูลการประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศ ที่ยกตัวอย่างเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้
3. นำเสนอรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

ความคิดรวบยอด

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความเหมือนและความต่างในความหลากหลายทางวัฒนธรรมสามารถสื่อสารความเป็นอัตลักษณ์ของตนเองและเรียนรู้เข้าใจและเคารพอัตลักษณ์ของผู้อื่น

สาระการเรียนรู้

1. ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้
2. ข้อมูลการประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศ ที่ยกตัวอย่างเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้
3. รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ (K)
2. แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศ (K)
3. รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์ (K)
4. ผู้เรียนสามารถอธิบาย สื่อสารผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์นิยม ได้ (S)
5. ผู้เรียนสามารถอธิบายผลกระทบของการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ ได้ (S)
6. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างการสื่อสารที่นำไปสู่การลดอคติต่อบุคคล วัฒนธรรมและเพศ (S)
7. ผู้เรียนมีความมีความตระหนักและยอมรับใน อัตลักษณ์และความหลากหลายทางวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น (A)

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

อธิบายขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจในความเหมือนและความต่างของแต่ละบุคคล
2. เข้าใจขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ผู้สอนมีสีให้ผู้เรียนจับฉลากเพื่อแบ่งกลุ่ม คนที่จับได้สีเดียวกันให้อยู่ด้วยกัน
2. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนขึ้นมาจับฉลากโดยมีหัวข้อวัฒนธรรม คือ จักสาน ทอผ้า เหน่าข้าวม้ง อาหาร พืชผัก และการละเล่น
3. ให้แต่ละกลุ่มบอกว่าหัวข้อวัฒนธรรมได้รับคืออะไร แล้วคิดว่ามีความสำคัญอย่างไร ถ้ามีโอกาสได้เข้าร่วมวัฒนธรรมนั้นผู้เรียนอยากเรียนรู้เรื่องอะไรของวัฒนธรรมนั้น ๆ
4. ผู้สอนสรุปเชื่อมโยงกิจกรรมที่เรียนรู้ เรื่องขั้นตอนการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์โดยถามผู้เรียนว่ารู้สึกอย่างไรจากที่ทำกิจกรรม ตอนที่ได้รับวัฒนธรรมนั้นเรามองว่าเป็นอย่างไร มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมนั้นหรือไม่อย่างไร เหตุการณ์เหล่านี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่ขั้นตอนการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์

ขั้นสอน (40 นาที)

1. ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมที่แบ่งกันไว้ จากนั้นผู้สอนอธิบายชาติพันธุ์นิยม คือ กลุ่มคนที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดีมองว่าวัฒนธรรมของตนเองดีที่สุดและมองว่าวัฒนธรรมอื่นนั้นด้อยกว่าของตนเอง ชาติพันธุ์สัมพันธ์เป็นกลุ่มคนที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดีแต่ขณะเดียวกันไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น ๆ ซึ่งผู้สอนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากใบความรู้ที่ 2.1 ขั้นตอนการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ เสร็จแล้วผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยการเปิดดนตรีที่สนุกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2. ให้ผู้เรียนจับกลุ่มตามคำบอกของผู้สอน ดังนี้

ลำดับที่	คำถาม
1	ผู้เรียนคิดว่าวัฒนธรรมทุกวัฒนธรรมมีความเท่าเทียมกัน ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
2	ผู้เรียนคิดว่าเพศควรจะเป็นเพศหญิงและเพศชายเท่านั้น ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
3	ผู้เรียนคิดว่าการซื้อของในเซเว่น ดีกว่าร้านค้าทั่วไป ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
4	ผู้เรียนคิดว่าผู้หญิงต้องทำงานบ้านเท่านั้น ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
5	ผู้เรียนคิดว่าโทรศัพท์ Iphone ดีกว่าโทรศัพท์ยี่ห้ออื่นๆ ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
6	ผู้เรียนคิดว่าการทำงานระบบราชการดีกว่าการทำงานเอกชน ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
7	ผู้เรียนคิดว่าระบบการศึกษาของเอกชนดีกว่ารัฐบาล ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
8	ผู้เรียนคิดว่าสังคมปัจจุบันทุกคนต้องเล่น Facebook ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
9	ผู้เรียนคิดว่าการแต่งกายด้วยชุดชนเผ่าชนไม่ทันสมัย ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ
10	ผู้เรียนคิดว่าอาชีพหมอดีกว่าอาชีพอื่น ยอมรับ ไม่ยอมรับ อื่นๆ

3. เมื่อจับกลุ่มกันได้แล้ว ผู้สอนถามเหตุผลของผู้เรียน เช่น ทำไมถึงคิดแบบนั้นเพราะอะไร เรามีวิธีการป้องกันไม่ให้ตัวเองเป็นชาติพันธุ์นิยมได้หรือไม่ แล้วเราจะเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้อย่างไร เรามีการยอมรับ ปรับตัว หรือประยุกต์ใช้อย่างไร โดยผู้สอนจะสุ่มถามข้อละ 1-2 กลุ่มตามความเหมาะสม เมื่อสุ่มถามเสร็จแล้วสามารถเริ่มคำถามข้อต่อไปได้เลย ทำแบบนี้จนกว่าจะครบทุกคนถาม

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมแล้วให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยใช้แนวคำถามชวนคุย ดังนี้

4.1 ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรจากที่ได้ทำกิจกรรม

4.2 กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มีประโยชน์กับตัวผู้เรียนอย่างไรบ้าง

4.3 จากคำถามผู้เรียนคิดว่าข้อไหนที่บ่งบอกถึงชาติพันธุ์นิยม ข้อไหนที่บ่งบอกถึงชาติพันธุ์สัมพันธ์

4.4 ข้อไหนที่บ่งบอกถึงการยอมรับ การปรับตัว หรือการประยุกต์ใช้ (ให้ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนต่อหลังจากที่ผู้เรียนตอบคำถาม ทำไม เพราะอะไร สามารถเป็นข้ออื่นได้หรือไม่)

5. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ จากนั้นอธิบายวิธีการทำในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเห็นถึงพฤติกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความเหมือนความต่างที่จะนำไปสู่สังคมชาติพันธุ์นิยมและชาติพันธุ์สัมพันธ์ ชาติพันธุ์นิยม คือกลุ่มคนที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดีมองว่าวัฒนธรรมของตนเองดีที่สุดและมองว่าวัฒนธรรมอื่นนั้นด้อยกว่าของตนเอง ชาติพันธุ์สัมพันธ์เป็นกลุ่มคนที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดีแต่ขณะเดียวกันก็ไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น ๆ โดยผู้สอนยกตัวอย่างขั้นตอนการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์จากคำถามคือวัฒนธรรมทุกวัฒนธรรมมีความเท่าเทียมกันการยอมรับ เช่น มองว่ากะเหรี่ยงกับม้งมีวัฒนธรรมใกล้เคียงกันในเรื่องของวิถีชีวิต การปลูกข้าว การตั้งถิ่นฐานจึงเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน การปรับตัวคือคนกะเหรี่ยงและคนม้งเข้าใจซึ่งกันและกันบางครั้งแต่งงานข้ามวัฒนธรรมได้มีการผสมผสาน มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกันได้

อุปกรณ์

ดนตรีบรรเลงประกอบ

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ไม่ควรใช้คำสั่งที่เป็นเรื่องอ่อนไหว

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่ม ชาติพันธุ์สัมพันธ์	การตอบ คำถาม	1. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน คำตอบกับเพื่อน 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 2.1	เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถ อธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบได้ไม่ครบถ้วน แต่สามารถอธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบและ ไม่สามารถอธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบ ให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละ คน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ ความร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียนราย บุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

นำเสนอข้อมูลการประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศ ที่ยกตัวอย่างเป็นชาติสัมพันธ์ใด

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ข้อมูลการประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศที่ยกตัวอย่างเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ทราบเหตุผลของความแตกต่างในการใช้ชีวิตประจำวัน
2. เข้าใจและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างได้
3. เข้าใจการประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์และความหลากหลายทางเพศ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นทีม ทีมละ 5-10 คน และแจกกระดาษ A4 ให้กับแต่ละกลุ่ม
2. ให้ผู้เรียนกอดคอกัน แต่ละทีมจะต้องยืนอยู่บนกระดาษ A4 แผ่นเล็ก ๆ เท่านั้นห้ามมีอวัยวะส่วนใดแตะพื้นด้านนอกเป็นอันขาด
3. แต่ละรอบ กระดาษ A4 ก็จะมีขนาดเล็กลงเรื่อย ๆ คนในทีมก็ต้องช่วยกันพยุงตัวให้อยู่บนกระดาษ A4 ให้ได้ ทีมไหนอยู่รอดเป็นทีมสุดท้าย จะเป็นฝ่ายชนะ
4. ผู้สอนเชื่อมโยงการนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์โดยใช้ใบความรู้ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ ผู้สอนถามผู้เรียนว่าจากที่ได้ทำกิจกรรมผู้เรียนรู้สึกอย่างไรเห็นอะไรจากกิจกรรม ถ้าเราเข้าใจในความเหมือนความต่างและประโยชน์ของมันจะทำให้เราสามารถชนะเพื่อนได้ ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่เราจะเรียนในวันนี้

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนับ 1-3 เพื่อแบ่งกลุ่ม ผู้สอนให้คนที่นับเลขเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน
2. ผู้สอนแจกอุปกรณ์ให้กับผู้เรียนแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เกมบันไดงู ชาติพันธุ์จังหวัดตาก กระดาษ A4 และหนังสือที่มีเลขหน้า 1 เล่มแทนลูกเต๋า

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนพับกระดาษ A4 เป็นรูปอะไรก็ได้ที่สื่อถึงความตนเอง พร้อมกับอธิบายวิธีการเล่นให้กับผู้เรียน

3.1 วิธีการเล่นเกมบันไดงู

3.1.1 ให้ผู้เล่นทอยลูกเต๋า หรือเปิดหนังสือเรียนที่มีตัวเลข

3.1.2 ให้ผู้เล่นเดินไปตามช่อง ตามแต้มบนลูกเต๋า หรือตัวเลขที่ได้

3.1.3 หากตกช่องที่มีเลขที่ไม่มีคำสั่ง ให้ผู้เล่นจับการ์ดการเรียนรู้วัฒนธรรมและอ่านให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง

3.1.4 หากตกช่องที่มีคำสั่ง โดยช่องที่มีคำสั่งจะไม่มีตัวเลขแต่จะมีภาพและคำสั่งให้ปฏิบัติตามที่เขียนไว้ ผลัดกันทำเช่นนี้จนกว่าจะไปถึงเส้นชัย คือ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม

4. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มเป่ายางฉุบคนที่ชนะให้เริ่มเล่นก่อน จากนั้นค่อยให้คนที่แพ้เล่นถัดไป และให้ทำตามกติกาที่ได้กำหนดไว้เล่นจนกว่าจะมีผู้ชนะ เมื่อได้ผู้ชนะของแต่ละกลุ่มแล้วให้ผู้ชนะของแต่ละกลุ่มมาแข่งกันอีกทีจนกว่าจะได้ผู้ชนะ

5. เมื่อเล่นเสร็จแล้ว ผู้สอนให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมจากนั้นถามผู้เรียนโดยใช้วิธีการสุ่มถามโดยมีคำถาม คือ จากกิจกรรมผู้เรียนเห็นอะไรบ้าง ในจังหวัดตากมีกี่ชาติพันธุ์ แต่ละชาติพันธุ์มีความเหมือนและความต่างกันอย่างไร จากกิจกรรมผู้เรียนคิดว่าตนเองมีความเหมือนและความต่างของชาติพันธุ์และเพศอื่น ๆ อย่างไร ผู้เรียนคิดว่าตนเองเป็นชาติพันธุ์นิยมหรือชาติพันธุ์ ผู้เรียนคิดว่าเราสามารถประยุกต์ใช้ชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้อย่างไรบ้าง

6. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 2.2 การประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์จากนั้นอธิบายวิธีการทำ ในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์ ดังนี้

เกมบันไดงู ชาติพันธุ์จังหวัดตาก เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สะท้อนให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความเหมือน ความต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในพื้นที่จังหวัดตาก และการเป็นสังคมชาติพันธุ์สัมพันธ์ โดยผู้สอนยกตัวอย่าง ตามประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน เช่น การเล่นระบำเกลิยวเชือก เราสามารถใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์คือเราเข้าใจความเหมือนความต่างโดยแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดไม่บังคับ รวมถึงเปิดใจยอมรับและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในการทำงานร่วมกัน

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.2 การประยุกต์ใช้แนวคิดชาติพันธุ์สัมพันธ์

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.2 การประยุกต์ใช้แนวคิด ชาติพันธุ์สัมพันธ์	การตอบ คำถาม	ให้ผู้เรียนเขียนความ เหมือนความต่างใน พหุวัฒนธรรม	ใบงานที่ 2.2	เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถ อธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ ครบถ้วนแต่สามารถ อธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบและ ไม่สามารถอธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือ กับเพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับ คะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสาร อย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

นำเสนอรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี
2. เข้าใจรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นแถวตอนเล็กกลุ่มละ 4-5 คน ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน
2. ให้ทุกคนในกลุ่มหันหน้าไปทางแถว ส่วนหัวแถวจะถูกกำหนดให้ทำท่าทางตามคำที่บอก
3. ผู้เล่นหัวแถวสะกิดให้ผู้เล่นคนต่อไปหันหน้ามาเพื่อสอนทำให้ผู้เล่นคนที่ 2 รู้
4. ผู้เล่นคนที่ 2 ก็สะกิดเรียนผู้เล่นคนต่อไปให้หันมาทำตามต้องการ ทำเช่นนี้ไปจนถึงหางแถว
5. ผู้เล่นคนสุดท้ายวิ่งออกมาหน้าแถว พร้อมทั้งพูดชื่อคำที่ได้รับจากทำไบนั้นกลุ่มไหนทำได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงมากที่สุดถือว่าชนะ
6. ผู้สอนสรุปกิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ใบความรู้ที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติและถามผู้เรียนว่าจากที่ทำกิจกรรมได้เรียนรู้สึกอย่างไร ผู้เรียนเห็นอะไรบ้าง ผู้เรียนคิดว่าการทำกิจกรรมมีการใช้ทักษะการสื่อสารด้านใดบ้างให้ผู้เรียนได้ตอบซึ่งตรงกับเนื้อหาที่เราจะได้เรียนในวันนี้คือ รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์ ถ้าเรามีทักษะการสื่อสารที่ดีและสร้างสรรค์จะทำให้เรานั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งตามกลุ่มที่ได้แบ่งกันไว้เป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
2. ผู้สอนอธิบายวัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้นี้ พร้อมทั้งอธิบายเรื่องรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลาย โดยใช้ใบความรู้ที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติ
3. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี ให้กับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มลองเขียนการสื่อสารอย่างสันติว่ามีกี่วิธีแต่ละวิธีมีการใช้อย่างไร
5. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มนำเสนอการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลาย พร้อมยกตัวอย่างประกอบ
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้สึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมโดยอาจใช้คำถาม ดังนี้
 - 6.1 ผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไรที่ได้ทำกิจกรรม
 - 6.1 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม
 - 6.3 การสื่อสารที่ดีเป็นประโยชน์ กับตัวเรา และคนอื่นอย่างไร
7. ผู้สอนใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล
8. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 2.3 การสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลาย จากนั้นอธิบายวิธีการทำในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ การสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายดังนี้
กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์ที่ได้ลงมือทำเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้นำเสนอรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติ เนื่องจากพื้นที่ที่ผู้เรียนอาศัยอยู่นั้นมีทั้งความเหมือนความต่างและความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมถ้าผู้เรียนมีวิธีการสื่อสารที่ดีจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจการสื่อสารอย่างสันติ รู้วิธีการสื่อสารที่ถูกต้องและก่อให้เกิดผลดีในด้านการสื่อสารกับผู้อื่น

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต
2. ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ 2.3 รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติ

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.3 การสื่อสารอย่างสันติที่หลากหลาย

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสาร
อย่างสันติที่หลากหลายและสร้างสรรค์

การวัดประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.3 การสื่อสารอย่างสันติ ที่หลากหลาย	การตอบคำถาม	1. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน คำตอบกับเพื่อน 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 2.3	เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถ อธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ ครบถ้วนแต่สามารถ อธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบแต่ ไม่สามารถอธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดง พฤติกรรมของ ผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือกับ เพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับ คะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 1 ชั่วโมง

อธิบายขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจในความเหมือนและความต่างของแต่ละบุคคล
2. เข้าใจขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้เรียนยืนเป็นวงกลม ผู้สอนนำภาพวัฒนธรรม เช่น เครื่องดนตรีเตหน่า จักสาน ทอผ้า รำตง ระบายเกลียวเชือก ฯลฯ วางไว้ตรงกลางวง
2. ให้ผู้เรียนหยิบภาพวัฒนธรรมมาคนละ 1 ภาพ จากนั้นผู้สอนถามคำถามผู้เรียนดังนี้
 - 2.1 ภาพนี้คือภาพอะไร
 - 2.2 ภาพที่ได้ในวัฒนธรรมของตนเองมีหรือไม่ ถ้ามีเหมือนหรือต่างจากเราอย่างไร
 - 2.3 วัฒนธรรมในภาพมีคุณค่าอย่างไรบ้าง
3. ผู้สอนอธิบายเชื่อมโยงเรื่องความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรมที่จะเรียนในวันนี้

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ตามความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน โดยในกลุ่มจะต้องมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
2. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี ให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นผู้สอนอธิบายความเหมือน ความต่างโดยใช้ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์
3. ผู้สอนให้โจทย์แต่ละกลุ่มในการคิดและเขียนความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม และขั้นตอนการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 2.4 ความเหมือน

และความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม

โรงเรียน	ประเด็นทางวัฒนธรรม	ประเด็นความเหมือนและความต่าง
โรงเรียนบ้านป่าไร่เหนือ โรงเรียนบ้านแม่กีดสามท่า	พืชผักพื้นบ้าน	1. เมล็ดพันธุ์ 2. วิธีการปลูก 3. การดูแลรักษา 4. การเก็บเกี่ยว 5. การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์
โรงเรียนบ้านสี่หลาง โรงเรียนสามหมื่น ห้องเรียนสาขาบ้าน ห้วยขนุน Morning Glory School 2	จักสาน-ทอผ้า	1. อุปกรณ์ในการทอผ้าและจักสาน 2. วิธีการทอ/วิธีการจักสาน 3. ลายผ้า/ลวดลาย 4. การดูแลรักษา 5. โอกาสในการใช้
โรงเรียนบ้านพะเต๊ะ	ระบำเกลิยวเชือก	1. อุปกรณ์ 2. ดนตรีประกอบ 3. ท่าเต้น 4. เครื่องแต่งกาย 5. โอกาสในการเล่น
โรงเรียนรวมไทยพัฒนา3	ข้าวม้ง	1. เมล็ดข้าว 2. พื้นที่ปลูก 3. วิธีการปลูก 4. การเก็บเกี่ยว 5. พิธีกรรมกินข้าวใหม่
Morning Glory School1	อาหารและขนมพื้นบ้าน	1. วัตถุดิบ 2. อุปกรณ์ 3. วิธีการทำ 4. รูปทรง/สี/รสชาติ 5. โอกาสในการทำ
ศูนย์การเรียนรู้ ชูแมคี	รำตง-รำกระทบไม้ไผ่-ฮิปฮอป	1. อุปกรณ์ 2. การแต่งกาย 3. ท่าเต้น 4. ดนตรีประกอบ 5. โอกาสในการเล่น
โรงเรียน ตชด. บ้านถ้ำเสือ	ห้องภูมิปัญญา	1. อุปกรณ์ที่จัดวาง 2. รูปแบบในการจัดวาง 3. สื่อในการเรียนรู้ห้องภูมิปัญญา 4. กิจกรรมการเรียนรู้ 5. โอกาสในการเรียนรู้

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนส่งตัวแทนนำเสนอประเด็นความเหมือนความต่างทางวัฒนธรรมว่ามีความเหมือนและต่างจากของพื้นที่อื่นอย่างไร และเราสามารถเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ได้อย่างไร
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมแล้วให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยใช้แนวคำถามชวนคุยดังนี้
 - 5.1 ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรจากที่ได้ทำกิจกรรม
 - 5.2 กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้แสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความต่างตามประเด็นวัฒนธรรมอย่างไรบ้าง
 - 5.3 ยกตัวอย่างความเหมือนความต่างประเด็นทางวัฒนธรรมของตนเอง
 - 5.4 ความเหมือนและความต่างตามประเด็นทางวัฒนธรรมมีวิธีการใดบ้างที่จะนำไปสู่ชาติพันธุ์สัมพันธ์
6. ผู้สอนการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคลโดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล
7. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำ ใบงานที่ 2.4 ความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม จากนั้นอธิบายวิธีการทำ ในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาผู้เรียนเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนได้สรุปกระบวนการเรียนรู้ความเหมือนความต่างทางวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมหนึ่งให้ผู้เรียนเข้าใจในความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมและการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์ โดยผู้สอนยกตัวอย่าง เช่น การละเล่นเตหน่า และฮิปฮอป ซึ่งแม้จะเป็นวัฒนธรรมคนละอย่างแต่เราสามารถที่จะนำมาผสมผสานเล่นรวมกันได้

อุปกรณ์

1. กระดาษฟลิปชาร์ต
2. เทปกาว
3. ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 2.4 ความเหมือนและความต่างของประเด็นทางวัฒนธรรม

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 2.4 ความเหมือนและความต่าง ของประเด็นทางวัฒนธรรม	การตอบ คำถาม	1. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน คำตอบกับเพื่อน 2. ตรวจสอบใบงาน	ใบงานที่ 2.4	เขียนคำตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์และสามารถ อธิบายได้ ให้ 3 คะแนน เขียนคำตอบไม่ได้ ครบถ้วนแต่สามารถ อธิบายได้ ให้ 2 คะแนน เขียนคำตอบไม่ครบแต่ ไม่สามารถอธิบายได้ ให้ 1 คะแนน ไม่เขียนคำตอบ ให้ 0 คะแนน
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	การสังเกต พฤติกรรม ของผู้เรียน แต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ ความร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมรายบุคคล)

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น I-You

ความเหมือนและความต่าง

ใบความรู้ที่ 2.1 ขั้นตอนของการเป็นกลุ่มชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชาติพันธุ์นิยม (ethnocentrism)

ชาติพันธุ์นิยม เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่กีดกันกระบวนการผสมผสานทางวัฒนธรรมไม่ให้เกิดขึ้น

คำว่า "ชาติพันธุ์นิยม" หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะอธิบายว่าวัฒนธรรมของตนเองดีกว่า เหนือกว่าวัฒนธรรมคนอื่น โดยใช้ค่านิยมและมาตรฐานที่มีอยู่ในวัฒนธรรมของตนเองเป็นเครื่องวัด ความรู้สึกแบบนี้มีอยู่ในทุกวัฒนธรรมทั่วโลก แต่มันแตกต่างกันไปตามความรู้สึกของคนในแต่ละวัฒนธรรม

เรื่องราวชาติพันธุ์นิยม

เหตุผลที่ 1 เห็นว่าวัฒนธรรมของเราดีกว่าเหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น เพราะอุปนิสัยหรือความเคยชินของเรา เราอยู่อาศัยในสังคมของเราที่เราพอใจ เราจึงรู้สึกว่าอุปนิสัยของสังคมอื่นดูแปลกดูแยกว่าและไม่น่าพอใจ เพราะวัฒนธรรมของเราไม่เคยมีสิ่งเหล่านี้เลย

เหตุผลที่ 2 เพราะพวกเขาไม่เข้าใจสถานการณ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับชาวอินเดียอาจรู้สึกว่าการเลือกคู่ครองกันเองอย่างอิสระเสรีของคนอเมริกันนั้นมันแย่มาก ดังนั้นจึงมักตัดสินการกระทำของคนต่างวัฒนธรรมตามความรู้สึกของเรา นั่นคือตามค่านิยมของวัฒนธรรมและภูมิหลังของเราเอง

เหตุผลที่ 3 เห็นว่าทุกอย่างในวัฒนธรรมเราดีกว่ากลุ่มอื่นๆ เพราะว่าเราถูกสอนย้ำแล้วย้ำเล่าทุกวัน เช่นเราถูกสอนให้รักชาติและภักดีต่อชาติของเรา "ชาติของเราดี ถูกต้องที่สุด มันเป็นวิถีชีวิตของเรา" ถ้าหยุดแค่นั้นก็จะไม่ทำให้ความรู้สึกชาติพันธุ์นิยมเกิดขึ้นได้

ชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชาติพันธุ์สัมพันธ์ หมายถึง คนที่รู้ในเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมและมีความอ่อนไหวต่อวัฒนธรรมอื่น แต่ในขณะที่เดียวกันก็สามารถแยกแยะและสร้างระยะกับบริบททางวัฒนธรรมทุก ๆ วัฒนธรรมหรือแม้แต่ของตนเองด้วย กล่าวคือเป็นบุคคลที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองอย่างดีแต่ไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะคิดใคร่ครวญวัฒนธรรม ค่านิยมและมุมมองที่มีต่อโลกของตนเองให้เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมอื่นบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางวัฒนธรรมของตนเองและก็เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมของตนเองด้วยเช่นกัน

1. การยอมรับ Acceptance

การยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นขั้นตอนสำคัญจากชาติพันธุ์นิยมไปสู่ชาติพันธุ์สัมพันธ์ ในขั้นนี้คือบุคคลนั้นยอมรับและเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรมความแตกต่างถูกมองว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ความแตกต่างนี้ไม่ได้ถูกให้คุณค่าแต่รับรู้ว่ามีอยู่ การยอมรับมีอยู่ 2 ระดับ

1.1 ยอมรับความแตกต่างในระดับพฤติกรรม หมายถึง ภาษาวีธีการสื่อสาร การใช้สัญลักษณ์ที่ไม่ใช่คำพูด เป็นต้น

1.2 ยอมรับในลักษณะทางวัฒนธรรมที่สังเกตเห็นได้ยาก เช่น ค่านิยม บรรทัดฐาน การตีความจากความเป็นจริง เป็นต้น

2. การปรับตัว Adaptation

รูปแบบของการปรับตัวที่พบมากที่สุดคือ ความเห็นอกเห็นใจ เช่นการพยายามที่จะเอาตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ของเขาและมองโลกด้วยมุมมองของเขาซึ่งทำให้เราเข้าใจการมองโลกที่แตกต่างจากของเรา และเข้าใจว่าอะไรคือค่านิยมหรือคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นถึงแม้ว่ามันจะแตกต่างจากของเรามากก็ตามรูปแบบที่สองของการปรับตัวคือ พหุวัฒนธรรมหรือความสามารถในการแยกแยะวัฒนธรรม ค่านิยมและการมองโลกของสองวัฒนธรรมหรือมากกว่านั้น

3. การผสมผสาน Integration

การผสมผสาน หมายถึงการรวมเอาหลักการของชาติพันธุ์สัมพันธ์มาเป็นอัตลักษณ์ของเราบุคคลที่อยู่ในประเภทนี้ไม่เพียงแต่มีความรู้สึกในเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมและมีความอ่อนไหวต่อวัฒนธรรมอื่นเท่านั้นแต่ในขณะเดียวกันก็สามารถแยกแยะและสร้างระยะกับบริบททางวัฒนธรรมทุกๆ วัฒนธรรมหรือแม้แต่ของตนเองด้วย กล่าวคือเป็นบุคคลที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองอย่างดีแต่ไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะคิดใคร่ครวญวัฒนธรรม ค่านิยมและมุมมองที่มีต่อโลกของตนเองให้เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมอื่นบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางวัฒนธรรมของตนเองและก็เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมของตนเองด้วยเช่นกัน

ใบความรู้ที่ 2.2 ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์

ชาติพันธุ์สัมพันธ์ หมายถึงคนที่รู้ในเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมและมีความอ่อนไหวต่อวัฒนธรรมอื่น แต่ในขณะเดียวกันสามารถแยกแยะและสร้างระยะกับบริบททางวัฒนธรรมทุกวัฒนธรรมหรือแม้แต่ของตนเองด้วย กล่าวคือเป็นบุคคลที่เข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองอย่างดีแต่ไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะคิดใคร่ครวญวัฒนธรรม ค่านิยมและมุมมองที่มีต่อโลกของตนเองให้เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมอื่นบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางวัฒนธรรมของตนเองและก็เป็นอิสระจากบริบททางวัฒนธรรมของตนเองด้วยเช่นกัน

ประโยชน์ของการเป็นชาติพันธุ์สัมพันธ์

1. มีความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ประวัติความเป็นมา และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
2. มีความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์พัฒนาการของความสัมพันธ์ทางชาติพันธุ์ ความขัดแย้งและการพัฒนาโดยสามารถบูรณาการแนวคิดทฤษฎีด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการวิจัย วิเคราะห์ มีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม
3. สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านชาติพันธุ์สัมพันธ์ และสามารถเผยแพร่ แลกเปลี่ยนความรู้กับนักวิชาการ ผู้กำหนดนโยบาย ประชาชนชาวบ้าน เพื่อก่อให้เกิดความเคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม แสวงหากการดำรงไว้ซึ่งประเพณี วัฒนธรรมอันดีงาม คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการพัฒนาที่ยั่งยืน

ใบความรู้ที่ 2.3 รูปแบบการสื่อสารอย่างสันติ

"การสื่อสารอย่างสันติ"

การสื่อสารอย่างสันติเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ช่วยให้เราเข้าถึงความกรุณา สร้างความเข้าใจตัวเราเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยมีใจเพียงหลักการหรือเทคนิคการประนีประนอม แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เข้าใจความรู้สึกและแรงผลักดันในตัวเราทั้งสองฝ่าย และสร้างการสื่อสารเพื่อตอบเป้าหมายแท้จริง แม้ในสถานการณ์ที่มีความคิดเห็นแตกต่าง

ตัวอย่างรูปแบบการสื่อสารอย่างสันติในครอบครัว

การจะแก้ปัญหาความขัดแย้งให้ได้ผลจะเริ่มที่การสานความสัมพันธ์ ก่อนการหาวิธีการแก้ปัญหา

ให้ความสำคัญกับการดูแลและใส่ใจความต้องการของทุกฝ่าย

เบื้องหลังของถูกการกระทำเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการบางอย่าง

- การเปิดโอกาสให้คนในครอบครัวได้เรียนรู้ทักษะการสื่อสารอย่างสันติแม้เพียงในส่วนตัวส่วนหนึ่ง ร่วมกันเป็นการเพิ่มทางเลือกในการดูแลความสัมพันธ์และจัดการกับความสัมพันธ์ที่ท้าทายระหว่างกันอีกครั้ง

ใบความรู้ที่ 2.4 ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์

ความเหมือนความต่างของชาติพันธุ์ การขยายตัวของวัฒนธรรม และชาติพันธุ์ มีผลทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์ เมื่อชาติพันธุ์ขยายตัวมาอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน การยอมรับซึ่งกันและกันอาจทำให้เกิดการยืมวัฒนธรรม การผสมกลมกลืนของชาติพันธุ์ และวัฒนธรรมได้ ดังนั้น ความเข้าใจซึ่งกัน และกันระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์จะส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีได้ สาเหตุของการแบ่งแยกระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์พอจะสรุปได้ 5 ลักษณะ

1. เกิดจากการแบ่งแยกโดยวัฒนธรรมชนชั้น

ในสังคมบางสังคมมีการแบ่งชนชั้น และคนที่อยู่ในชนชั้นต่ำที่สุดจะถือเป็นกลุ่มคนที่อยู่นอกระบบสังคมนั้น เช่น จัณฑาลในอินเดีย เป็นต้น ปัจจุบันทั้งประเทศอินเดียได้ออกกฎหมายยกเลิกชนชั้นจัณฑาลแต่ในทางปฏิบัติยังมีการกีดกันอยู่ความแตกต่างภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันนี้ ถือเป็นรูปแบบความแตกต่างทางชาติพันธุ์รูปแบบหนึ่ง

2. เกิดจากการแบ่งแยกจากลักษณะทางภูมิศาสตร์

กลุ่มชนที่มีชาติพันธุ์ต่างจากคนส่วนใหญ่และตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณที่ห่างไกล เช่น ชาวเขา มักจะถูกตัดขาดจากสังคมพื้นราบ โดยไม่ได้รับข่าวสารอย่างสม่ำเสมอจากคนพื้นราบใน ส่วนกลาง

3. เกิดจากการผนวกดินแดน

การขยายอาณาเขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยการผนวกดินแดนเพิ่มอาจเกิดจากการตกลงกันตามสนธิสัญญาหลังจากชนะสงคราม ตัวอย่างของการตกลงตามสนธิสัญญา คือ กรณีสหรัฐอเมริกาซื้อดินแดนซึ่งปัจจุบัน คือ รัฐในภาคตะวันออกเฉียงใต้บางรัฐจึงทำให้เกิดความแตกต่างทางชาติพันธุ์

4. เกิดจากการย้ายถิ่น

ความแตกต่างทางชาติพันธุ์ อาจมีสาเหตุมาจากการที่คนจำนวนหนึ่งอพยพย้ายถิ่นเข้าไปอยู่ในสังคมอื่นโดยที่คนกลุ่มนี้มีลักษณะทางวัฒนธรรมแตกต่างจากคนในสังคมที่ตนย้ายเข้าไปอยู่

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้น You

สิทธิมนุษยชน
และความรับผิดชอบ

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชาสังคม+ สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
YOU	สิทธิมนุษยชน และความรับผิดชอบ	สิทธิและหน้าที่ของปฎิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสามารถประยุกต์ใช้ด้วยความคำนึงสิทธิและความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองและเคารพให้เกียรติผู้อื่น	ม.3 ส 4.1 ม.3/2 มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน	ม.3 1.เสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิดตามหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศระดับโรงเรียนได้ 2. วิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) 3. มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน	1.วิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิด 2.ค้นหาศักยภาพตนเอง 3.การปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน	7	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศทั้งในระดับประเทศและระดับสากล 2. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับผลกระทบการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ 3. การวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง 4. แนวทางการมีส่วนร่วมปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน	1. ผู้เรียนสามารถเสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิดตามหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศระดับโรงเรียนได้ 2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน) 3.ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการรณรงค์เรียกร้องการปกป้องคุ้มครองสิทธิอันพึงมีพึงได้ของตนเองในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ภาคเรียนที่ 1)

จำนวน 7 ชั่วโมง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

1. เสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิดตามหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ ในระดับโรงเรียนได้
2. วิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)
3. มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน

ความคิดรวบยอด

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิทธิและหน้าที่ของปฎิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และสามารถประยุกต์ใช้ด้วยความคำนึงสิทธิและความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองและเคารพให้เกียรติผู้อื่น

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ ทั้งในระดับประเทศ และระดับสากล ผลกระทบการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศแนวทางการมีส่วนร่วมปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน
2. ผู้เรียนสามารถเสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิดตามหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ ในระดับโรงเรียนได้สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)
3. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการรณรงค์เรียกร้องการปกป้องคุ้มครองสิทธิอันพึงมีพึงได้ของตนเองในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.1

วิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิด

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

เสนอวิธีการปกป้องคุ้มครองจากการถูกละเมิดตามหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศในระดับโรงเรียนได้

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ หลักการสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ผลกระทบการละเมิดตามสิทธิมนุษยชนและสิทธิความหลากหลายทางเพศ แนวทางการมีส่วนร่วมปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียนรู้หลักการสิทธิมนุษยชน
2. ข้อเสนอในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
3. ฝึกการสังเกตความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบตัว

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนนำการ์ดใบความรู้ที่ 3.1 เรื่องหลักสิทธิมนุษยชนวางไว้ตรงกลางห้องโดยที่แบ่งออกเป็น 2 ชุด หรือตามความเหมาะสมซึ่ง 1 ชุดจะประกอบด้วยการ์ดความรู้สิทธิมนุษยชนทั้ง 5 ด้าน คือ การ์ดความรู้สิทธิพลเมือง การ์ดความรู้สิทธิทางการเมือง การ์ดความรู้สิทธิทางเศรษฐกิจ การ์ดความรู้สิทธิทางสังคม และการ์ดความรู้สิทธิทางวัฒนธรรม

2. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มตามการ์ดความรู้และให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจับกลุ่มการ์ดความรู้ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือที่คิดว่าเป็นการ์ดที่ต้องอยู่ในกลุ่มเดียวกันโดยที่ทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการจัดวาง

3. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการจับกลุ่มการ์ดของตนเองโดยให้กลุ่มที่ยังไม่ได้นำเสนอมาร่วมแลกเปลี่ยนด้วยว่า การจับกลุ่มการ์ดความรู้ถูกต้องหรือว่าการจัดความรู้บางการ์ดอาจจะอยู่ในหลายกลุ่มผู้สอนช่วยตรวจสอบความถูกต้อง ทำสลับกันจนครบทั้ง 2 กลุ่มหรือตามความเหมาะสม

4. แลกเปลี่ยนความรู้สึกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมโดยอาจใช้คำถามเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยน (อาจจะเป็นเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แลกเปลี่ยนกันและนำเสนอแลกเปลี่ยนในกลุ่มใหญ่)

4.1 ความรู้สึก

4.2 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรม

4.3 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันหรือใช้กับการเรียนได้อย่างไร

ขั้นตอน

ผู้สอนอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้และให้ผู้เรียนทำตามดังนี้

1. ให้ผู้เรียนจับคู่ 2 คน เลือกว่าใครจะเป็นตุ๊กตาล้มลุก ใครจะเป็นผู้รับ
2. ผู้รับต้องก้าวขาข้างที่ถนัดไปข้างหน้า และตั้งหลักให้มั่นคงพร้อมกับตั้งมือเตรียมรับ
3. ตุ๊กตาล้มลุกยื่นกอดอกหลังตา ขาชิด หันหลังให้ผู้รับยืนห่างในระยะประมาณหนึ่งก้าวสั้น ๆ และรอสัญญาณจากผู้รับ

4. ผู้รับให้สัญญาณโดยการแตะไหล่ตุ๊กตา 2 ครั้ง

5. ตุ๊กตาทิ้งน้ำหนักลงไปที่ทั้งตัว เหมือนท่อนไม้เอนตัวไปด้านหลัง ประมาณ 3 ครั้ง

6. สลับบทบาทการเป็นผู้รับและตุ๊กตาล้มลุกจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 3 คนพร้อมอธิบายขั้นตอนดังนี้

6.1 จับกลุ่ม 3 คน เป็นตุ๊กตา 1 คน เป็นผู้รับ 2 คน ผู้รับสองคนยื่นหันหน้าเข้าหากัน ตุ๊กตายืนตรงกลาง โดยยื่นห่างกันคนละ 1 ก้าว

6.2 ผู้รับต้องก้าวขาข้างที่ถนัดไปข้างหน้า และตั้งหลักให้มั่นคงพร้อมกับตั้งมือเตรียมรับ

6.3 ตุ๊กตาล้มลุกยื่นกอดอกหลังตา ขาชิด ยืนห่างในระยะประมาณหนึ่งก้าวสั้น ๆ และรอสัญญาณจากผู้รับด้านหลัง

6.4 ผู้รับด้านหลังให้สัญญาณโดยการแตะไหล่ตุ๊กตา 2 ครั้ง

6.5 ตุ๊กตาทิ้งน้ำหนักลงไปที่ทั้งตัว เหมือนท่อนไม้เอนตัวไปด้านหลังผู้รับรับและผลักตุ๊กตาไปข้างหน้าให้ผู้รับด้านหน้า ผลักไปมาประมาณ 3 ครั้ง

6.6 สลับบทบาทการเป็นผู้รับและตุ๊กตาล้มลุก (อาจจับกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 5 คน 7 คน, 9 คน และดำเนินการตามวิธีข้างต้น)

7. ผู้สอนชวนผู้เรียนพูดคุยและอภิปรายในประเด็น ดังนี้

7.1 มีความรู้สึกอย่างไร

7.1.1 เมื่อเป็นตุ๊กตา

7.1.2 เมื่อเป็นผู้รับ

7.2 รู้สึกมั่นใจหรือไม่มั่นใจในบทบาทใด เพราะอะไร

7.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้

7.4 หากเปรียบสิ่งที่ปกป้องเป็นประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน ผู้เรียนคิดว่าเราจะมีวิธีการปกป้องอย่างไรบ้าง

8. ให้ผู้เรียนนั่งตามกลุ่มเดิมที่เล่นตุ๊กตาล้มลุก แล้วผู้สอนให้ร่วมกันแลกเปลี่ยนโดยมีประเด็นให้ผู้เรียนว่า หากผู้เรียนจะเสนอให้มีการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในโรงเรียนเกิดขึ้นจะมีข้อเสนอสิทธิด้านใดบ้าง (การมีชีวิตอยู่รอด การพัฒนา การปกป้องคุ้มครอง และการมีส่วนร่วม) แล้วนำเสนอในกลุ่มใหญ่เพื่อให้ทุกคนร่วมลงความเห็นว่าจะนำเสนอการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กด้านใดและมีจำนวนกี่ข้อเสนองาน

9. ให้ผู้เรียนนำข้อเสนอในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ร่วมกันทำนั้นไปเสนอหน้าเสาธงของโรงเรียนเพื่อให้ผู้บริหาร ครู ได้ลงความเห็นหรือเสนอแนวทางแก้ไขต่อไป

10. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดใบงานที่ 3.1 เรื่อง ข้อเสนอในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนระดับโรงเรียนระหว่างที่ผู้เรียนกำลังทำแบบฝึกหัดให้ผู้สอนเดินดูและคอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัย

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนพูดถึงความไว้วางใจมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างไร
2. การปกป้องสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งสำคัญและการถูกปกป้องก็เช่นกันทำให้เขาเห็นคุณค่าในตัวเอง
3. ดังนั้นในโรงเรียนของเราวัฒนธรรมของเราก็ต้องการการปกป้องเราต้องมาร่วมกันสร้างวิธีการปกป้องคุ้มครองด้วยกันและต้องถูกยอมรับโดยการมีส่วนร่วมในกระบวนการเสนอการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายในโรงเรียนทุกฝ่ายทั้ง ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ชุมชน และผู้ปกครอง

อุปกรณ์ (ใช้ในการสรุปอภิปราย)

1. กระดาษฟลิปชาร์ต

2. ปากกาเคมี

สื่อการเรียนรู้

การ์ดใบความรู้ที่ 3.1 หลักการสิทธิมนุษยชน

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 3.1 เรื่อง ข้อเสนอในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนระดับโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ผู้สอนเน้นย้ำการดำเนินกิจกรรมต้องไม่แก่งแย่ง ไม่ปล่อยให้เพื่อนล้ม
2. พี่เลี้ยงกลุ่มต้องดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. ผู้สอนช่วยเสริมกำลังใจให้กับผู้เรียนว่าทุกคนสามารถทำได้
4. การสาธิตกิจกรรมนี้ต้องทำให้เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจนทำด้วยความมั่นใจเพื่อสร้างพลังให้กับผู้เรียน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 3.1 เรื่องข้อเสนอในการ ปกป้องคุ้มครองสิทธิ มนุษยชนระดับโรงเรียน	การ์ดความรู้ สิทธิเด็ก	แลกเปลี่ยนร่วมกันคิด ข้อเสนอในการปกป้อง คุ้มครองเด็กระดับโรงเรียน	ใบงานที่ 3.1	- ผู้เรียนเขียนข้อเสนอในการ ปกป้องคุ้มครองเด็กครบถ้วน และถูกต้องพร้อมนำเสนอ หน้าเสาธง ให้ 3 คะแนน - ผู้เรียนเขียนข้อเสนอในการ ปกป้องคุ้มครองเด็กครบถ้วน และถูกต้อง ให้ 2 คะแนน - ผู้เรียนเขียนข้อเสนอในการ ปกป้องคุ้มครองเด็กครบถ้วน บางส่วน ให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การแสดงผล พฤติกรรมของ ผู้เรียนแต่ละ คนระหว่าง ร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน เพื่อวัดและ จดบันทึก ความตั้งใจในการ เรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม ผู้เรียน รายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อยจำนวน 2 ชั่วโมง

วิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง (ความรู้ ความสามารถ ความถนัด การทำงานร่วมกับผู้อื่นตามเพศวิถี) ได้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (บนฐานของประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน)

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

วิเคราะห์ศักยภาพของตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของตัวผู้เรียน ตามความสามารถ ความถนัด ความคิดและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนจัดพื้นที่ 3 จุด คือเคย ไม่เคย บางครั้ง 1 ครั้ง 2 ครั้ง 3 ไม่มี
2. ผู้สอนมีชุดคำถามและให้ผู้เรียนตอบ โดยการไปยืนตามจุดที่จัดไว้ให้หากผู้เรียนมีคำตอบนอกเหนือจากจุดที่จัดไว้ สามารถเลือกยืนเองได้
3. ผู้สอนถามเหตุผลกับผู้เรียนเมื่อเลือกยืนตามจุดเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นว่าเคยทำอะไรหากไม่เคยเพราะอะไร

ชุดคำถาม

- 3.1 ผู้เรียนเคยเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชนหรือไม่ เคย ไม่เคย บางครั้ง อื่น ๆ
 - 3.2 ผู้หญิงกับผู้ชายสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้วยกันได้หรือไม่ ได้ ไม่ได้ ได้บางอย่าง หรืออื่น ๆ
 - 3.3 ผู้เรียนสามารถพูดหรือสื่อสารได้กี่ภาษา 2 ภาษา 3 ภาษา มากกว่า 3 ภาษา
 - 3.4 ผู้เรียนเคยจัดกิจกรรมรณรงค์ในโรงเรียนหรือไม่ เคยทุกครั้ง เคยบางครั้ง ไม่เคยเลย
 - 3.5 ผู้เรียนอยากเรียนเรื่องราววัฒนธรรมของตนเอง อยากเรียน อยากเรียนบางอย่าง ไม่อยากเรียน
 - 3.6 ครอบครัวของผู้เรียนยังมีประเพณีวัฒนธรรมของตนเองอยู่ ยังมีอยู่ มีบางอย่าง ไม่มี
 - 3.7 โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม มีบ่อยครั้ง มีบางครั้ง ไม่มีเลย
4. ผู้สอนอธิบายประเด็นวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกถึงที่มาและความสำคัญว่าทำไมโรงเรียนเลือกประเด็นวัฒนธรรมนั้น ๆ ทำไมถึงเลือก มีใครบ้างที่เกี่ยวข้อง ใครบ้างจะมามีส่วนร่วมในการเรียนรู้หรือถ่ายทอดความรู้โดยผู้สอนเชิญผู้รู้ในประเด็นวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกมาด้วยเพื่อมาให้ความรู้ เล่าเรื่องราววัฒนธรรมให้ผู้เรียนฟังแล้วผู้สอนสอบถามผู้เรียน ดังนี้

1. ความถนัดในประเด็นวัฒนธรรมแต่ละโรงเรียน (ความถนัดคืออะไร)
2. ความชอบในประเด็นวัฒนธรรมแต่ละโรงเรียน (ความชอบคืออะไร)

ตั้งแต่วันนี้เราจะเรียนรู้ศักยภาพของตัวเรากับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกว่าใครมีความสามารถ ความถนัดหรือความชอบ อย่งไรบ้างเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมไม่ให้หายไป เรียนรู้ ลงมือทำ ถ่ายทอด และการรักษา

ชั้นสอน

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียนจำนวนเท่า ๆ กัน โดยใช้เกมสีที่ชอบ
 - 1.1 ผู้สอนกำหนดสีพร้อมกับกำหนดจุดของแต่ละสีเพื่อให้ผู้เรียนไปยืนตามสีที่ตนเองชอบ เช่น สีแดง สีเขียว สีขาว สีดำ สีชมพู
 - 1.2 ให้ผู้เรียนเลือกสีที่ชอบ สีเดียวกันไปรวมกลุ่มอยู่ด้วยกัน
 - 1.3 ผู้สอนถามผู้เรียนว่าทำไมต้องชอบสีที่เลือกเพราะอะไร
 - 1.4 ผู้สอนต้องสังเกตจำนวนของแต่ละกลุ่มมีความเหมาะสมหรือไม่หากจำนวนมากไปหรือน้อยไปผู้สอนต้องเฉลี่ยให้แต่ละกลุ่มเท่า ๆ กันหรือใกล้เคียงกัน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 3.2 เรื่อง ศักยภาพของตนเอง พร้อมกับแจกสีให้แต่ละกลุ่ม (สีแดง สีเขียว สีฟ้า สีขาว)
3. ผู้สอนชี้แจงขั้นตอนการวาดลูกโป่งและความหมายของแต่ละสี (ตารางประเด็นวัฒนธรรม)
 - 3.1 สีแดง นักคิดวางแผน
 - 3.2 สีเขียว นักสร้างทีม
 - 3.3 สีฟ้า นักปฏิบัติ
 - 3.4 สีขาว นักสนทนาการ
4. ให้ผู้เรียนระบายสีลูกโป่งตามความถนัดของตนเองแต่ละด้านมีความถนัดด้านใดมากที่สุดให้ระบายสีลูกโป่งสีนั้นให้ใหญ่กว่าสีอื่นตามลำดับ ความสามารถและความถนัดมีความถนัดน้อยสีใดก็ระบายสีนั้นให้เล็กที่สุด
5. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนภายในกลุ่มว่าทำไมระบายสีลูกโป่งสีนั้นต้องใหญ่ที่สุดและสีที่เหลือน้อยลงมาตามลำดับจนถึงลูกโป่งสีที่เล็กที่สุดโดยให้ทุกคนในกลุ่มแลกเปลี่ยนจนครบทุกคน
6. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอในกลุ่มใหญ่ว่า กลุ่มตนเองมีลูกโป่งสีใดที่ใหญ่ที่สุดและลูกโป่งสีใดที่เล็กที่สุดพร้อมบอกเหตุผล
7. ผู้สอนสรุปและเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์และการทำกิจกรรม
เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นหาความสามารถและความถนัดที่มีอยู่ในตัวแล้วทำความถนัดของแต่ละคนสร้างสรรค์เรื่องราวของวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือก

ประเด็นวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน

ประเด็นทางวัฒนธรรม	โรงเรียน	การวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง
เตหน้า	โรงเรียนบ้านห้วยกระทิง โรงเรียนตชด.ท่านผู้หญิงทวี มณีบุตร	นักคิดวางแผน คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในเรื่องการวางแผนการดำเนินงาน การออกแบบเครื่องดนตรี เตหน้า แต่งเพลง นักสร้างทีม คือ ผู้เรียนมีความถนัดในการรวมกลุ่มเพื่อนให้สามารถทำงานร่วมกันได้ เป็นผู้ประสาน นักปฏิบัติ คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเล่นดนตรี ทำตามคำสั่งที่หัวหน้ากลุ่มออกคำสั่ง ทำเครื่องดนตรีเตหน้า นักสันถนาการ คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในด้านการร้องเพลง และการสร้างความสนุกสนานให้กับคนในกลุ่ม
จักสาน-ทอผ้า	โรงเรียนบ้านสีหลัง โรงเรียนบ้านสามหมื่นห้องเรียนสาขาบ้านห้วยขนุน Morning glory 2	นักคิดวางแผน คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในเรื่องการวางแผนการดำเนินงาน ออกแบบการทอผ้า จักสาน นักสร้างทีม คือ ผู้เรียนมีความถนัดในการรวมกลุ่มเพื่อนให้สามารถทำงานร่วมกันได้ เป็นผู้ประสาน นักปฏิบัติ คือ คนทอผ้า ทำตามขั้นตอนการทอผ้าที่ครูหรือครูผู้รู้และเพื่อน ๆ ให้ทำ คนจักสาน ทำตามขั้นตอนการจักสานที่ครูหรือครูผู้รู้และเพื่อน ๆ ให้ทำ นักสันถนาการ คือ คนคอยสร้างความสนุกสนาน สร้าง
พืชผักพื้นบ้าน	โรงเรียนบ้านแม่กีดสามท่า โรงเรียนบ้านป่าไร่เหนือ	นักคิดวางแผน คือ วางแผนการดำเนินงาน ออกแบบแปลงผักให้เหมาะสมกับบริบทและพื้นที่ นักสร้างทีม คือ คอยประสานงานกับเพื่อนๆ รวมเพื่อนในการดำเนินกิจกรรม นักปฏิบัติ คือ ทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย (คัดแยกเมล็ด ปลูก ดูแล เก็บเกี่ยว ขาย) นักสันถนาการ คือ มีหน้าที่สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างความสนุกสนานให้กับเพื่อนๆ มีความสามารถในการเชิญชวนหรือดึงดูดความสนใจได้ดี
ระบำเกลิยวเชือก	โรงเรียนบ้านพะเต๊ะ	นักคิดวางแผน คือ คิดวางแผนการดำเนินงาน (จำนวนอุปกรณ์ จำนวนผู้เล่น ออกแบบท่าเต้น ออกแบบชุดการแต่งกาย แต่งเนื้อเพลง) นักสร้างทีม คือ ประสานงานกับเพื่อน นักดนตรี นักเต้น คนร้อง นักปฏิบัติ คือ ทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย (คนร้องคนเต้น คนเล่นดนตรีประกอบ)

ค้นหาศักยภาพตนเอง

		<p>นักสันทนากการ คือ คนที่คอยสร้างบรรยากาศให้มีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน</p>
อาหารและขนม พื้นบ้าน	Morning glory 1	<p>นักคิดวางแผน คือ คนที่คิดวางแผนการดำเนินงาน ออกแบบเมนูอาหาร ทำข้อมูลส่วนประกอบหรือวัตถุดิบของอาหาร</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยรวมกลุ่มเพื่อน ๆ ทำกิจกรรม ประสานงาน ค้นหาผู้รู้เรื่องของอาหารและขนม</p> <p>นักปฏิบัติ คือ ลงมือทำตามแผนที่วางไว้ ทำอาหาร ขนม</p> <p>นักสันทนากการ คือ คอยกระตุ้นสร้างความมั่นใจให้เพื่อน สร้างรอยยิ้ม ความสนุกสนาน หากิจกรรมมาช่วยในการเรียน</p>
ห้องภูมิปัญญา	โรงเรียน ตชด. บ้านถ้ำเสือ	<p>นักคิดวางแผน คือ วางแผนการดำเนินงาน ออกแบบผังห้อง ภูมิปัญญา การจัดวางห้อง รายการของที่จะจัดแสดง</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยรวมกลุ่มเพื่อน ผู้รู้ ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่วางแผนไว้ ประสานงานกับเพื่อนๆ</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนที่ทำตามแผนที่วางไว้ จัดหรือสร้างห้องภูมิปัญญา</p> <p>นักสันทนากการ คือ คนที่คอยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุกสนาน คอยต้อนรับผู้เข้าชมห้องภูมิปัญญา</p>
ข้าวมัด	โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 3	<p>นักคิดวางแผน คือ คิดวางแผนการดำเนินงาน ออกแบบไร่ข้าว กำหนดพื้นที่ วางส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้าวหรือไร่ข้าวมัด คัดบธธา หรือเพลงเกี่ยวกับข้าวไร่</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยกระตุ้นเพื่อน ประสานงานหรือร่วมกลุ่มเพื่อนในการทำกิจกรรม</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนที่ทำตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้ ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้เรื่องข้าวมัด</p> <p>นักสันทนากการ คือ คนที่คอยสร้างรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ เป็นผู้นำในการร้องบธธา หรือคอยให้ความรู้กับผู้เข้าชมกิจกรรม</p>
รำตงกระทบไม้ไผ่ และฮิปฮอป	ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนคี	<p>นักคิดวางแผน คือ คนที่คิดวางแผนการดำเนินงานกิจกรรม คิดออกแบบท่าเต้น ค้นหาเพลงประกอบหรือแต่งเพลง ออกแบบจำนวนไม้ที่จะต้องใช้น้ำจำนวนเท่าไร จำนวนคนที่คนในการแสดง</p> <p>นักสร้างทีม คือ คนที่คอยประสานงาน ค้นหาคนที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่วางไว้</p> <p>นักปฏิบัติ คือ คนที่ลงมือทำตามแผนที่วางไว้แต่ละการแสดง</p> <p>นักสันทนากการ คือ คนที่เชิญชวนผู้คนให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อมารับชมการแสดง สร้างรอยยิ้ม ความสนุกสนาน</p>

ขั้นสรุปทเรียน

ผู้สอนร่วมแลกเปลี่ยนกับผู้เรียนโดยมีคำถามดังนี้

1. ผู้เรียนคิดว่าจะใช้ความถนัดของตนเองทำประโยชน์ให้กับประเด็นวัฒนธรรมของโรงเรียนชุมชนอย่างไรบ้าง
2. ผู้เรียนจะทำอะไรให้ลูกโป่งที่เล็กที่สุดจะทำให้เป็นลูกใหญ่ขึ้นเพื่อพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพตนเอง

สื่ออุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 3.2 ความถนัดและความชอบ
2. สีไม้หรือสีชอล์ค (แดง สีเขียว สีฟ้า สีขาว)

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 3.2 เรื่อง ศักยภาพของตนเอง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ควรอธิบายกติกาและหัวข้อให้ชัดเจน
2. การอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการพูดคุยแลกเปลี่ยนอย่างทั่วถึง

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 3.2 เรื่องศักยภาพของ ตนเอง	จากการทำกิจกรรม การเรียนรู้	1. ให้ผู้เรียนอธิบาย ความถนัดของตนเอง ในใบงาน 2. ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 3.2	- ผู้เรียนอธิบายสามารถใช้ ความถนัดของตนเองทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ ให้ 3 คะแนน - ผู้เรียนอธิบายได้ว่าลูกโป่ง สีใดแทนความถนัดด้านใด ให้ 2 คะแนน - ผู้เรียนบอกได้ว่าลูกโป่งสี ใดมีขนาดใหญ่ที่สุดและลูก ใดมีขนาดเล็กที่สุด ให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือ กับเพื่อนและผู้สอนใน กิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 3 ชั่วโมง

มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้เรียนมีความมั่นใจในการรณรงค์เรียกร้องการปกป้องคุ้มครองสิทธิอันพึงมีพึงได้ของตนเองในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

จุดประสงค์ของกิจกรรม

1. เพื่อให้ตระหนักในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองผู้อื่นตามหลักสิทธิมนุษยชน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน เลือกประเด็นที่กลุ่มสนใจข้อใดข้อหนึ่งและหาข้อสรุปของประเด็นนั้นโดยแต่ละประเด็นจะมีบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ให้ผู้เรียนลองเลือกคนละ 1 บทบาท และแลกเปลี่ยนกันในบทบาทนั้น ๆ หาข้อสรุปให้เวลาผู้เรียน 5-10 นาทีเพื่อให้เข้าใจถึงการมีส่วนร่วมที่แท้จริงและแต่ละบทบาทมีหน้าที่ทำอะไรในประเด็นที่ให้แต่ละกลุ่มเลือก

ประเด็นให้เลือก

1.1 มีคนใช้สารเคมีข้างบ้านคุณและมีสารพิษอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย

บทบาท คนใช้สารเคมี เจ้าหน้าที่ ผู้เรียน

1.2 มีพี่น้องมุสลิมที่ต้องการละหมาดในเวลาทำงาน

บทบาท เจ้าหน้าที่บริษัท คนมุสลิม เพื่อนร่วมงานชาวพุทธ

1.3 มีเด็กผู้เรียนต้องการใส่ถุงเท้าสีขาวเทา แทนถุงเท้าขาวล้วน

บทบาท ผู้เรียน ครู และผู้อำนวยการโรงเรียน

1.4 มีการประท้วงต่อต้านการขยายถนน

บทบาท ชาวบ้านที่ไม่ต้องการขยายถนน เจ้าหน้าที่รัฐ นายทุน

1.5 แม่ค้าขายข้าวแกงแผงลอยถูกสั่งห้ามขายของข้างทาง

บทบาท แม่ค้า ชาวบ้านที่เป็นลูกค้า เทศกิจ

2. แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อสรุปของประเด็นตัวเองว่าแต่ละคนมีหน้าที่ทำอะไรและจะร่วมกันแก้ไขปัญหายังไงโดยไม่ให้เกิดความขัดแย้ง

ขั้นสอน

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสมแล้วให้ผู้เรียนศึกษาปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ให้กับผู้เรียนลองดูว่าสถานการณ์ที่เราได้รับเกี่ยวข้องกับปฏิญญาสากลฯ ข้อใดบ้างโดยการแจกใบความรู้ที่ 3.3 หนังสือเดินทางเพื่อสิทธิมนุษยชน (UDHR)
2. ผู้สอนชวนให้ผู้เรียนลองทบทวนว่า คนในเหตุการณ์ที่ได้แลกเปลี่ยนก่อนเข้าสู่การเรียนเนื้อหาแต่ละบทบาทมีส่วนร่วมอย่างไรบ้างเพื่อให้สถานการณ์ได้ข้อยุติหรือคลี่คลาย เป็นที่ยอมรับได้ของทุกฝ่ายพร้อมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ
3. ผู้สอนเชื่อมโยงให้เห็นว่าการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนนั้นต้องอาศัยหลักการและการปฏิบัติงานบนฐานการมีส่วนร่วมที่แท้จริงการมีส่วนร่วมคือทุกกระบวนการ ตั้งแต่เริ่มคิด ทำ และประเมินผลทุกคนรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทุกคนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทุกคนมีส่วนร่วมในการประเมินผลที่เกิดขึ้น
4. ผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนวางแผนการทำงานภายในกลุ่มโดยทุกคนมีหน้าที่ นักคิดวางแผน นักสร้างทีม นักปฏิบัติ และนักสนทนากการ เพื่อแลกเปลี่ยนสร้างความเข้าใจ ใช้ความถนัดของตนเองในการวางแผนการทำงานเกี่ยวกับประเด็นวัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือกอย่างไร
5. ผู้เรียนนำเสนอแผนงานของตนเองพร้อมกับบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนพร้อมให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้สะท้อนแผนงานของกลุ่มที่นำเสนอต้องเพิ่มเติมหรือปรับตรงไหน
6. ผู้สอนสะท้อนการนำเสนอแผนการดำเนินงานของกลุ่มโดยการเสริมพลังในการทำงานกลุ่มให้กับผู้เรียนไม่ตัดสินว่าผิดหรือถูกกิจกรรมถือเป็นการเรียนรู้ร่วมกันและนำแผนงานที่ผู้เรียนได้วางแผนไว้ไปทำกิจกรรมในการเรียนรู้ ICE ในขั้น YOU-WE ต่อไป

ขั้นสรุปทเรียน

1. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ระบุการมีส่วนร่วมอยู่ในข้อ 1 2 17 19 21 27 และข้อ 29
2. สิ่งที่สามารถช่วยเราตรวจสอบว่าเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงหรือไม่ เราสามารถตรวจสอบได้จากความกระตือรือร้นของคนที่มาต้องเป็นการมีส่วนร่วมที่อิสระ สิ่งที่บอกหรือทำจะต้องมีความหมายการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยที่สำคัญมากโดยเฉพาะในโครงการพัฒนาต่าง ๆ ถ้าเราทำงานด้านสิทธิมนุษยชนแล้ว การมีส่วนร่วมไม่ใช่เป็นเพียงทางเลือกแต่เป็นสิ่งที่ต้องทำ การมีส่วนร่วมควรเริ่มจากศูนย์ไม่จำเป็นต้องมีโครงการ ถึงแม้จะยังไม่มื่ออะไรประชาชนควรมีส่วนร่วมตั้งแต่การร่วมคิดที่จะมีแผนงานร่วมกัน

สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์

- ใบความรู้ที่ 3.3 หนังสือเดินทางเพื่อสิทธิมนุษยชน (UDHR)
- ชิ้นงาน
- แผนการดำเนินงานกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเลือก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

พยายามให้ทุกกลุ่มมีทั้งผู้หญิงและผู้ชายเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในการเรียนรู้ภายในห้องเรียนหรือวัฒนธรรมนั้น ๆ

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แผนการดำเนินงานกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเล็ก	การตอบคำถาม	1. ให้อาจารย์และเขียนอธิบายหน้าที่ของตนเองกับการเข้าร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบงาน	แผนการดำเนินงานกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่โรงเรียนเล็ก	-ผู้เรียนเขียนอธิบายแผนงานมีความเชื่อมโยงกับประเด็นวัฒนธรรมและสามารถนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้ให้ 3 คะแนน -ผู้เรียนอธิบายหน้าที่ของตนเองได้ว่าทำอะไรในกิจกรรมนั้นให้ 2 คะแนน - ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมหรือแผนงานให้ 1 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	การแสดงผลพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนระหว่างร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเพื่อวัดและจดบันทึกความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างเรียน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
มีวินัย รับผิดชอบ	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ			
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน			
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 2. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น You

สิทธิมนุษยชน
และความรับผิดชอบ

I have the right to....
live a full life, survive
and grow up healthy.

I have the responsibility to...
help make sure people in need also enjoy this right.

Adapted from:
Article 6: Live a full life.
United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....
survive and develop
through access to good
health care, nutritious
food and clean water.

**I have the
responsibility to...**

help realise these rights for others.

Adapted from:

Article 6: Live a full life.

Article 24: The best health and medical care possible,
and information to help you stay healthy.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
an education that respects and develops my personality and abilities. It should help me learn to live peacefully, protect the environment and respect other people.

I have the responsibility to...

attend school and reach the highest education I can and respect the abilities of others.

Adapted from:

Article 28: An education,

Article 29: An education that develops your personality and abilities, and encourages you to respect other people and cultures and the environment.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
think and believe what I like
and use the language and
customs of my family.

I have the responsibility to...

respect other people's language, culture and beliefs.

Adapted from:

Article 14: Think and believe whatever you want to and practise any religion, with guidance from your parent/s.

Article 30: Enjoy your own culture, religion and language, even if these are not the same as most people in your country.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....

know and grow up with the support of my family, if possible.

**I have the
responsibility to...**

support and care for my family.

Adapted from:

Article 9: Not be separated from your parent/s, unless it is for your own good.

Article 18: Be brought up by your parents, if possible.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
a name and nationality.

**I have the
responsibility to...**

respect others' names and nationalities.

Adapted from:

Article 7: Have a name and a nationality.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
be treated equally and know my worth.

I have the right to....

a birth certificate (or an official record) of who I am and nobody can take it away from me.

**I have the
responsibility to...**

work with my family to look after
the record and produce it when needed.

Adapted from:

Article 8: An official identity.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
be protected from cruelty and neglect
and to be treated with respect.

12/17

I have the responsibility to...
treat everyone with respect
and not bully or harm others.

Adapted from:
Article 37: Not to be punished in a cruel or hurtful way.
United Nations Convention on the Rights of the Child

- **I have the right to....**
find out things and share what I think with others, by talking, drawing, writing or in any other way.

**I have the
responsibility to...**

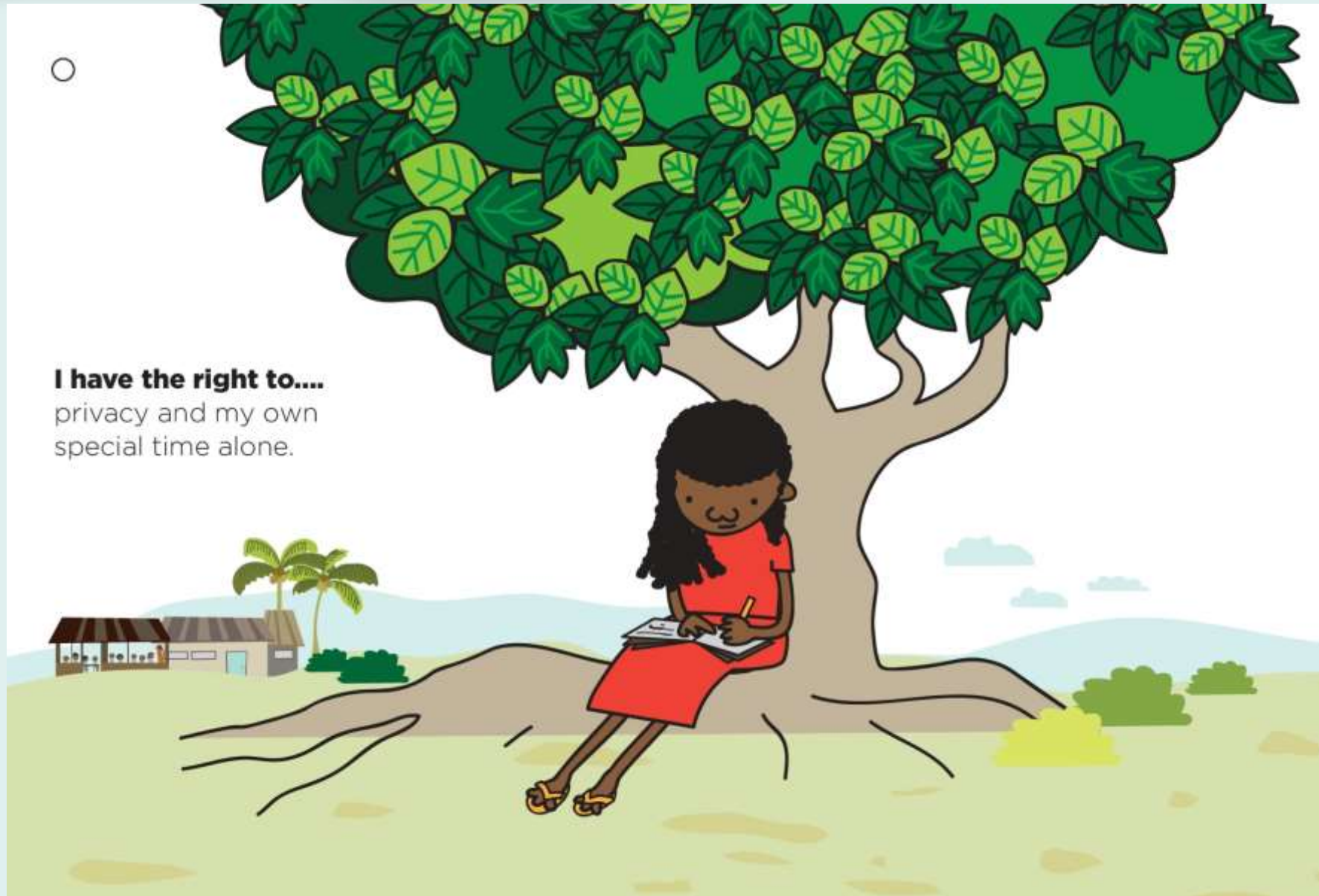
listen when others share and
not harm others in my actions

Adapted from:

Article 13: Find out information and express what you think through speaking, writing and art, unless this denies other people their rights.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....
privacy and my own
special time alone.

**I have the
responsibility to...**

respect when others would like
some time alone or privacy.

Adapted from:

Article 16: Have your privacy and family respected.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....

protection from work that harms me, and is bad for my health and education. If I work, I have the right to be safe and paid fairly.

**I have the
responsibility to...**

support my family and school
and help with tasks.

Adapted from:

Article 32: Be protected from work that harms your health or education.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the responsibility to...

treat others with respect and do my best to help others who need special support.

Adapted from:

Article 2: Be treated fairly no matter who you are, where you are from, what language you speak, what you believe or where you live.

Article 23: Access to education and any support you may need if you have a disability.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the responsibility to...

know and exercise the responsibilities that go with having rights and to share my knowledge with friends and family.

Adapted from:

Article 42: ALL children and adults should know and learn about these rights.

United Nations Convention on the Rights of the Child

- **Adults should....**
work towards
what is best for
each child.

I have the responsibility to...

respect adults and work with them to do what is best for my care and protection.

Adapted from:

Article 42: ALL children and adults should know and learn about these rights.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....

relax, play and meet with other groups of children as long as this does not harm others or stop others from enjoying their rights.

I have the responsibility to...

let all children join in and be treated equally. I can still choose my own friends!

Adapted from:

Article 15: Be with friends and join or set up clubs, unless this denies other people their rights.

Article 31: Rest, play and relax.

United Nations Convention on the Rights of the Child

I have the right to....
feel safe, live in a safe
environment and be
protected from neglect
and abuse.

**I have the
responsibility to...**

help others feel safe and protected.

Adapted from:

Article 19: Be protected from being hurt or badly treated in any way.

Article 27: A basic standard of living: food, clothing and a safe place to live.

Article 34: Be protected from sexual abuse.

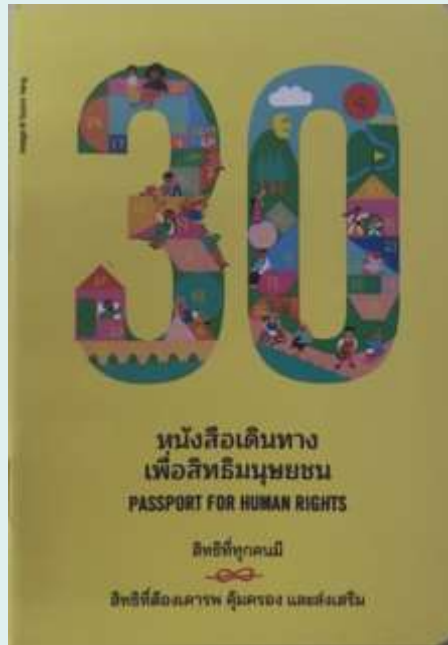
United Nations Convention on the Rights of the Child

ความถนัด

ความถนัด คือ สิ่งที่เราทำได้ดี เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้อีก ต้องเรียนรู้มาแล้วสามารถทำได้ดีเป็น ศักยภาพเฉพาะด้านของบุคคลที่ทำให้การฝึกฝนหรือการเรียนรู้เป็นไปได้อย่างเต็มตาม ความสามารถของบุคคลนั้น และยังเป็นความสามารถทางการรู้คิดใด ๆ ที่อาจทำนายความสามารถที่เรียนรู้ในความสำเร็จที่เป็นไปได้ในอนาคต “ย้ำตรงที่ว่าทำได้ดี ถึงจะเรียกว่าเป็นความถนัด ซึ่งเราอาจชอบหรือไม่ก็ได้”

ความชอบ

ความชอบ คือ ความรู้สึก เรื่องบางเรื่องเราแค่รู้สึกชอบ สิ่งที่เราทำแล้ว มีความสุขเป็นสิ่งที่เราสนใจ อาจจะทำได้ดีหรือทำได้ไม่ดีก็ได้ แต่เรามีความสุขที่จะทำถึงแม้จะเป็นสิ่งที่เราไม่ถนัด แต่ถ้าเป็นสิ่งที่ชอบก็จะทำให้เรามีแรงขับในการจะเรียนรู้สิ่งเหล่านั้น และฝึกฝน อย่างเต็มใจเช่น ชอบร้องเพลง แต่ไม่แปลว่าจะร้องเพลงเพราะ ฉะนั้นสิ่งที่มันไม่ใช่ หรือสิ่งที่เราไม่ชอบอาจส่งผลให้เราไม่ถนัดได้

คุณค่าสากลแห่งสิทธิมนุษยชน (Core Values) **1**

การไม่เลือกปฏิบัติ
Non-discrimination

การไม่เลือกปฏิบัติคือ การที่ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกันไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง สถานภาพทางเครือญาติหรือสถานภาพอื่นๆ ดังนั้นแล้ว การเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกับการคิดถึง การแบ่งเพศวัย หรือ ความลำเอียงและอคติเพียงเพราะเขาๆ นั้นมีพื้นฐานมาจากเรื่อง เพศ ผิว เชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง หรือความคิดเห็นอื่น ๆ สัญชาติ หรือ ที่ยากในสังคม ความยากดมีจน สถานะของแหล่งกำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ ซึ่งนำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ เราอาจไม่ต้องเห็นด้วยกับทุกความคิดเห็น แต่เราให้เกียรติ (respect) ความคิดเห็นหรือความเชื่อที่ไม่เหมือนเรา และยอมรับได้ว่าเรามีสิ่งคนส่วนมีความแตกต่างหลากหลาย (diversity)

ตัวอย่างสถานการณ์ละเมิดสิทธิ **1**

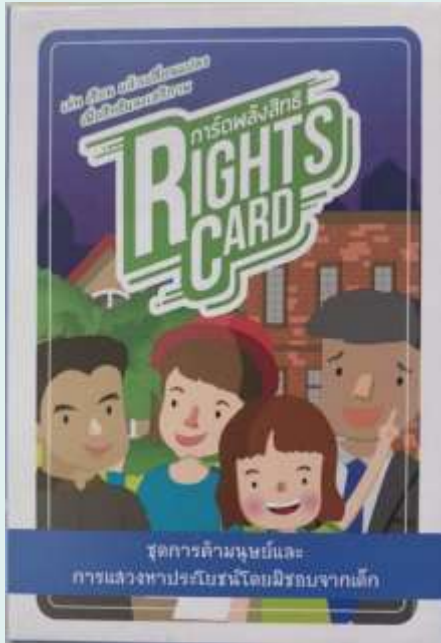
บิดาและครอบครัวต้องลี้ภัยมาอยู่ประเทศไทย เพราะเกิดสงครามกลางเมืองในประเทศของเธอ

ประเภทของสิทธิ **1**

สิทธิพลเมือง
Civil Rights

ได้แก่ สิทธิในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพ และความมั่นคงในชีวิต ไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกทำร้ายหรือฆ่า สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สิทธิในความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย สิทธิที่จะได้รับการปกป้องจากการจับกุมหรือคุมขังโดยมิชอบ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีในศาลอย่างยุติธรรม โดยผู้พิพากษาที่มีอิสระ สิทธิในการได้รับสัญชาติ เสรีภาพของศาสนิกชนในการเชื่อถือและปฏิบัติตามความเชื่อ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 3.3 หนังสือเดินทาง
เพื่อสิทธิมนุษยชน (UDHR)

แผนการจัดการเรียนรู้
ชั้น You-We
การเลือกปฏิบัติ
และความเท่าเทียม

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชา สังคม+ สุขศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
YOU-WE	การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม	ผลกระทบจากการเลือกปฏิบัติและแสวงหาแนวทางการออกแบบการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีสัน รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกาย และฐานะทางเศรษฐกิจ	ม.3	ม.3 1. นำเสนอแนวทางในการลดการอคติ การตีตราการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ 2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม	1.ผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ): ใจเขาใจเรา 2.ระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติ: บันทึกความทรงจำ CD Print 3.การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา	10	1. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและแนวทางการลดอคติ การตีตรา การถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ 2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่เท่าเทียมและเสมอภาค	1.ผู้เรียนสามารถนำเสนอวิธีการและแนวทางการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ 2. ผู้เรียนสามารถแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่เท่าเทียมและเสมอภาค	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการออกแบบแนวทางการทำงานร่วมกัน บนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ปราศจากอคติ การตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติกับผู้อื่น

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

การเลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ภาคเรียนที่ 2)

จำนวน 10 ชั่วโมง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

1. นำเสนอแนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

ความคิดรวบยอด

ผลกระทบของการเลือกปฏิบัติและแสวงหาแนวทางในการออกแบบการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

สาระการเรียนรู้

แนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและแนวทางลดอคติ การตี การถูกเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ
2. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่เท่าเทียมและเสมอภาค
3. ผู้เรียนสามารถนำเสนอวิธีการและแนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ
4. ผู้เรียนสามารถแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่เท่าเทียมและเสมอภาค
5. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการออกแบบแนวทางการทำงานร่วมกัน บนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ปราศจากอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติกับผู้อื่น

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)

: ใจเขา ใจเรา ICE)

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 1 ชั่วโมง

นำเสนอแนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

แนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อการเรียนรู้และเข้าใจผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบที่ตนเองเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)
2. มีความตระหนักในการลดอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มจำนวนเท่าๆกัน ให้แข่งการตั้งคำถามจากไปไม้ 2 ใบที่มีลักษณะไม่เหมือนกัน จากนั้นให้ผู้เรียนแข่งกันตั้งคำถามจากไปไม้ 2 ใบให้เวลา 5 นาที กลุ่มที่แต่งคำถามได้มากที่สุดและเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องถือว่ากลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ
2. ผู้สอนเกริ่นให้ผู้เรียนฟังว่า “กิจกรรมนี้ทำให้เรารู้ว่าสิ่งที่เราคิดและได้ตั้งคำถามออกมาเป็นชุดความจำในสมองของเรา ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ทั้งด้านดีและด้านไม่ดีของแต่ละคน”
3. ผู้สอนเกริ่นนำว่า “ดังนั้นชั่วโมงนี้เราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบที่ตนเองอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ) ผ่านกิจกรรมใจเขาใจเรา”

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)

: ใจเขา ใจเรา ICE)

ชั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนเขียนคำเรียกแทนบุคคลโดยมีอัตลักษณ์ทางด้านเชื้อชาติ สีผิว ความเชื่อ เพศ สถานะทางสังคมลงบนกระดาษคนละ 1 อัตลักษณ์ต่อ 1 แผ่น ยกตัวอย่างให้ผู้เรียน เช่น คนดำ นักท่องเที่ยวจีน ผู้หญิงมุสลิม นักโทษทางการเมือง แรงงานพม่า เกย์หน้าตาดี แม่หม้าย ท้องก่อนแต่ง กะเทย ลองคิดและเขียนคำออกมาโดยไม่ให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น
2. ผู้เรียนจับคู่กันแล้วใช้กระดาษขาวแปะกระดาษคำที่ตนเขียน แปะไว้บนหน้าผากเพื่อนที่คู่กัน โดยคนที่โดนแปะนั้นจะต้องไม่เห็นว่าที่หน้าผากตัวเองมีคำว่าอะไรและติดใบงานที่ 4.1 กระดาษบอกความรู้สึกไว้ด้านหลังของทุกคน
3. แต่ละคนเดินทักทายกันและกันเหมือนเราเจอคนตามคำที่เขียนอยู่ โดยไม่พูดคำที่แปะอยู่บนหน้าผากเพื่อนออกมาแล้วลองเดาไว้ในใจว่าตัวเราได้รับบทบาทเป็นใคร โดยสังเกตจากคำพูดหรือท่าทีที่เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อเรา ให้เวลา 5 นาที
4. ให้ผู้เรียนแต่ละคนเดินไปแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ต่อบทบาทสมมติที่เพื่อนแต่ละคนได้รับการเขียนที่หลังเพื่อนแต่ละคน ให้เวลา 15 นาที
5. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน (ตามความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียน) จากนั้นให้ตั้งกระดาษที่ติดหลังและกระดาษที่แปะไว้บนหน้าผากออก
6. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม ประมาณ 10 นาที จากนั้นส่งตัวแทนนำเสนอกลุ่มละ 3 นาที โดยมีคำถามชวนคุยเพื่อแลกเปลี่ยนดังต่อไปนี้
 - 6.1 คนแรกที่เราได้ทักทายและเราเห็นคำนั้นๆบนหน้าผากเขา เราารู้สึกอย่างไร (ตัวอย่างความรู้สึก: ชื่นชอบ ขำ ตกใจ แปลกใจ รังเกียจ สงสัย กลัว) และเรามีคำพูดหรือท่าทีต่อเขาอย่างไร (เช่น ล้อเลียน ต่อว่า ชม คอยด้วย วิ่งหนี ปลอดภัย)
 - 6.2 เพื่อนพูดคุยกับเราหรือแสดงท่าทีต่อเราในลักษณะไหนบ้าง (เช่น ล้อเลียน สงสาร รังเกียจ ต่อว่า ชื่นชม เดินหนี เห็นอกเห็นใจ สงสัย กลัว) แล้วทำให้เรารู้สึกอย่างไร
 - 6.3 เราารู้สึก คิด หรือเชื่อว่าคนคนนั้นต้องเป็นแบบนี้แบบนั้นมาจากอะไร (เช่น ประสบการณ์ตรง เคยเจอ ดูหนัง อ่านเจอในหนังสือ เขาบอกกันมา)
 - 6.4 เราจะรู้สึกอย่างไรหากเราถูกเลือกปฏิบัติจากคนอื่นเพราะสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ วัฒนธรรม เพศ ฯลฯ (เช่น เราจะรู้สึกอย่างไรถ้าเราไปเที่ยวต่างจังหวัดแล้วตำรวจขอค้นกระเป๋าแล้วถามหาว่าเราขโมยของเพราะเราเป็นคนชาติพันธุ์ เราจะรู้สึกอย่างไรถ้าพนักงานธนาคารไม่บริการเราเพราะเราเป็นคนชาติพันธุ์)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)
: ใจเขา ใจเรา ICE)

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า ในชีวิตจริง เราเคยใช้คำพูด มีท่าที หรือเลือกปฏิบัติกับใครต่างออกไปเพราะ สีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ ค่านิยม หรือสถานะทางสังคมหรือไม่ เกิดจากสาเหตุอะไร ส่งผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร และมีวิธีการลดหรือแนวทางในการลดสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ยกตัวอย่างให้ฟัง

2. เมื่อผู้เรียนยกตัวอย่างเสร็จแล้ว ผู้สอนกล่าวต่อไปว่าการที่เรามีท่าทีหรือใช้คำพูด ที่เลือกปฏิบัติกับใครต่างออกไปเป็นจุดเริ่มต้นของการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากนั้นผู้สอนอธิบายผลกระทบที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติและผลกระทบที่ตนเองเหมารวมและการเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ) ปิดท้ายกิจกรรมสามารถดูคำอธิบายเพิ่มเติมได้จาก ใบความรู้ที่ 4.1 การอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

อุปกรณ์

1. กระดาษ A4

2. เทปกาว

3. ดินสอหรือปากกา

สื่อการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 4.1 การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

ชิ้นงาน

ใบงานที่ 4.1 กระดาษบอกความรู้สึก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

บทบาทสมมุติที่เขียนติดไว้บนผากไม่ควรตรงกับชีวิตจริงของผู้เรียนคนนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ซึ่งจะเป็นการไปซ้ำเติมชีวิตจริงทำให้เขามีความคิดฝงใจที่ไม่ดี จนนำไปสู่การลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเขา

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)

: ใจเขา ใจเรา ICE)

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 4.1 กระดาษบอกความรู้สึก	กระดาษที่เพื่อน เขียนในช่วง กระบวนการ	ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 4.1	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ความร่วมมือ กับเพื่อนและผู้สอน ในกิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมผู้เรียนเป็น รายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ
ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)
: ใจเขา ใจเรา ICE)

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน			รวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ความตั้งใจ ในการเรียน (4)	การตอบ คำถาม (4)	การให้ ความ ร่วมมือกับ เพื่อนและ ผู้สอนใน กิจกรรม(4)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)

: ใจเขา ใจเรา ICE)

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	สนใจในการเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันเล็กน้อย ในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันและเล่นกัน ในขณะเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจในการเรียน คุยและเล่นกันในขณะเรียน
2. การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้งและตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในขณะทำกิจกรรม

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากถูกอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)

: ใจเขา ใจเรา ICE)

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.1

ผลกระทบที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ

ผลกระทบที่ตนเองมีการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติผู้อื่น(เพศ)

: ใจเขา ใจเรา ICE)

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 1 ชั่วโมง

1. นำเสนอแนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ตระหนักรู้เข้าใจระบบคิด แหล่งที่มาของทัศนคติ ที่นำไปสู่การอคติ ตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น และการปรับทัศนคติในการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตระหนักรู้เข้าใจระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติ
2. ตระหนักรู้เข้าใจการปรับทัศนคติ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มจำนวนเท่าๆกัน ให้แข่งกัน ถ้าเห็นรูปแปดเหลี่ยมนี้ถึงอะไรบ้าง ให้เวลา 5 นาที กลุ่มที่เขียนคำตอบได้มากที่สุดและเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องถือว่ากลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการคิดอย่างรวดเร็ว
2. ผู้สอนเกริ่นนำวันนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้กิจกรรม CD print

ขั้นสอน

1. ผู้เรียนจับคู่ แล้วนั่งหันหน้าเข้าหากันให้เลือกว่าใครจะเป็นผู้เริ่มถามเป็นคนแรก
2. ประเด็นของการถามจะเริ่มจากสิ่งที่ย่าง ๆ ก่อน เช่น ผู้หญิง-ผู้ชาย, ดารา โดยผู้ตอบจะตอบความคิดแรกๆของประเด็นนั้น ๆ และสลับบทบาทกันเช่น A: ผู้ชาย B: แข็งแรง A: ผู้ชาย B: เจ้าชู้ ประเด็นของการถามจะเพิ่มระดับของการคิดมากขึ้นเช่น ชนเผ่า, คนจีน-ประเทศจีน เป็นต้น
3. ให้ผู้เรียนพูดถึงสิ่งที่ตนเองเกลียดมากที่สุด 1 อย่าง แต่ให้พูดถึงข้อดีของสิ่งที่ตนเองเกลียดมา 5 อย่างให้คู่ฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อกันเองที่เกี่ยวข้องกับการเหมารวม โดยให้แนวทางว่าให้เป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับตัวเองและคนอื่น เช่นถ้านึกถึงคนชาติพันธุ์ปกากะญอหรือม้ง นึกถึงอะไร ถ้าเป็นเรื่องอื่น ๆ ก็อาจจะเป็นแม่บ้าน คนต่างดาว ฝรั่งเศส เป็นต้น ตอบให้คู่ฟัง จากนั้นสลับบทบาทกัน
4. ให้ผู้เรียนชวนคุยแลกเปลี่ยนกันในห้อง โดยมีคำถาม ได้แก่ รู้สึกอย่างไรที่ต้องตอบคำถามที่ต้องใช้ความคิด ประสพการณ์ ที่เราเคยเห็นเคยพบเจอ เราได้สังเกตตนเองและเพื่อนที่จับคู่ของคุณหรือไม่ มีทัศนคติเชิงบวกและทัศนคติเชิงลบกี่ข้อ ด้านใดมากกว่ากัน เพราะอะไรอะไรที่ทำให้ส่งผลให้เกิดทัศนคติเหล่านี้

5. เมื่อแลกเปลี่ยนเสร็จแล้วให้ผู้เรียนบันทึกความจำใหม่ลงใน CD Print ที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยปราศจากการเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ตามความคิดของตนเองในใบงาน 4.2 เรื่อง “แผน CD ของฉัน”

6. ให้ผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอ “แผน CD ของฉัน” หน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุปบทเรียน

ผู้สอนกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติ ซึ่งจะนำไปสู่การอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติ ผู้อื่นทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

สิ่งที่หล่อหลอมระบบคิด และแหล่งที่มาของทัศนคติของเรา เกิดจากการปลูกฝัง ข้อมูลที่เราได้รับจากคำบอกเล่า จากข่าวสาร จากทีวี ฯลฯ ประสบการณ์ที่ได้พบเจอ ซึ่งเป็นการกระทำซ้ำ ๆ การตอกย้ำ การได้ยิน ได้อ่าน ได้พบเจอ ได้เห็น ผ่านการรับรู้ ความเชื่อ ทัศนคติ จนทำให้เกิดการอคติ ตีตรา นำไปสู่การเลือกปฏิบัติและเกิดการใช้ความรุนแรงในที่สุด กิจกรรม CD Print เป็นการทำความเข้าใจกับระบบความคิดของตนเอง ทำไมเราถึงมีความคิดอคติ ตีตราเกิดขึ้นกับตัวเราเสมอ CD ไม่สามารถลบข้อมูลในแผ่นได้แต่สามารถใส่ข้อมูลเข้าไปใหม่ได้ ดังนั้นชีวิตเราก็เหมือนกันไม่สามารถจะลบข้อมูลที่อยู่ในระบบความคิดของเราได้ทันทีแต่สามารถเพิ่มความรู้สึก ความทรงจำ ทัศนคติที่ดีในระบบความคิดของเราได้ใหม่ ซึ่ง 5 สิ่งนี้ที่เรานำบันทึกใน CD Print จะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติที่ปราศจากการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติ

อุปกรณ์

1. กระดาษ A4

2. ปากกา

ชิ้นงาน

ใบงาน 4.2 เรื่อง “แผน CD ของฉัน”

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตั้งคำถามไม่ควรจะเป็นคำถามที่กระทบจิตใจของเพื่อนที่จับคู่ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนจะเป็นการไปซ้ำเติมชีวิตจริงของเขาและจะทำให้เขามีความคิดฝังใจที่ไม่ดี จนนำไปสู่การลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเขา

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2
ระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ
: บันทึกความทรงจำ CD Print

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงาน 4.2 เรื่อง “แผน CD ของฉัน”	ข้อมูลที่บันทึก ลงใน CD Print	ตรวจใบงานโดยดูจาก ข้อมูลที่บันทึกลงใน CD Print จะต้องเป็น ทัศนคติเชิงบวกที่ นำไปสู่การอยู่ร่วมกัน อย่างสันติปราศจาก การเหมารวมและการ เลือกปฏิบัติ	ใบงานที่ 4.2	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล	การสังเกต พฤติกรรมของ ผู้เรียนแต่ละ คนระหว่าง ร่วมกิจกรรม	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อวัดและจดบันทึก ความตั้งใจในการเรียน การตอบคำถาม การให้ ความร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนในกิจกรรม	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2
 ระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ
 : บันทึกความทรงจำ CD Print

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน			รวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ความตั้งใจ ในการเรียน (4)	การตอบ คำถาม (4)	การให้ความ ร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนใน กิจกรรม(4)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	
14-16	ดีมาก	ผ่าน
11-13	ดี	
8-10	พอใช้	
0-7	ปรับปรุง	

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	สนใจในการเรียนไม่คุยหรือเล่นกันในขณะเรียน	สนใจในการเรียนคุยกันเล็กน้อยในขณะเรียน	สนใจในการเรียนคุยกันและเล่นกันในขณะเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจในการเรียนคุยและเล่นกันในขณะเรียน
2. การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้งและตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในขณะทำกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล (ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 4.2
ระบบคิดและแหล่งที่มาของทัศนคติ
: บันทึกความทรงจำ CD Print

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม : ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 8 ชั่วโมง

1. นำเสนอแนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียม

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

แนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเอง ผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. แสวงหาแนวทางในการลดการอคติ การตีตรา การเหมารวมและการเลือกปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางวัฒนธรรมและทางเพศ
2. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ
3. มีความภูมิใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับและเต็มใจที่จะทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างสุดความสามารถ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน จากนั้นแจกกระดาษ A4 หรือกระดาษอะไรก็ได้ที่ไม่ได้ใช้แล้วให้กับแต่ละกลุ่มจำนวนเท่าๆกัน (ประมาณกลุ่มละ 50 ขึ้นไป) ผู้สอนอธิบายกฎกติกา การเล่นเกม คือ ให้แต่ละกลุ่มทำอย่างไรก็ได้ให้กระดาษอยู่บนเรือนร่างของผู้เรียนในกลุ่มให้ได้มากที่สุด เมื่อวางเสร็จแล้วให้ผู้เรียนค้ำท่านั้นไว้ โดยผู้สอนจะจับเวลา 3 นาที เมื่อครบ 3 นาทีแล้วให้ผู้สอนนับจำนวนกระดาษที่อยู่บนเรือนร่างของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนวางกระดาษได้เยอะถือว่าเป็นผู้ชนะ
2. ผู้สอนอธิบายวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 8 ชั่วโมงต่อไปนี้ การเรียนรู้แบบโครงงานหรือ Project based Learning เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 6 ขั้นตอน โดย 3 ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อม การกำหนดและการเลือก

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาค และความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติด้วยสองมือเรา

หัวข้อ ชั้นการเขียนเค้าโครงงาน ชั้นการปฏิบัติ อยู่ในชั้นการเรียนรู้ You-We และ 3 ขั้นตอนหลัง ได้แก่ ชั้นการปฏิบัติ ชั้นการนำเสนอ และชั้นการประเมินผล อยู่ในชั้นการเรียนรู้ We โดยชั่วโมงที่ 1 เป็นเตรียมความพร้อม การกำหนดและการเลือกหัวข้อ ชั่วโมงที่ 2 เป็นการเขียนเค้าโครงงาน ชั่วโมงที่ 3-7 เป็นการลงมือปฏิบัติ และชั่วโมงที่ 8 เป็นการสรุปภาพรวมการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมในชั้น YOU-WE

3. จากนั้นผู้สอนอธิบายต่อว่า “ระหว่างที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียนให้ผู้เรียนแต่ละคน สังเกตกระบวนการทำงานกลุ่มของตนเองว่าเกิดการอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ เกิดขึ้นหรือไม่ในระหว่างที่ทำกิจกรรมและมีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร มีแนวทางในการแก้ไขสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไรจากนั้นบันทึกลงในใบงานที่ 4.3ภารกิจนักสืบโคนัน”

ชั้นสอน

เรียนรู้และลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก รายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3
การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาค
และความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

1. พืชผักพื้นบ้าน

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อมและเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการเรียนรู้ (ชนิดของพืชผักพื้นบ้านที่เหมาะสมในการปลูกในพื้นที่ของแต่ละโรงเรียน) โดยผู้สอนจะต้องศึกษาชนิดของพืชผักพื้นบ้านที่เหมาะสมในการปลูกในพื้นที่ของแต่ละโรงเรียนมาก่อน 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้ (ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกพืชผักพื้นบ้านกลุ่มละ 2-4 ชนิด ห้ามซ้ำกันขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่)	ม.3 1. ทำใบงานนักสืบโคนัน เรื่อง แนวทางในการลดอคติ ตีตรา การเหมารวม และการเลือกปฏิบัติ (K) 2. ตรวจสอบผักครั้งที่ 1 3. แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน (A)
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1.ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2.นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	
การลงมือปฏิบัติ	5	1.ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ 1.1 การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ (ลักษณะเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมในการปลูก) 1.2 การเตรียมดินปลูก (การเลือกพื้นที่ในการปลูก/ออกแบบแปลงผักอย่างสร้างสรรค์และลงมือขึ้นแปลงตามที่ได้ออกแบบไว้) 1.3 การปลูก (การเพาะต้นกล้า/การจัดวางระยะห่างของการปลูก) หมายเหตุ หลังจากที่ผู้เรียนปลูกพืชผักพื้นบ้านให้ผู้สอนทำการประเมินแปลงผัก	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3
การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาค
และความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

2. ระบายเกลียวเชือก

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อมและเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการเรียนรู้ (การระบายเกลียวเชือก/การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก) 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้ (การระบายเกลียวเชือก/การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก)	ม.3 1. ใบงานนักสืบโคนัน เรื่อง แนวทางในการลดอคติ ตีตรา การเหมารวม และการเลือกปฏิบัติ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1. ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2. นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	
การลงมือปฏิบัติ	5	1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ 1.1 การระบายเกลียวเชือก 1.1.1 เรียนรู้องค์ประกอบของระบายเกลียวเชือก เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรีประกอบ ชุดการแต่งกาย 1.1.2 เรียนรู้เรื่อง อุปกรณ์ในระบายเกลียวเชือกเช่น เชือก เส้า เครื่องดนตรี เครื่องแต่งกาย 1.1.3 ฝึกการพันเชือกหรือผ้าให้เป็นเกลียวและเตรียมสถานที่ในการฝึก 1.1.4 ฝึกระบายเกลียวเชือกทำพื้นฐาน 1.2 การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก 1.2.1 เรียนรู้องค์ประกอบของระบายเกลียวเชือก เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรีประกอบ ชุดการแต่งกาย 1.2.2 เรียนรู้เรื่อง อุปกรณ์ในระบายเกลียวเชือกเช่น เชือก เส้า เครื่องดนตรี เครื่องแต่งกาย 1.2.3 เรียนรู้เรื่องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือกขั้นพื้นฐาน 1.2.4 ฝึกร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือกขั้นพื้นฐาน	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

3. ข้าวม้ง

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อม และเลือกหัวข้อในการ เรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และกรีนนำหัวข้อในการ เรียนรู้ (ชนิดของข้าวที่เหมาะสมในการปลูกในพื้นที่ของแต่ละโรงเรียน การเลือกพื้นที่ การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวและการเก็บเมล็ดพันธุ์ การแปรรูป ข้าวอย่างสร้างสรรค์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่าย) 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	ม.3 1. ทำใบงานนักสืบโคนัน เรื่อง แนวทางในการ ลตอคติ ตีตรา การเหมารวม และการเลือก ปฏิบัติ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1. ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/ อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2. นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	
การลงมือปฏิบัติ	5	1. การแปรรูปข้าวอย่างสร้างสรรค์ 1.1 ออกแบบและพัฒนาการแปรรูปข้าวอย่างสร้างสรรค์ กลุ่มละ 1 อย่าง 1.2 แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์เช่น สบู่ น้่านมข้าว คุกกี้ข้าวม้ง ข้าวแต่น	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3
การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาค
และความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

4.การแสดง: รำตง รำกระทบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป

ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
การเตรียมความพร้อมและเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	1	1. ผู้สอนอธิบายเรื่องการเรียนรู้แบบโครงงานให้กับผู้เรียนได้ทราบ และเกริ่นนำหัวข้อในการเรียนรู้ (รำตง รำกระทบไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป) 2. แบ่งกลุ่มตามความถนัด ความชอบ และความสนใจของผู้เรียน พร้อมเลือกหัวข้อในการเรียนรู้	ม.3 1. ทำใบงานนักสืบโคนัน เรื่องแนวทางในการลดอคติ
การเขียนเค้าโครงงาน	1	1. ผู้เรียนวางแผนการดำเนินงานเป็นกลุ่ม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้/ขั้นตอนในการเรียนรู้/อุปกรณ์/แบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ) โดยเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต 2. นำเสนอการวางแผนการดำเนินงานหน้าชั้นเรียน	ตีตรา การเหมารวม และการเลือกปฏิบัติ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน
การลงมือปฏิบัติ	5	1.รำตง 1.1 เรียนรู้องค์ประกอบและอุปกรณ์ของรำตง เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรีประกอบ ชุดการแต่งกาย 1.2 เรียนรู้ ทำรำตงขั้นพื้นฐาน จังหวะ เพลงและดนตรีประกอบการรำตง 1.3 ฝึกรำตงขั้นพื้นฐาน 2 รำกระทบไม้ไผ่ 2.1 เรียนรู้องค์ประกอบและอุปกรณ์ของรำกระทบไม้ไผ่ เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ เครื่องดนตรีประกอบ ชุดการแต่งกาย 2.2 เรียนรู้ ทำรำกระทบไม้ไผ่ขั้นพื้นฐาน จังหวะการกระทบไม้ไผ่ เพลงและดนตรีประกอบการรำกระทบไม้ไผ่ 2.3 ฝึกรำกระทบไม้ไผ่ขั้นพื้นฐาน 3.เต้นฮิปฮอป 3.1 เรียนรู้องค์ประกอบและอุปกรณ์ของการเต้นฮิปฮอป เช่น จำนวนผู้เล่น เพลงประกอบ ชุดการแต่งกาย 3.2 เรียนรู้ ทำเต้นฮิปฮอป ขั้นพื้นฐาน พร้อมเพลงประกอบ 3.3 ฝึกเต้นฮิปฮอปขั้นพื้นฐาน	
สรุปขั้น You-we	1	ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ICE ของแต่ละระดับชั้น	

บทบาทของผู้สอน

1. ผู้สอนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับผู้เรียนอย่างทั่วถึง เท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ
 2. ผู้สอนเป็นผู้เอื้อในกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
 3. แต่ละสัปดาห์ที่มีการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติให้ผู้เรียนสังเกตตนเองและเพื่อนในกลุ่มว่ามี การเหมารวมและเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ส่งผลกระทบต่อตัวเราและผู้อื่นที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและการเลือกปฏิบัติ รวมถึงแนวทางในการลดสิ่งเหล่านี้ด้วย จะมีวิธีการอย่างไรจากนั้น จดบันทึกลงในใบงานที่ 4.3 ภารกิจนักสืบโคนันและผู้สอนสรุปกิจกรรมทุกท้ายชั่วโมง เช่น สิ่งที่ได้เรียนรู้ใน สัปดาห์นี้ สิ่งที่น่าสนใจ สิ่งที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในชั่วโมงถัดไปโดยใช้แผนที่ร่างกาย มีวิธีการดังนี้
1. ผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นให้ตัวแทนผู้เรียน 1 คน นอนลงบนกระดาษและเพื่อน ที่เหลือให้ช่วยกันลากเส้นตามโครงร่างของเพื่อนที่นอนลงบนกระดาษ
 2. ให้ผู้เรียนระดมความคิดเห็นตาม ประเด็นและเขียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ต ส่วนหัว คือ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ส่วนหัวใจ คือ สิ่งที่น่าสนใจ ส่วนแขน ทั้ง 2 ข้าง คือ สิ่งที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในชั่วโมงถัดไป

ขั้นสรุปบทเรียน (ชั่วโมงที่ 8 สรุปกิจกรรมทั้งหมด)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนความรู้สึกของผู้เรียนจากการได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติได้เรียนรู้อะไรบ้าง ในการลงมือปฏิบัติหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “ในระหว่างการลงมือปฏิบัติ แต่ละกลุ่มมีการอคติ ตีตรา เหมารวม และเลือกปฏิบัติ และเกิดผลกระทบที่ได้รับจากอคติ ตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ และผลกระทบที่ตนเองมีอคติ ตีตรา การเหมารวมและเลือกปฏิบัติ ผู้อื่น(เพศ) บ้างหรือเปล่า อย่างไร รวมถึงแนวทางในการลด สิ่งเหล่านี้จะมีวิธีการอย่างไร”
3. ผู้สอนถามคำถามกับผู้เรียนให้ครบทุกคนโดยกระจายข้อความจากข้อที่ 1-2 โดยไม่ให้ซ้ำ
4. ผู้สอนสรุปถึงแนวทางการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยปราศจากการอคติ การตีตรา เหมารวม และเลือกปฏิบัติ บนความเสมอภาคและความเท่าเทียม
5. ผู้สอนสรุปให้ผู้เรียนเข้าใจว่า กระบวนการและกิจกรรมที่นำมาใช้ครั้งนี้ชื่อว่า ลงมือปฏิบัติ ด้วยสองมือเรา มีเป้าหมายเพื่อ 1. มีทักษะการสื่อสารและแนวทางในการทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเพศ 2. มีความตระหนักในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยปราศจากการอคติ การตีตรา เหมารวมและเลือกปฏิบัติ บนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3

การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาค เศรษฐกิจ แต่ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ครั้งต่อไปสามารถ
และความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ หัดตอบใจวัตถุประสงค์กระบวนการจัดการเรียนรู้นี้ได้

อุปกรณ์

ขึ้นอยู่กับแต่โรงเรียนที่เลือกประเด็นทางวัฒนธรรม

สื่อการเรียนรู้

ขึ้นอยู่กับแต่โรงเรียนที่เลือกประเด็นทางวัฒนธรรม

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ขึ้นอยู่กับประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน
2. ใบงานที่ 4.3 ภารกิจนักสืบโคนัน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 4.3 ภารกิจนักสืบโคนัน	การเขียนบรรยาย ในใบงาน	ตรวจใบงาน	ใบงานที่4.3	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
สังเกตพฤติกรรม ตนเองของผู้เรียน	การแสดง พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	ตรวจแบบสังเกต พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	แบบสังเกต พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมตนเองของผู้เรียน)
สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มเป็น รายบุคคล โดย ผู้สอน	การแสดง พฤติกรรมของ ผู้เรียนแต่ละคน ในการทำงาน กลุ่มระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรม การทำงาน กลุ่มของผู้เรียน แต่ละคน	แบบบันทึกการ สังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็น รายบุคคล)

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่มครั้งที่ 1

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินแปลงผักของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่ม.....ผัก 2-4 ชนิด คือ.....

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
2..... เลขที่.....ชั้น.....
3..... เลขที่.....ชั้น.....
4..... เลขที่.....ชั้น.....
5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมในการปลูก			
2.	การเลือกพื้นที่ในการปลูก			
3.	การออกแบบแปลงผักอย่างสร้างสรรค์			
4.	การลงมือขึ้นแปลงตามที่ได้ออกแบบ			
5.	คุณภาพในการปลูก			
6.	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผัก			

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่ดี เหมาะสมในการปลูก	เมล็ดพันธุ์สมบูรณ์ เหมาะสมในการปลูก	เมล็ดพันธุ์สมบูรณ์ บางส่วน	เมล็ดพันธุ์ไม่สมบูรณ์
2.	การเลือกพื้นที่ในการปลูก	พื้นที่มีความ เหมาะสมในการปลูก ตามชนิดของผัก แต่ละชนิด	พื้นที่มีความเหมาะสม ในการปลูกผักบางชนิด	พื้นที่ไม่มีความ เหมาะสมในการ ปลูกผัก
3.	การออกแบบแปลงผักอย่าง สร้างสรรค์	มีความคิดแปลกใหม่ ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่ จะทำให้ผลงาน ออกมาดี	ทำตามคำแนะนำและ ปฏิบัติแบบเดิมๆ	ไม่ทำ/ไม่มีความคิด เป็นของตนเอง
4.	การลงมือขึ้นแปลงตามที่ได้ ออกแบบ	ขึ้นแปลงได้ตรงตาม แบบที่ได้ออกแบบไว้	ขึ้นแปลงได้ตรงตามแบบ ที่ได้ออกแบบไว้บางส่วน	ขึ้นแปลงได้ไม่ตรง ตามแบบที่ได้ ออกแบบไว้
5.	คุณภาพในการปลูก	ผลผลิตงอกดีมาก	ผลผลิตงอกบางส่วน	ผลผลิตไม่งอก
6.	การอธิบายขั้นตอนในการปลูกผัก	การอธิบายขั้นตอนใน การปลูกผักได้ถูกต้อง ชัดเจน	การอธิบายขั้นตอนใน การปลูกผักได้ถูกต้อง ชัดเจนบางส่วน	การอธิบายขั้นตอนใน การปลูกผักได้ถูกต้อง เพียงส่วนน้อย

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม (16)	ระดับ คุณภาพ
		การปฏิสัมพันธ์กัน (4)	การสนทนา เรื่องที่กำหนด (4)	การ ติดต่อสื่อสาร (4)	พฤติกรรม การทำงานกลุ่ม (4)		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายกลุ่ม (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. การปฏิสัมพันธ์กัน	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในขณะทำกิจกรรม
2. การสนทนาเรื่องที่กำหนด	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหา	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหาบางส่วน	สนทนาตรงประเด็น	สนทนาไม่ตรงประเด็น
3. การติดต่อสื่อสาร	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นบางครั้ง	ไม่มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ
4. พฤติกรรมการทำงาน	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และไม่มีการแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม

หน่วยจัดการเรียนรู้ย่อยที่ 4.3
การทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความเสมอภาค
และความเท่าเทียม: ลงมือปฏิบัติ

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน			รวม (12)	ระดับ คุณภาพ
		ความตั้งใจ ในการเรียน (4)	การตอบ คำถาม (4)	การให้ความ ร่วมมือกับเพื่อน และผู้สอนใน กิจกรรม(4)		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. ความตั้งใจในการเรียน	สนใจในการเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันในขณะเรียน	สนใจในการเรียน คุยกันเล็กน้อยในขณะที่เรียน	สนใจในการเรียน คุยกันและเล่นกันในขณะเรียนเป็นบางครั้ง	ไม่สนใจในการเรียน คุยและเล่นกันในขณะเรียน
2. การตอบคำถาม	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามถูกทุกข้อ	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามและตอบคำถามส่วนมากถูก	ร่วมตอบคำถามในเรื่องที่ครูถามเป็นบางครั้งและตอบคำถามถูกเป็นบางครั้ง	ไม่ตอบคำถาม
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนและผู้สอนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่มีความร่วมมือกับเพื่อนและผู้สอนในขณะที่ทำกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี))

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น You-We

การเลือกปฏิบัติ
และความเท่าเทียม

อคติ และการแก้ไขปัญหาคติในสังคมไทยอคติถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญต่อสมาชิกในสังคมไทย เพราะอคติคือรากฐานของความขัดแย้งต่าง ๆ เมื่อคนในสังคมมีการรวมตัวกันมากกว่า 2 คนขึ้นไป อคติถือเป็นนามธรรมที่เกิดขึ้นในจิตของมนุษย์ ทำให้เกิดความโน้มเอียงไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง ในทางทฤษฎีต่างประเทศจึงนำอคติเข้าไปผนวกประกอบกับทัศนคติ โดยทัศนคตินั้นมีหลักเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่มีผลต่อการยอมรับ และไม่ยอมรับต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม ด้วยการแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมทำให้เกิดการแบ่งพรรคพวก มีอคติต่อกัน ไม่มีความสามัคคี ดังที่ปรากฏอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ปัญหาคติในสังคมไทยมีหลากหลายปัญหา แต่หนึ่งในปัญหานั้นคือ 1) อคติกับการไม่ยอมรับความคิดเห็นต่าง 2) อคติกับความขัดแย้งต่อการรับรู้/อำนาจ-ผลประโยชน์ 3) อคติกับความไม่เป็นธรรมปัญหาคติกับการไม่ยอมรับด้านความคิดเห็นต่างและพฤติกรรมต่างกัน ปัญหาดังกล่าวเกิดจากระดับข้อมูลการรับรู้ที่ต่างกัน มีไม่เท่ากัน การรับฟังปัญหา ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในพื้นฐานระดับจิตใจที่ต่างกัน เพราะมุมมองแต่ละคนย่อมมีมุมมองที่แตกต่างกันไปทั้งด้านความคิด และพฤติกรรมที่สะสมมาจากการเรียนรู้ รับรู้ ความเชื่อ ประสบการณ์พื้นฐาน จนกระทั่งแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบการยอมรับหรือไม่ยอมรับ นำไปสู่ความโน้มเอียงไปในทางที่ชอบและไม่ชอบ ทั้งนี้การไม่ยอมรับที่เกิดจากอคติที่มีอยู่ในจิตของมนุษย์ เพราะความไม่รู้ การหลงผิด ขาดการพิจารณาไตร่ตรองไม่เปิดใจรับข้อมูลใด ๆ จึงทำให้ส่งผลให้เกิดปัญหาแตกแยกในสังคมไทยด้วยความที่วาทะต่างฝ่ายต่างคิดว่าไม่ใช่พวกตนเอง

ปัญหาคติกับความขัดแย้งที่ประกอบด้วยความขัดแย้งที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูล อิทธิพลผลประโยชน์ สิ่งเหล่านี้เป็นรากเหง้าของปัญหาที่ทำให้คนในสังคมไทยเกิดอคติ 4 จากผลที่ได้ในการรับรู้ข้อมูลที่บิดเบือนจากความเป็นจริงทำให้เกิดอคติในการที่ไม่รู้จักจริงที่ขาดการพิจารณา หรือการสร้างเกลียดชังกับอีกฝ่ายที่จะทำการแฉไปกับข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มาในลักษณะการโพสต์ต่อจนกลายเป็น hate speech อย่างเต็มตัว แสดงให้เห็นถึง ฉันทาคติ โทษาคติ โมหาคติ ที่เกิดจากการรับรู้ต่าง ๆ ของข้อมูลที่บิดเบือนจากความเป็นจริง ทำให้คนในสังคมขาดการพิจารณาถึงสาเหตุการรับรู้ แหล่งเชื่อถือได้จากที่ไหน เพราะเมื่อไม่มีการตรวจสอบจึงทำให้เกิดความขัดแย้งต่อการรับรู้ในข้อมูลที่บิดเบือนจากข้อเท็จจริง

ปัญหาความไม่เป็นธรรม/อยุติธรรมเกิดขึ้นเมื่อได้รับการปฏิบัติต่างกัน ด้วยความไม่เป็นธรรมไม่เที่ยงตรง ไม่เป็นกลาง ซึ่งระบบของ “ความอยุติธรรม” ที่เกิดจากการแข่งขัน แก่งแย่ง ช่วงชิงความได้เปรียบตามกำลัง และศักยภาพของแต่ละบุคคลในสังคม และต้องยอมรับว่าสังคมไทยยังมีระบบในเชิงอุปถัมภ์ หรือโครงสร้างทางสังคมไม่เป็นธรรมทำให้สังคมไม่ได้รับความเป็นธรรม ขาดความสามัคคี

แนวทางในการแก้ไขปัญหาอคติในสังคมไทยประกอบด้วย 1) กฎหมาย ผู้นำ และผู้มีอำนาจในการตัดสินใจต้องดำรงความเที่ยงธรรมมีใจเป็นกลางไม่เอียงเอียง ประชาชนทุกคนต้องได้รับการตัดสินความจากผู้มีอำนาจตัดสินโดยเฉพาะนักกฎหมาย ผู้พิพากษาต้องดำรงความเป็นธรรมไม่มีอคติต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือมีแนวโน้มการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าแล้ว มีความยุติธรรมในการตัดสินความที่ปราศจากอคติ 2) การขัดเกลาสังคม เป็นบรรทัดฐานเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการอบรมสั่งสอนให้รู้จักขบขันเย้ยหยันตั้งแต่สังคมในครอบครัว, โรงเรียน, สายงานอาชีพ, ศาสนา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยขัดเกลาจิตใจมนุษย์ให้ลด ละ อคติได้ ไม่ว่าจะการร่วมมือร่วมใจกันทำกิจกรรมสืบทอดประเพณี วัฒนธรรมทางศาสนา หรือการสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งการเปิดโอกาสที่จะรับฟังผู้อื่นที่มีความคิดทัศนคติต่างกัน

การตีตรา

การตีตรา (Stigma) Stigma หรือ Stigmatization มีการใช้ในภาษาไทยแตกต่างกันไป เช่น “ตราบาบ” หรือ “การตีตรา” ซึ่งในบทความนี้จะใช้คำว่า “การตีตรา” การตีตรา (Stigma) เป็นแนวคิดที่มีมาตั้งแต่สมัยกรีก เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมว่าด้วยเครื่องหมาย ที่ปรากฏบนร่างกาย อันเนื่องมาจากบุคคลมีการกระทำบางสิ่งบางอย่างผิดไปจากปกติ เช่น นักโทษอาชญากรรม อาจตีตราประทับไว้ที่แขน เป็นตัวบ่งบอกคนทั่วไปว่าบุคคลนั้นเป็นคนไม่ดี ทำผิดกฎ ผิดศีลธรรม คนที่ถูกตีตรา จะถูกแบ่งแยกให้โดดเดี่ยว ไม่ให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม สังคมจะจำกัดสิทธิของเขาเหล่านั้น การตีตราจึง เปรียบเสมือนการตีป้ายบอกให้รู้ว่าบุคคลนี้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งในแง่ลบ ทำให้บุคคลที่ถูกตีตราเปลี่ยนจากบุคคล “ปกติธรรมดา” กลายเป็นบุคคล “ผิดปกติ” เป็นคนที่ไม่บริสุทธิ์ ต่างพร้อย มีรอยมลทิน ไร้คุณค่าแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ จึงกล่าวได้ว่าเป็น “การตีตรา” นั้นทำให้เกิด “การเลือกปฏิบัติ” ซึ่งเปรียบเสมือนหรือเท่ากับเป็น “การละเมิดสิทธิมนุษยชน” โดยไม่รู้ตัว (Chaichan, & Kampraw, 2014)

การตีตราสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การตีตราที่เกิดจากลักษณะทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างไปจากบรรทัดฐานปกติ ลักษณะทางกายภาพที่ไม่สมบูรณ์ เช่น โรคเรื้อรังต่าง ๆ ทำให้เกิดความพิการกับตัวผู้ป่วย เป็นต้น การตีตราลักษณะนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามการรับรู้ของผู้ป่วยเองหรือการรับรู้ของบุคคลอื่น
2. การตีตราที่เกิดจากบุคลิกที่ต่างพร้อย หมายถึง ลักษณะบุคลิกที่ผิดปกติหรือเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานของสังคม เช่น ผู้ติดสุราเรื้อรัง ผู้ติดสารเสพติด ผู้ป่วยโรคจิต เป็นต้น
3. การตีตราที่เกิดจากเผ่าพันธุ์หรืออคติ การตีตราชนิดนี้จะเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มบุคคลเปรียบเทียบแล้วพบว่า กลุ่มอื่นบกพร่องในบรรทัดฐานที่กลุ่มของตนเองสร้างขึ้น

กระบวนการปรับตัวต่อการตีตราตามแนวคิดของ Goffman (1963) แบ่งออกเป็น 5 ประเภทได้แก่

1. การปิดบังซ่อนเร้นความเจ็บป่วย (Hiding Their Illness) ความพิการที่ถูกตีตราจากสังคม นอกจากนี้บุคคลอาจมีการแก้ไขสาเหตุที่สังคมตราหน้า ได้แก่ การทำศัลยกรรมตกแต่ง เป็นต้น
2. การเบี่ยงเบนความสนใจ (Covering)
3. การเปิดเผยตนเอง (Disclosing) เพื่อขอความเห็นใจหรือขอรับการช่วยเหลือ
4. การปฏิเสธไม่ยอมรับว่ามีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน (Deviance Disavowal)
5. ไม่ยอมรับว่าตนถูกตีตราหรือมีการตีตราคนอื่นกลับว่าเป็นคนโง่ (Challenging or Resist Social Norms)

ตัวอย่างผลกระทบจากการตีตราผู้ป่วยวัณโรค

คนไทยส่วนหนึ่งจะตีตราผู้ป่วยวัณโรคซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องจากหลายสาเหตุ เช่น มีความเชื่อว่าวัณโรคเป็นโรคติดต่อที่น่ากลัว น่ารังเกียจ ที่สามารถแพร่กระจายเชื้อโรคให้บุคคลที่อยู่ใกล้ชิด บุคคลที่อาศัยอยู่ร่วมกับผู้ป่วย ถ้านอนห้องเดียวกัน (Household Intimate) มีโอกาสรับและติดเชื้อสูงกว่าผู้ที่อาศัยในบ้านเดียวกันแต่นอนแยกห้อง ประกอบกับผู้ที่เจ็บป่วยด้วยวัณโรคอาจจะถูกมองว่าเจ็บป่วยด้วยเอชไอวีหรือเอดส์ เนื่องจากมีอาการคล้ายกัน เช่น เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ซุปผอม เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อ การขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง พยายามปิดบังซ่อนเร้นความเจ็บป่วยเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาจากการถูกกีดกันทางสังคมและการใช้ชีวิตประจำวันในสังคม นอกจากนี้ยังมีส่งผลกระทบต่อความล่าช้าในการเข้ารับการรักษาและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยอีกด้วย

การเหมารวม

การเหมารวม (stereotype) คือ ทักษะคติจากประสบการณ์ที่เคยเจอ ซึ่งคนกลุ่มหนึ่งมีต่อคนอีกกลุ่มหนึ่ง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา การเมือง เพศ ไปจนถึงกลุ่มการชอบที่เป็น sub-culture ของสังคมจนกลายเป็นมาตรฐานในการตัดสินและเชื่อไปว่าพวกเขาเป็นแบบนั้นเหมือนกันหมด ทั้งที่ยังไม่รู้จักตัวตนจริง ๆ โดยอาจเป็นได้ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี แต่แนวคิดของการเหมารวมส่วนใหญ่มักมาพร้อมอคติจนกลายเป็นการเหมารวม ยกเว้นที่ไม่ค่อยยุติธรรมกับบางคนที่ไม่ได้เป็นแบบนั้นเสมอไป

นอกจากการเหมารวมแล้ว นักจิตวิทยาสังคมยังบอกว่า อคติที่ก่อให้เกิดการมองแบบเหมารวม มีสิ่งที่เรียกว่า ‘การตัดสินไปก่อน’ (prejudice) พร้อมกับ ‘การแบ่งแยก’ (discrimination) รวมอยู่จนท้ายที่สุดนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ ความขัดแย้ง และเกลียดชัง

ภาพเหมารวมที่เห็นกันบ่อยครั้ง

เรามักเห็นภาพของการเหมารวมได้ทั่วไปในสังคม แต่กับเรื่อง ‘เชื้อชาติ’ คือสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด พุดให้เห็นภาพชัดกับประเด็นล่าสุด ‘ไวรัสโคโรนา’ (covid-19) ที่มีจุดกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งอยู่ในทวีปเอเชียกลายเป็นว่าคนเอเชียเกือบทั้งหมดหรือใครก็ตามที่มีหน้าตาเช่นเอเชียจะโดนเหมารวมว่าเป็นคนแพร่เชื้อโคโรนาไปเสียหมดหนักถึงขั้นโดนทำร้ายร่างกาย อย่างนักศึกษาชาวสิงคโปร์ที่เรียนอยู่ในลอนดอนถูกทำร้ายหลังจากถูกเหยียดเรื่องเชื้อชาติและการแพร่เชื้อไวรัสโคโรนา

ตัวอย่างการเหมารวม หรือ STEREOTYPE

คนใส่แว่นมักจะเป็นคนเนิร์ด/เรียนเก่ง..

คนมีรอยสักมักจะเป็นคนกลัว/ก้าวร้าว..

ผู้ชายมักจะขับรถเก่งกว่าผู้หญิง..

เด็กรุ่นใหม่ทำงานไม่อดทน ไม่สู้งาน..

คนชาว ตี คือคนรวย คนดำคือคนจนเพราะทำงานหนัก กลางแดด

คนชาว หมวย คือคนสวย คนผิวเข้มคือคนไม่สวย

คนต่างจังหวัดมีความรู้น้อยกว่า คนในเมืองใหญ่

ลองเปิดใจ ทำใจให้กว้างพอแล้วนั่งคิดตามเรา

คนต่างจังหวัดที่คุณได้พบเจอ บางคนก็เก่งกว่าคุณ บางคนก็ด้อยกว่าคุณ จริงหรือไม่คนที่ได้ที่คุณพบเจอเป็นคนโง่เง่าทุกคนหรือไม่ บางคนก็เป็นคนเรียบร้อย พุดจาตึกก็มีเยอะไปคนเหนือไม่ได้พุดจาหวาน นุ่มทุกคน บางคนก็พุดจาแซบไม่แพ้คนภาคใด ๆ คนอีสานไม่ได้นั่งจกปลาร้า ปลาจ่อม อย่างที่พวกคุณเหมารวมพวกเขา ก็กินอาหารเหมือนที่พวกคุณทานไม่ใช่หรือ

ลดเหมารวม แต่เข้าใจตัวตน

“Do not judge a book by its cover” – อย่าตัดสินกันเพียงแค่เห็นเปลือกนอก

สำนวนนี้คือทางออกของการลดการเหมารวมที่เกิดขึ้นในสังคมได้ดีที่สุด ด้วยการวางอคติที่มี หยุตคิดกันสักหน่อย แล้วทำความรู้จักถึงตัวตนของแต่ละคนอย่างปราศจากการตัดสินไปก่อนว่าใครเป็นอย่างไร ทบทวนให้มากขึ้น เพื่อลดความขัดแย้งให้น้อยลง และยุติความคิดเหมารวม

ตัวอย่างผลกระทบจากการถูกเหมารวมในละครโทรทัศน์ไทย

ละครโทรทัศน์ไทยสามารถกระตุ้นและสร้างความเชื่อให้กับเด็กและเยาวชนต่อบทบาทในเรื่องเพศได้ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะตัวละครละครโทรทัศน์ถูกทำให้มีความเหมาะสมผ่านการเลือกอาชีพของหญิงชายและเป้าหมายในการใช้ชีวิตเฉพาะเพศตน บุฟ, คิมบอล, โอบรอยอัล และ คอร์ดอร์-โบซBeuf (1974, Kimball, 1986; O'Bryant and Corder-Bolz, 1978) อธิบายว่า มุมมองต่อความเหมาะสมทางเพศของลักษณะและพฤติกรรมบางอย่างของหญิงชาย เดวิดสัน, ยาสุนะ และ ทาวเวอร์ Davidson, Yasuna, and

Tower,(1979;McGhee and Frueh, 1980) และการรับรองรูปแบบเพศ เฮอร์เรท-สเกจวล์ม และ เอเลน, มอแกน Herrett-Skjellum and Allen(1996; Morgan1987).การมีส่วนร่วมในการรับชมละครโทรทัศน์ไทยที่สะท้อนแบบแผนเรื่องเพศอาจแตกต่างกันไปตามช่วงวัย ผลกระทบของละครโทรทัศน์ไทยอาจเป็นตัวสร้างจุดยืนให้กับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในช่วงการเริ่มพัฒนาความเสมอภาคทางเพศ ดังที่ โคล์เบิร์ก Kohlberg (1966) อธิบายว่า ความเสมอภาคทางเพศเป็นความตระหนักรู้ของเด็กในเรื่องเพศเป็นหมวดหมู่ทางสังคมที่ไม่เปลี่ยนแปลงดังเช่นความยาวของผมและเครื่องนุ่งห่มและอื่น ๆ ซึ่งรูเบิล และคณะ(Ruble et al., 1981) กล่าวว่าเด็กที่เพิ่งเริ่มมีสัมพันธภาพทางเพศจะสนใจในการรับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในเรื่องเพศของพวกเขา ซึ่งคาลเวิร์ท, สลาบี และเฟรย์,สแตงกอร์ และ รูเบิล (Calvert, 2000; Slabyand Frey, 1975; Stangor Ruble, 1989) ในสภาวะการณ์จริง พบว่าเด็กที่ได้รับความไม่เท่าเทียมทางเพศมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากภาพเหมารวมจากสื่อโทรทัศน์ ซึ่งเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ควรจะเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุดจากภาพเหมารวมในการรับชมโทรทัศน์นอกจากนี้ ภาพเหมารวมความเป็นหญิงเป็นชายในละครโทรทัศน์ยังคงมีอิทธิพลต่อการรับรู้จดจำและนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามแบบฉบับของสังคมประกอบสร้างจากสถาบันสื่อ ดังที่ เดวิส, โดมินิค ดาวน์ส Davis (1990; Dominick, 1979; Downs, 1981; Sternglanz & Serbin, 1974) วิเคราะห์เนื้อหาจำนวนมากชี้ว่าโทรทัศน์จมอยู่กับรูปแบบภาพเหมารวมของผู้ชายและผู้หญิง เมื่อเทียบกับเพศหญิงจะมีมากขึ้นล้วนนำเสนอภาพอ่อนแอ บอบบาง อารมณ์เปลี่ยนแปลงไว รู้สึกอ่อนไหวง่าย ส่วนทอมป์สัน และเซอร์บินอส Tompson andZerbinos (1995) พบว่าผู้ชายมีภาพที่เป็นนักแก้ปัญหา โดยที่ดาวน์ส, แมคอาร์เธอร์ และอีเซน Downs (1981; McArthur & Eisen, 1976) มีความอิสระมีการแสดงออกที่ใช้ความรุนแรง

การเลือกปฏิบัติ

การเลือกปฏิบัติ หมายถึง การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

การพิจารณาว่า การกระทำใดเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่นั้น มีเกณฑ์ที่ควรจะต้องพิจารณาอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันหรือไม่ การปฏิบัติที่แตกต่างนั้นหมายความรวมถึงการกระทำในลักษณะของการกีดกัน การแบ่งแยก การจำกัดหรือการให้ประโยชน์ที่มากกว่า ระหว่างบุคคลสองคน หรือสองกลุ่มหรือหลายกลุ่ม

2. มีสถานการณ์ที่เหมือนหรือคล้ายกัน กล่าวคือ ต้องเป็นการปฏิบัติที่แตกต่างกันบนสถานการณ์ที่เหมือนหรือคล้ายกันจึงจะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หากเป็นการปฏิบัติที่แตกต่างกันต่อบุคคลที่มี

สถานการณ์ที่แตกต่างกันย่อมไม่ใช่การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอย่างใดก็ดี การปฏิบัติที่เหมือนกันต่อบุคคลที่มีสถานการณ์แตกต่างกันก็อาจถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้ โดยอาจเรียกว่าเป็นการเลือกปฏิบัติทางอ้อม (Indirect Discrimination) เช่น การนัดสัมภาษณ์งานผู้สมัครงานทุกคนโดยกำหนดให้ทำการสัมภาษณ์บนอาคารชั้นสามในอาคารซึ่งไม่มีลิฟต์หรือทางขึ้นสำหรับผู้พิการ ทำให้ผู้พิการไม่สามารถเข้าสัมภาษณ์งานได้แม้ว่าจะมีการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อการปฏิบัตินั้นส่งผลกระทบต่อบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่ม (ในตัวอย่างนี้คือคนพิการ) ให้เสียเปรียบโดยไม่เป็นธรรม ก็ถือเป็นการเลือกปฏิบัติได้

3. การปฏิบัติที่แตกต่างกันต่อบุคคลที่มีสถานการณ์เหมือนหรือคล้ายกันจะถูกพิจารณาว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมก็ต่อเมื่อมีการพิสูจน์ว่าการเลือกปฏิบัตินั้นไม่มีความเป็นกลาง (objective) ไม่มีเหตุผลที่เหมาะสม (reasonable justification) ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งกฎหมายนั้นๆ (legitimate aim) และไม่สอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วน (proportionality) ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันเป็นกรณีไป

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้น We

สันติภาพ

และความขัดแย้ง

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ระดับ	หน่วยการเรียนรู้	ความคิดรวบยอด	ตัวชี้วัดวิชา สังคม+สุข ศึกษา	ตัวชี้วัด ICE+gender	หน่วยการเรียนรู้ ย่อย	จำนวน ชั่วโมง	K	S	A
WE	สันติภาพ และความ ขัดแย้ง	ศักยภาพของ ตนเอง สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น บนความ หลากหลาย วัฒนธรรมได้อย่าง สันติ	ม.3 ส 4.1 ม.3/3 อนุรักษ์ วัฒนธรรมไทย และเลือกรับ วัฒนธรรมสากล ที่เหมาะสม ส 4.1 ม.3/4 วิเคราะห์ปัจจัย ที่ก่อให้เกิด ปัญหาความ ขัดแย้งใน ประเทศและ เสนอแนวคิดใน การลดความ ขัดแย้ง ส 4.1 ม.3 /5 เสนอแนวคิดใน การดำรงชีพ อย่างมีความสุข ในประเทศและ สังคมโลก	ม.3 1.สามารถเป็น ผู้นำการวางแผน และการ ปฏิบัติการทำงาน เป็นกลุ่มได้อย่างมี ประสิทธิภาพ บน ฐานการเคารพใน สิทธิเสรีของ ตนเองและ วัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น 2. สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนวิถี วัฒนธรรมกับผู้อื่น ในสังคมพหุ วัฒนธรรม ได้อย่าง สร้างสรรค์	1.ภารกิจร่วม ภารกิจเรา 2.การเตรียมการ นำเสนอผลงาน 3.การนำเสนอ ผลงานและการ ประเมินผล	10	ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การวางแผน การปฏิบัติ และการ สรุปบทเรียนแบบ เสริมพลังและมีส่วน ร่วมบนความหลาย ทางวัฒนธรรมและ เพศ ตามวิถี ประชาธิปไตย	1.ผู้เรียนมีทักษะ การเป็นผู้นำในการ วางแผน การปฏิบัติ และการสรุปบทเรียน แบบเสริมพลังและมี ส่วนร่วมบนความ หลายทางวัฒนธรรม และเพศ ตามวิถี ประชาธิปไตย 2.ผู้เรียนสามารถ สื่อสารแลกเปลี่ยนวิถี วัฒนธรรมกับผู้อื่นใน สังคมพหุวัฒนธรรม ได้อย่างสร้างสรรค์	ผู้เรียนมีความ มั่นใจในการเป็น ผู้นำการสื่อสาร อย่างสันติและ สร้างสรรค์ บนความหลาย ทางวัฒนธรรม และเพศตามวิถี ประชาธิปไตย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

สันติภาพและความขัดแย้ง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ภาคเรียนที่ 2)

จำนวน 10 ชั่วโมง

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้หลัก

1. สามารถเป็นผู้นำการวางแผนและการปฏิบัติการทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์

สาระการเรียนรู้

ทักษะการวางแผน การปฏิบัติงาน และการสรุปทเรียนร่วมกับผู้อื่น และสื่อสารแลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมอย่างมั่นใจบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย

ความคิดรวบยอด

ศักยภาพของตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นบนความหลากหลายวัฒนธรรมได้อย่างสันติ

สมรรถนะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผน การปฏิบัติ และการสรุปทเรียนแบบเสริมพลัง และมีส่วนร่วมบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย (K)
2. ผู้เรียนมีทักษะการเป็นผู้นำในการวางแผน การปฏิบัติ และการสรุปทเรียนแบบเสริมพลังและมีส่วนร่วมบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย
3. ผู้เรียนสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์ (S)
4. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเป็นผู้นำการสื่อสารอย่างสันติและสร้างสรรค์ บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย (A)

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 6 ชั่วโมง

สามารถเป็นผู้นำการวางแผนและการปฏิบัติการทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง วัฒนธรรมและเพศของผู้อื่น

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้นำในการวางแผน การปฏิบัติงาน และการสรุปทบทวนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเพศตามวิถีประชาธิปไตย

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถเป็นผู้นำการวางแผนและการปฏิบัติการทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง วัฒนธรรม และเพศของผู้อื่น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 2 กลุ่มหรือตามความเหมาะสมโดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มนับ 1-2 เพื่อเป็นการแบ่งกลุ่มหรือตามความเหมาะสม
2. หลังจากการจับกลุ่มเสร็จให้ผู้สอนแจกลูกโป่ง 5 ลูกต่อ 1 กลุ่มแล้วให้ผู้สอนอธิบายเกมให้ผู้เรียนดังนี้ ให้แต่ละกลุ่มเป่าลูกโป่งให้มีขนาดไม่เท่ากันโดยกำหนดให้มีลูกขนาดใหญ่ 2 ลูก ลูกขนาดกลาง 2 ลูก และลูกขนาดเล็ก 1 ลูก
3. หลังจากผู้เรียนได้เป่าลูกโป่งเสร็จแล้วให้ผู้เรียนถอดคอเพื่อนภายในกลุ่มแล้วนำลูกโป่งที่เป่าทั้ง 5 ลูกนั้นสอดไว้ช่องว่างระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม
4. ผู้สอนอธิบายการเดินทางโดยให้ผู้เรียนเดินถอดคอกันไปจุดที่กำหนดแล้วเดินกลับมาจุดเริ่มต้นกลุ่มไหนที่ใช้เวลาน้อยและกลับมาถึงจุดเริ่มต้นโดยลูกโป่งไม่แตกหรือแตกกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะโดยให้ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเวลาในการเล่นตามความเหมาะสม
5. จากนั้นให้ผู้สอนสอบถามกลุ่มผู้เรียนว่าที่ชนะรู้สึกอย่างไร ได้เรียนรู้อะไร มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอย่างไร มีการวางแผนอย่างไรจึงสามารถชนะได้ และให้กลุ่มผู้เรียนที่แพ้ รู้สึกอย่างไร ได้เรียนรู้อะไร มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกอย่างไร และจุดไหนที่ต้องแก้ไขเพื่อให้กลุ่มสามารถชนะได้
6. ผู้สอนสรุปดังนี้ เห็นไหมว่าหากเรามีการวางแผนที่ดี มอบหมายงานให้เหมาะสมกับคน หากพบปัญหาวิธีการสื่อสารภายในกลุ่มคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้กลุ่มมุ่งหน้าในทิศทางเดียวกันได้และมีการหาวิธีการแก้ไข เพื่อให้งานสามารถเดินทางต่อไป ดังนั้นในรายชั่วโมงนี้เป็นต้นไปจนถึงชั่วโมงที่ 6 จะเป็นการเรียนรู้ตามประเด็นทางวัฒนธรรมของแต่ละโรงเรียน

ชั้นสอน

1. ให้ผู้สอนอธิบายการสรุปบทเรียนตามใบความรู้ที่ 5.1 การสรุปบทเรียน และแจ้งว่าหลังจากการลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมพวกเราจะมาร่วมสรุปพร้อมกันตามวิธี
2. ให้ผู้สอนดำเนินการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือกในหัวข้อการเรียนรู้และให้มอบหมายภาระงานชิ้นงานตามรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

ตารางการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก

1. พืชผักพื้นบ้าน

ประเด็นทางวัฒนธรรม	ชั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
พืชผักพื้นบ้าน	การลงมือปฏิบัติ	6	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การดูแลรักษา (ทำปุ๋ยชีวภาพ/การกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช/การรดน้ำ) 1.2 การเก็บเกี่ยว (ระยะเวลาที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้/ระยะเวลาที่สามารถนำเมล็ดมาทำพันธุ์ได้) 1.3 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น นำผักมาทำอาหารโดยเมนูจะต้องสร้างสรรค์ ผักอบแห้ง ฯลฯ 1.4 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ผักพื้นบ้านอย่างสร้างสรรค์ 1.5 การจำหน่าย (ช่องทางการจัดจำหน่าย/วิธีการจัดจำหน่าย) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบงานที่ 5.1 ผู้นำการสรุปบทเรียน 2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พืชผักพื้นบ้าน)

2. ระบายเกลียวเชือก

ประเด็นทาง วัฒนธรรม	ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
ระบายเกลียว เชือก	การลงมือปฏิบัติ	6	<p>1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้</p> <p>1.1 การระบายเกลียวเชือก</p> <p>1.1.1 ออกแบบทำต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.2 ฝึกต้นทำต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.3 ฝึกต้นพร้อมกับเพลงและดนตรีประกอบ</p> <p>1.2 การร้องเพลงและดนตรีประกอบการระบายเกลียวเชือก</p> <p>1.1.1 ออกแบบเพลงและดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.2 ฝึกร้องเพลงและดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.3 ฝึกร้องเพลงและเล่นดนตรีพร้อมประกอบทำต้น</p>	<p>1. ใบงานที่ 5.1 ผู้นำการสรุปบทเรียน</p> <p>2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบายเกลียวเชือก)</p>

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1
ภารกิจร่วมภารกิจเรา

3. ข้าวม่วง

ประเด็นทาง วัฒนธรรม	ชั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
ข้าวม่วง	การลงมือปฏิบัติ	6	1 .ออกแบบบรรจุภัณฑ์และช่องทางการจำหน่าย 1.1 ออกแบบบรรจุภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ 1.2 การจำหน่ายอย่างสร้างสรรค์ (ช่องทางการจัดจำหน่าย/ วิธีการจัดจำหน่าย)	1. ใบงานที่ 5.1 ผู้นำการสรุปบทเรียน 2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม่วง)

4.การแสดง: รำตง รำกระทงไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป

ประเด็นทาง วัฒนธรรม	ขั้นในการเรียนรู้	ชั่วโมง	เนื้อหาในการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
รำตง รำกระทงไม้ไผ่ เต้นฮิปฮอป	การลงมือปฏิบัติ	6	<p>1. ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่ได้เลือกไว้</p> <p>1.1 การรำตง</p> <p>1.1.1 ออกแบบท่าเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.2 ฝึกเต้นพร้อมร้องเพลงและดนตรีประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.1.3 นำการแสดงทั้ง 3 อย่างมารวมกัน อย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.2 การรำกระทงไม้ไผ่</p> <p>1.2.1 ออกแบบท่ารำที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.2.2 ฝึกรำพร้อมร้องเพลงและดนตรีประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.2.3 นำการแสดงทั้ง 3 อย่างมารวมกัน อย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.3 เต้นฮิปฮอป</p> <p>1.3.1 ออกแบบท่าเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.3.2 ฝึกเต้นพร้อมร้องเพลงและดนตรีประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์</p> <p>1.3.3 นำการแสดงทั้ง 3 อย่างมารวมกัน อย่างสร้างสรรค์</p>	<p>1. ใบงานที่ 5.1 ผู้นำการสรุปทเรียน</p> <p>2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (รำตง รำกระทงไม้ไผ่ ฮิปฮอป)</p>

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนในชั่วโมงที่ 6 โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติโดยใช้แผนที่ร่างกาย ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

1.1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลมตามกลุ่มของตนเองจากนั้นผู้สอนแจกกระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี และสี แบ่งให้แต่ละกลุ่มเท่า ๆ กันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีมิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ

1.2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่ม 1 คน ลงนอนบนกระดาษฟลิปชาร์ตที่กางไว้ จากนั้นให้เพื่อนร่วมใช้ปากกาเคมีในการวาดรูปร่างลักษณะของเพื่อนที่นอนบนกระดาษฟลิปชาร์ตโดยต้องมีองค์ประกอบของร่างกายให้ครบดังนี้ ส่วนหัว ลำตัว แขน ขา จนถึงเท้า

1.3. ให้แต่ละกลุ่มระดมความคิดเห็นสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามประเด็น ดังนี้ 1) หัว เป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ 2) แขนซ้าย เป็นขั้นตอนในการเรียนรู้ 3) แขนขวา เป็นการแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม 3) หน้าท้อง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการลงมือปฏิบัติ 4) ขาซ้าย เป็นปัญหาและอุปสรรค 5) ขาขวา เป็นแนวทางการแก้ไข 6) เท้า เป็นสิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ 7) ปาก เป็นวิธีการสื่อสารภายในกลุ่มที่ทำให้การทำงานกลุ่มสำเร็จได้ 8) หัวใจ ความรู้สึกในการเรียนรู้ โดยผู้สอนสามารถกำหนดเวลาได้ตามความเหมาะสม

2. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลจากการระดมความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มโดยผู้สอนมีหน้าที่ในการจดบันทึกการนำเสนอลงในกระดาษ

3. ผู้สอนสรุปผลการปฏิบัติอีกครั้งชี้ให้เห็นถึงข้อดีของการทำงานกลุ่มและลักษณะการทำงานกลุ่มที่ทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จและวิธีการสื่อสารที่ทำให้สมาชิกภายในกลุ่มรู้สึกดี โดยผู้สอนต้องสรุปให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้นี้โดยมีดังนี้ ผู้เรียนสามารถเป็นผู้นำการวางแผนและการปฏิบัติการทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น และสามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์

4. แต่ละสัปดาห์ที่มีการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติให้ผู้สอนสรุปกิจกรรมทุกท้ายชั่วโมง เช่น สิ่งที่ได้เรียนรู้ในสัปดาห์นี้ สิ่งที่น่าสนใจ สิ่งที่จะสามารถพัฒนาต่อไปได้ในชั่วโมงถัดไป

อุปกรณ์

1. ตามประเด็นของแต่ละพื้นที่
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเคมี
4. สี

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 5.1 การสรุปบทเรียน
2. ใช้สื่อการเรียนรู้จริงตามประเด็นโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ผู้สอนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับผู้เรียนอย่างทั่วถึง เท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีมิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจ
2. ผู้สอนเป็นผู้เอื้อในกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานที่ 5.1 ผู้นำการสรุปบทเรียน
2. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)
3. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)
4. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)
5. แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (รำตง รำกระทบไม้ไผ่ฮิปฮอป)

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
ใบงานที่ 5.1 ผู้นำการสรุปบทเรียน	การเขียนบรรยาย ในชิ้นงาน	ตรวจใบงาน	ใบงานที่ 5.1	1.เขียนและอธิบายได้ตรงตาม คำถามได้ครบถ้วน ให้ 3 คะแนน 2.เขียนและอธิบายได้ตรงตาม คำถามได้บางส่วน ให้ 2 คะแนน 3.เขียนและอธิบายได้ 1 ข้อ ให้ 1 คะแนน 4.อธิบายไม่ได้ให้ 0 คะแนน
แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)	การแสดง พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	ประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)	การแสดง พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	ประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบำเกลิยวเชือก)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)	การแสดง พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	ประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)
แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (รำตง รำกระทบไม้ไผ่ ฮิปฮอป)	การแสดง พฤติกรรมตนเอง ของผู้เรียน	ประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม	แบบประเมินผลงาน ผู้เรียนรายกลุ่ม (รำ ตง รำกระทบไม้ไผ่ ฮิปฮอป)	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในใบงาน)

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่มครั้งที่ 2

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินแปลงผักของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่ม.....ผัก 2-4 ชนิด คือ.....

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
 2..... เลขที่.....ชั้น.....
 3..... เลขที่.....ชั้น.....
 4..... เลขที่.....ชั้น.....
 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การดูแลรักษาหลังการปลูก			
1.1	การทำปุ๋ยชีวภาพ			
1.2	การกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช			
1.3	การรดน้ำ			
2.	การเก็บเกี่ยว			
2.1	การเก็บเกี่ยวผลผลิต			
2.2	ผลผลิตที่สามารถนำเมล็ดทำพันธุ์			
3.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษาและการเก็บเกี่ยว			
4.	การสื่อสารภายในกลุ่ม			
5.	การนำเสนอ			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การดูแลรักษาหลังการปลูก			
1.1	การทำปุ๋ยชีวภาพ	อธิบายวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพและวิธีการใช้ ได้ถูกต้องครบถ้วน	อธิบายวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพและวิธีการใช้ ได้ถูกต้องบางส่วน	อธิบายวิธีการทำปุ๋ยชีวภาพและวิธีการใช้ ได้ไม่ถูกต้อง
1.2	การกำจัดวัชพืชและศัตรูพืช	แปลงผักไม่มีวัชพืชและศัตรูพืช	แปลงผักมีวัชพืชและศัตรูพืชบางส่วน	แปลงผักมีวัชพืชและศัตรูพืชเต็มแปลง
1.3	การรดน้ำ	ผู้เรียนรดน้ำแปลงผักอย่างสม่ำเสมอ	ผู้เรียนรดน้ำแปลงผักบางครั้ง	ผู้เรียนไม่รดน้ำแปลงผัก
2.	การเก็บเกี่ยว			
2.1	การเก็บเกี่ยวผลผลิต	ผู้เรียนสามารถอธิบายการเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถอธิบายการเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถอธิบายการเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดได้
2.2	ผลผลิตที่สามารถนำเมล็ดมาทำพันธุ์	ผู้เรียนสามารถอธิบายผลผลิตที่นำมาเป็นเมล็ดพันธุ์ได้ถูกต้อง	ผู้เรียนสามารถอธิบายผลผลิตที่นำมาเป็นเมล็ดพันธุ์ได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถอธิบายผลผลิตที่นำมาเป็นเมล็ดพันธุ์ได้
3.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษาและการเก็บเกี่ยว	มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ตามศักยภาพของสมาชิกภายในกลุ่มได้	มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ตามศักยภาพของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มได้ไม่ตรงตามศักยภาพของสมาชิก
4.	การสื่อสารภายในกลุ่ม	สามารถสื่อสารภายในกลุ่มได้อย่างเข้าใจตรงกัน	สามารถสื่อสารภายในกลุ่มได้แต่บางครั้งความเข้าใจคาดเคลื่อน	สามารถสื่อสารภายในกลุ่มได้ไม่เข้าใจตรงกัน
5.	การนำเสนอ	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิมๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (พีชผักพื้นบ้าน)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินภาระงานการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์และการแบ่งบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่..... ชั้น.....
- 2..... เลขที่..... ชั้น.....
- 3..... เลขที่..... ชั้น.....
- 4..... เลขที่..... ชั้น.....
- 5..... เลขที่..... ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	กลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์			
2.	ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์			
3.	วิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์			
4.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
5.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	กลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์	มีวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม	มีวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้บางส่วน	ไม่มีวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
2.	ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์	มีวิธีการและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	มีวิธีการและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้บางส่วนแต่ยังเป็นรูปแบบเดิมๆ	ไม่มีวิธีการและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
3.	วิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์	มีวิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ได้สมเหตุสมผลกับราคาในท้องตลาด	มีวิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ได้สมเหตุสมผลแต่ไม่สอดคล้องกับราคาในท้องตลาด	มีวิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ได้ไม่สมเหตุสมผลกับราคาในท้องตลาด
4.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
5.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติตามแบบเดิม ๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ระบํ่าเก็ลยวเช็อก)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินผลการะงานการแสดงตามประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่..... ชั้น.....
- 2..... เลขที่..... ชั้น.....
- 3..... เลขที่..... ชั้น.....
- 4..... เลขที่..... ชั้น.....
- 5..... เลขที่..... ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถนำแสดงได้			
2.	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้			
3.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดง			
4.	การแก้ไขปัญหา			
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้ทุกครั้ง	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้บางครั้ง	ผู้เรียนไม่สามารถนำเสนอได้
2.	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้ครบถ้วน	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้
3.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดง	ผู้เรียนแสดงได้อย่างมีความมั่นใจไม่กลัวความผิดพลาด	ผู้เรียนแสดงได้แต่ไม่มีความมั่นใจ	ผู้เรียนแสดงไม่ได้และไม่มีความมั่นใจ
4.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธี ในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงาน มีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติตามแบบเดิมๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ข้าวม้ง)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินภาระงานการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และการแบ่งบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	กลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์			
2.	ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์			
3.	วิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์			
4.	การแก้ไขปัญหา			
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	กลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์	มีวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม	มีวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้บางส่วน	ไม่มีวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
2.	ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์	มีวิธีการและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสมและน่าดึงดูดน่าสนใจ	มีวิธีการและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้เหมาะสมในรูปแบบเดิม ๆ	ไม่มีวิธีการและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม
3.	วิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์	มีวิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ได้สมเหตุสมผลกับราคาในท้องตลาด	มีวิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ได้สมเหตุสมผลแต่ไม่สอดคล้องกับราคาในท้องตลาด	มีวิธีการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ได้ไม่สมเหตุสมผลกับราคาในท้องตลาด
4.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธีในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิมๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

แบบประเมินผลงานผู้เรียนรายกลุ่ม (ร่ำตง ร่ำกระทบไม้ไผ่ อิปฮอป)

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนประเมินผลการะงานการแสดง ตามประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มร่ำตง

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่..... ชั้น.....
- 2..... เลขที่..... ชั้น.....
- 3..... เลขที่..... ชั้น.....
- 4..... เลขที่..... ชั้น.....
- 5..... เลขที่..... ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถนำแสดงได้			
2.	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้			
3.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดง			
4.	การแก้ไขปัญหา			
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

กลุ่มร่วกระทบไม้ไฟ

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่..... ชั้น.....
- 2..... เลขที่..... ชั้น.....
- 3..... เลขที่..... ชั้น.....
- 4..... เลขที่..... ชั้น.....
- 5..... เลขที่..... ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้			
2.	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้			
3.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดง			
4.	การแก้ไขปัญหา			
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1

ภารกิจร่วมภารกิจเรา

กลุ่มอ็อปฮอป

สมาชิกกลุ่ม

- 1..... เลขที่.....ชั้น.....
- 2..... เลขที่.....ชั้น.....
- 3..... เลขที่.....ชั้น.....
- 4..... เลขที่.....ชั้น.....
- 5..... เลขที่.....ชั้น.....

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้			
2.	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้			
3.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดง			
4.	การแก้ไขปัญหา			
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม			
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์			

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1
ภารกิจร่วมภารกิจเรา

เกณฑ์การให้คะแนน

ที่	รายการ	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้ทุกครั้ง	ผู้เรียนสามารถนำเสนอได้บางครั้ง	ผู้เรียนไม่สามารถนำเสนอได้
2.	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้ครบถ้วน	ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้บางส่วน	ผู้เรียนไม่สามารถอธิบายกระบวนการแสดงได้
3.	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดง	ผู้เรียนแสดงได้อย่างมีความมั่นใจไม่กลัวความผิดพลาด	ผู้เรียนแสดงได้แต่ไม่มีความมั่นใจ	ผู้เรียนแสดงไม่ได้และไม่มีความมั่นใจ
4.	การแก้ไขปัญหา	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ 2 วิธีในเวลาที่กำหนด	มีการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพียง 1 วิธีในเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถคิดวิธีการแก้ไขปัญหาได้ในเวลาที่กำหนด
5.	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดและความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่ม	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มได้บางส่วน	การแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดความสามารถของสมาชิกภายในกลุ่มไม่ได้
6.	การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์	มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ใส่ใจผลงานมีวิธีการที่จะทำให้ผลงานออกมาดี	นำเสนอตามที่แนะนำและปฏิบัติแบบเดิมๆ	ไม่นำเสนอ/ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล (ถ้ามี))

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.1
ภารกิจร่วมภารกิจเรา

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

1. สามารถเป็นผู้นำการวางแผนและการปฏิบัติการทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเอง วัฒนธรรม และเพศของผู้อื่น
2. สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้นำในการวางแผน การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น การเตรียมนำเสนอผลงาน และสื่อสารแลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมอย่างมั่นใจบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศตามวิถีประชาธิปไตย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. การวางแผน การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ในการเตรียมนำเสนอผลการดำเนินงาน บนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น 2 กลุ่มให้มีจำนวนเท่ากันทั้งหญิงและชายโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกาย และฐานะทางเศรษฐกิจเสมอในการเรียนรู้
2. ผู้สอนอธิบายกติกาในการเล่นเกมที่ให้กับผู้เรียนดังนี้ 1) ให้แต่ละกลุ่มระดมความคิดของคำตอบของไหวพริบที่ดีที่สุดโดยใช้สิ่งของภายในตัวสมาชิกในกลุ่ม 2) ให้แต่ละกลุ่มรวบรวมสิ่งของที่อยู๋ภายในตัวเพื่อนเพื่อต่อไหวพริบที่ดีที่สุดโดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเวลาตามความเหมาะสม 3) หลังจากหมดเวลาที่กำหนดให้ผู้สอนวัดความยาวของทั้งสองกลุ่มว่ากลุ่มไหนมีความยาวมากที่สุด โดยให้กลุ่มที่มีความยาวมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ
3. ผู้สอนถามกลุ่มที่ชนะว่ามีวิธีการวางแผนในการทำให้กลุ่มชนะอย่างไร และกลุ่มที่แพ้สิ่งที่ต้องแก้ไขหากมีโอกาสอีกครั้ง
4. ผู้สอนกล่าวสรุปว่า จากเกมทำให้รู้ใหม่ว่าการวางแผนนั้นมีความสำคัญอย่างไร และการวางแผนงานอย่างไรถึงจะประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นการวางแผนที่ดีควรมีการเตรียมการที่ดีคิดให้รอบครอบเพื่อผลงานที่ดีของพวกเราเหมือนดังชั่วโมงนี้ที่จะต้องอาศัยการวางแผนเพื่อผลงานที่ดีและประสบผลสำเร็จ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายว่าชั่วโมงนี้เป็นชั่วโมงของการเตรียมการนำเสนอ โดยจะให้ผู้เรียนได้เตรียมการนำเสนอในชั่วโมงต่อไป
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนเตรียมการนำเสนอการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือก
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนเตรียมนำเสนอประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยมีหัวข้อที่ผู้เรียนจะต้องนำเสนอ ดังนี้ 1) ขั้นตอนในการเรียนรู้ 2) อุปสรรคในการเรียนรู้ 3) การแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม 4) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ และแนวทางแก้ไขปัญหา 5) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียน โดยให้ผู้เรียนเลือกสื่อที่อยากจะนำเสนออย่างสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนเลือกทำ 1 สื่อเพื่ออธิบายตามหัวข้อที่กำหนด และจะต้องเป็นสื่อที่มีความสร้างสรรค์เป็นสื่อใดก็ได้ที่ผู้เรียนคิด ซึ่งผู้สอนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ในใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น
4. ผู้เรียนเตรียมสื่อประกอบการในการนำเสนอผลงาน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่คอยให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมสื่อประกอบการนำเสนอ และสังเกตการจัดเตรียมของผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องทำแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนกลุ่มไปด้วยเพื่อให้คะแนนผู้เรียน

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ให้ผู้สอนถามผู้เรียนแต่ละกลุ่มว่าทำไมถึงเลือกสื่อชนิดนี้มานำเสนอ เพราะอะไร
2. ให้ผู้สอนสรุปการเตรียมนำเสนอผลงานของผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศวิถีว่ามีสื่อที่ผู้เรียนเลือกมีกี่ชนิดพร้อมกับสรุปความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของแต่ละกลุ่มรวมถึงการวางแผนงาน ปฏิบัติงาน ร่วมกับผู้อื่นบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรมเพศของผู้อื่น

อุปกรณ์

ตามประเด็นของแต่ละพื้นที่

สื่อการเรียนรู้

1. ใช้สื่อการเรียนรู้จริงตามประเด็นโรงเรียน
2. ใบความรู้ 5.2 สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีมิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกาย และฐานะทางเศรษฐกิจเสมอในการ

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2 การเตรียมการนำเสนอผลงาน

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แบบสังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนกลุ่ม โดยผู้สอน	การแสดง พฤติกรรมของ ผู้เรียนแต่ละคน ในการทำงาน กลุ่มระหว่างร่วม กิจกรรม	สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม ของผู้เรียนแต่ละ คน	แบบสังเกตพฤติกรรม ผู้เรียนกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นรายบุคคล)

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2
การเตรียมการนำเสนอผลงาน

แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
ระดับชั้น.....

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	เกณฑ์การให้คะแนน				รวม (16)	ระดับ คุณภาพ
		การปฏิสัมพันธ์กัน (4)	การสนทนาเรื่อง ที่กำหนด (4)	การ ติดต่อสื่อสาร (4)	พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (4)		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนดังตารางแนบท้าย

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
14-16	ดีมาก
11-13	ดี
8-10	พอใช้
0-7	ปรับปรุง

เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

ผู้เรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนรายกลุ่ม (Rubric)

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)
1. การปฏิสัมพันธ์กัน	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ในการทำกิจกรรม	ร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือในขณะทำกิจกรรม
2. การสนทนาเรื่องที่กำหนด	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหา	สนทนาตรงประเด็นครอบคลุมเนื้อหาบางส่วน	สนทนาตรงประเด็น	สนทนาไม่ตรงประเด็น
3. การติดต่อสื่อสาร	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่	มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นบางครั้ง	ไม่มีการปรึกษาครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ
4. พฤติกรรมการทำงาน	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่	มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและไม่มี การแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ(พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล(ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2
การเตรียมการนำเสนอผลงาน

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....
.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ย่อย

จำนวน 2 ชั่วโมง

1. สามารถเป็นผู้นำการวางแผนและการปฏิบัติการทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพบนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรม เพศ ของผู้อื่น
2. สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์

สาระการเรียนรู้หน่วยย่อย

ผู้นำในการวางแผน การปฏิบัติงาน และการสรุปบทเรียนร่วมกับผู้อื่น และสื่อสารแลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมอย่างมั่นใจบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเพศ ตามวิถีประชาธิปไตย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เป็นผู้นำในการปฏิบัติงานทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนฐานการเคารพในสิทธิเสรีของตนเองและวัฒนธรรม เพศของผู้อื่น
2. สื่อสารแลกเปลี่ยนวิถีวัฒนธรรมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้ผู้สอนอธิบายถึงการนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนฟังว่าในชั่วโมงนี้เป็นการนำเสนอผลการปฏิบัติ
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนยืนหลับตาทำสมาธิก่อนการนำเสนอประมาณเวลา 1 นาที จากนั้นให้ผู้เรียนลืมตาเบาและให้ผู้เรียนรวมพลังโดยการนำมือวางซ้อนกันจนครบทุกคนจากนั้นให้ผู้เรียนตะโกน ชื่อโรงเรียนของตนเองดัง ๆ หรือจะใช้คำไหนก็ได้ที่เหมาะสม

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติตามประเด็นทางวัฒนธรรมที่แต่ละโรงเรียนเลือกไว้
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยมีหัวข้อที่ผู้เรียนจะต้องนำเสนอ ดังนี้

1) ขั้นตอนในการเรียนรู้ 2) อุปสรรคในการเรียนรู้ 3) การแบ่งบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม 4) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติและแนวทางแก้ไขปัญหา 5) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ตามประเด็นของแต่ละโรงเรียนในรูปแบบการนำเสนอที่จัดเตรียมไว้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ดูแลผลการนำเสนอ

3. หลังจากการนำเสนอให้ผู้เรียนประเมินตนเองในการทำผลงานออกมาว่าสิ่งไหนที่ทำได้ดีที่สุด และสิ่งไหนที่ต้องพัฒนาหรือยังทำไม่ได้ตามเป้าหมายที่วางกันไว้ในตอนแรก

4. หลังจากการนำเสนอเสร็จแล้วให้เพื่อนกลุ่มที่ไม่ได้นำเสนอและผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียน โดยการให้คำแนะนำต้องเป็นการใช้คำในด้านบวกหรือการติชมแบบเสริมพลัง ดังนี้

4.1 ชื่นชมผลงานของผู้เรียนสิ่งที่คุณเรียนทำได้ดีส่วนไหนบ้าง

4.2 ประทับใจในผลงานของผู้เรียนตรงจุดไหนเป็นพิเศษ

4.3 สิ่งที่คุณพัฒนาต่อยอดและจะทำให้ผลงานของคุณเรียนจะมีความสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นสรุปบทเรียน

1. ผู้สอนสรุปให้ผู้เรียนฟังดังนี้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้นี้เป็น การเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม หรือ ICE ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งจะเน้นการเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ที่ตัวเองหรือชั้น I เชื่อมไปสู่การเรียนรู้ผู้อื่น หรือชั้น You และการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกัน หรือชั้น We การมีเป้าหมายร่วมกัน และการทำงานเป็นทีมกระบวนการ ICE มิใช่เพียงกิจกรรมสร้างทีม แต่เป็นกระบวนการที่สร้างความตระหนักให้เห็นว่าในสังคมเรามีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มากกว่าเครื่องแต่งกาย ภาษา ประเพณี วิถีวัฒนธรรม พิธีกรรม รวมถึงความคิด ความเชื่อ สิ่งที่ยึดถือประสบการณ์ที่หล่อหลอมให้เป็นบุคคลหนึ่งและการอยู่ร่วมกันในสังคมจะต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกันและปฏิบัติต่อกันอย่างไรเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างหลากหลายได้อย่างสันติและมีความสุข

2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่ารู้สึกอย่างไรบ้างหลังจากการนำเสนอและหลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนและแบบสังเกตพฤติกรรมตนเองแล้วนำเสนอส่งผู้สอนภายในชั่วโมง

อุปกรณ์

ตามประเด็นของแต่ละพื้นที่

สื่อการเรียนรู้

ใช้สื่อการเรียนรู้จริงตามประเด็นโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้สอนต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย สีผิว รูปร่าง หน้าตา สรีระทางร่างกาย และฐานะทางเศรษฐกิจเสมอในการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน	การแสดงผลกิจกรรมตนเองของผู้เรียน	ตรวจแบบสังเกตกิจกรรมตนเองของผู้เรียน	แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกตกิจกรรมตนเองของผู้เรียน)
แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	การแสดงผลกิจกรรมตนเองของผู้เรียน	ตรวจแบบสังเกตกิจกรรมตนเองของผู้เรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมตนเองของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์ (เกณฑ์อยู่ในแบบสังเกตกิจกรรมตนเองของผู้เรียน)

บันทึกหลังการสอน

ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านอื่น ๆ (พฤติกรรมเด่นหรือพฤติกรรมที่มีปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบความรู้ ชั้น We

สันติภาพ
และความขัดแย้ง

การสรุปบทเรียน

สรุปบทเรียน หมายถึง วิธีในการรวบรวมใจความหรือเนื้อเรื่องสำคัญที่ผู้สอนต้องการจะให้ผู้เรียนทราบเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องและสมบูรณ์ขึ้น โดยทั่วไปการสรุปบทเรียนจะทำทุกครั้งหลังจากที่สอนจบบทเรียนแล้ว เพื่อผู้เรียนจะได้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับ ได้แนวคิดที่ถูกต้องในบทเรียนนั้น และเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้ในเนื้อหาต่อไป

วิธีการสรุปบทเรียนมีดังนี้

1. การสรุปบทเรียน ครูไม่จำเป็นต้องทบทวนสรุปเองทั้งหมด ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยครูอาจจะใช้คำถามและพยายามให้มีแต่ละสาระสำคัญ และเรียบเรียงอย่างเหมาะสมอาจจะให้ผู้เรียนรวบรวมการสรุปลงในสมุด
2. สรุปจากการปฏิบัติ เช่น ให้ผู้เรียนสังเกตการสาธิตการทดลองและพยายามชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของวิชาความรู้เดิม หรือบทเรียนที่เพิ่งเรียนจบกับบทเรียนที่จะเรียนในอนาคต
3. สรุปจากการสร้างสถานการณ์ โดยครูสร้างสถานการณ์ให้สอดคล้องกับบทเรียนและให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นออกมา
4. สรุปจากการใช้อุปกรณ์ โดยครูอาจจะใช้อุปกรณ์การสอนมาช่วยให้การสรุปบทเรียนให้ง่ายขึ้น เช่น เมื่อนำเครื่องมือทางเกษตรมาให้ผู้เรียนดู ผู้เรียนสามารถสรุปข้อควรระวังในการใช้ได้ถูกต้อง

การสรุปบทเรียนมี 2 ลักษณะคือ

1. สรุปทางด้านความรู้ คือ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมได้ และสามารถจับความคิดรวบยอดได้
2. สรุปทางด้านสังคม คือมีการชมเชยให้กำลังใจ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตนเองนั้นเกิดการเรียนรู้ครูจะทดสอบว่าผู้เรียนสามารถสัมพันธ์ความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกันได้ดีโดยอาจทำได้ ดังนี้
 - 2.1. โดยการทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนเรียนมาแล้วตามลำดับจนถึงบทเรียนที่จะเรียนใหม่
 - 2.2. โดยการสังเกตความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในบทเรียนมาใช้กับเหตุการณ์ใหม่ๆที่คล้ายคลึงกับเหตุการณ์เดิม
 - 2.3. โดยการสังเกตความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้มาให้สัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ได้

ความสำคัญของการสรุปบทเรียน

1. เมื่อผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาสาระสำคัญของบทเรียนมาแล้ว ความคิด ความเข้าใจยังกระจัดกระจาย หรือมีความสับสน การสรุปบทเรียนจะช่วยรวบรวมความคิด ความเข้าใจให้ชัดเจนแจ่มแจ้ง จนเกิดความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง
2. เนื้อหาสาระในบทเรียนมักมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันทั้งภายในเรื่องเดียวกัน และเรื่องอื่น ๆ ดังนั้นการสรุปบทเรียนในลักษณะโยงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของหัวข้อต่างๆ ภายในเรื่องเดียวกัน หรือระหว่างบทเรียนเก่ากับใหม่ จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องอย่างชัดเจน
3. จุดมุ่งหมายของการศึกษาหาความรู้อยู่ที่การสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การสรุปบทเรียนจะช่วยชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ข้อควรคำนึงในการสรุปบทเรียน

1. การสรุปบทเรียนโดยการใช้คำถามต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียน
2. วิธีการสรุปต้องสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน
3. การสรุปต้องเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วไปยังสิ่งที่ยังไม่รู้
4. การสรุปต้องสามารถใช้ประเมินบทเรียนว่ามีสาระและผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
5. การสรุปจะต้องเป็นการแนะนำกาเรียนในครั้งต่อไป

ประโยชน์ของการสรุปบทเรียน

1. ประมวลเรื่องราวที่สำคัญ ที่ได้เรียนไปแล้วเข้าด้วยกัน
2. เชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน
3. รวบรวมความสนใจของผู้เรียนเข้าด้วยกันอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะจบบทเรียน
4. สร้างความเข้าใจในบทเรียนให้ดีขึ้น
5. ช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน ถ้าผู้สอนรู้จักให้ผู้เรียนคิดต่อไปว่าจะนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาได้อย่างไรบ้าง

ข้อเสนอแนะในการสรุปบทเรียน

1. การสรุปบทเรียนสามารถสรุปได้ทุกระยะ คือ เมื่อสอนจบหัวข้อ จบตอน จบเรื่อง หรือเมื่อจบบทเรียน ในการสอนและครั้งผู้สอนอาจจะสรุปบทเรียนเป็นระยะ ๆ แล้วสรุปรวมตอนท้ายอีกครั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถติดตามบทเรียนได้โดยตลอด ถ้าไม่เข้าใจตอนใดก็สามารถแก้ไขได้ทันทีก่อนที่จะเรียนต่อไปจะช่วยให้การเรียนราบรื่นไปตลอด ดีกว่าที่ผู้สอนจะสรุปเมื่อจบบทเรียนครั้งเดียว
2. สรุปบทเรียนให้ครอบคลุมสาระสำคัญครบถ้วนและสรุปได้ชัดเจน ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ สามารถสัมพันธ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน และนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
3. ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนสรุปด้วยตนเองก่อน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ แล้วผู้สอนช่วยแก้ไขและส่งเสริมให้ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน โดยให้สรุปเป็นรายบุคคล หรือแบ่งกลุ่มช่วยกันสรุป
4. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุป โดยผู้สอนเป็นผู้ถามแล้วให้ผู้เรียนตอบจนสามารถได้สาระสำคัญครบถ้วน
5. ผู้สอนเป็นผู้สรุป ซึ่งควรจะทำเมื่อใช้วิธีให้ผู้เรียนสรุป หรือผู้สอนกับผู้เรียนช่วยกันสรุปมาแล้ว หรือเมื่อบทเรียนนั้นยากและสลับซับซ้อน หรือเมื่อต้องการจะโยงให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนที่เรียนไปแล้วกับบทเรียนใหม่ หรือจะโยงให้เห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องของหัวข้อต่าง ๆ ในบทเรียนเดียวกัน
6. การสรุปต้องเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ผู้เรียน เรียนรู้แล้ว ไปสู่สิ่งที่ผู้เรียนยังไม่รู้
7. การสรุปบทเรียนที่ดี ควรสรุปเพื่อเป็นการแนะนำสำหรับการเรียนในบทเรียนต่อไปด้วย

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2

สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น

ความหมายของสื่อ

คำว่า “สื่อ” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ดังนี้ “สื่อ (กริยา) หมายถึง ติดต่อให้ถึงกัน เช่น สื่อความหมาย, ชักนำให้รู้จักกัน สื่อ (นาม) หมายถึง ผู้หรือสิ่งที่ติดต่อให้ถึงกันหรือชักนำให้รู้จักกัน เช่น เขาใช้จดหมายเป็นสื่อติดต่อกัน, เรียกผู้ที่ทำหน้าที่ชักนำให้ชายหญิงได้แต่งงานกันว่า พ่อสื่อ หรือ แม่สื่อ; (ศิลปะ) วัสดุต่าง ๆ ที่นำมาสร้างสรรค์งานศิลปกรรม ให้มีความหมายตามแนวคิด ซึ่งศิลปินประสงค์แสดงออกเช่นนั้น เช่น สื่อผสม

คำว่า “สื่อ” ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 และ พ.ศ. 2525 หมายถึง ทำการติดต่อให้ถึงกัน ชักนำให้รู้จักกัน

ในกระบวนการสื่อสารมวลชน คำว่า “สื่อ” (Channel or Medium) คือ พาหนะนำข่าวสาร (Message Vehicles) หรือพาหนะของสารหรือสิ่งที่ขนส่งสาร (Carrier of Messages) จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารไปได้ก็ต้องอาศัยสื่อที่จะถ่ายทอดข่าวสารออกไปและข่าวสารจะไปถึงผู้รับได้ก็ต้องอาศัยสื่อพาไป เช่น คลื่นวิทยุในอากาศนำเสียงพูดไปให้ผู้ฟัง กระจกนำตัวอักษรและภาพที่ปรากฏไปให้ผู้รับสารได้อ่าน เป็นต้น ทางด้านผู้รับสารก็เช่นเดียวกัน ต้องอาศัยสื่อในการรับสารนั้น ๆ เช่น ผู้รับสารจะต้องมีเครื่องรับวิทยุ เป็นต้น ดังนั้นทั้งสองฝ่ายต่างอาศัยสื่อเพื่อการติดต่อให้ถึงกัน มนุษย์ได้คิดค้นประดิษฐ์สร้างขึ้น เสาะหาวิธีการหาช่องทางในรูปแบบต่าง ๆ กัน ตามสภาพของทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเอง และพัฒนาวิธีการ กระบวนการ และเครื่องมืออุปกรณ์ให้ก้าวหน้า เพิ่มพูนสมรรถนะ คุณภาพและประสิทธิภาพในการแสวงหาสาร การเก็บสาร การส่งสาร การรับสาร และการสื่อสารกลับ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารของมนุษย์ต่อไป

การพิจารณาถึงเรื่องสื่ออันมีปัจจัย 3 ประการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) วัสดุที่รองรับ (2) สัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นอย่างมีความหมายเป็นสาร (3) พาหนะที่จะนำวัสดุที่มีสารไปให้ถึงผู้รับสาร

ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับวิธีการหาช่องทางของมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ กัน ในการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นของคนแตกต่างกันไปตามยุคตามสมัย เช่น ใช้ “สื่อบุคคล” หรือ “คน” เพื่อการสื่อสารด้วยวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่ต่างกัน โดยคนได้คิดทำทาง อากัปกริยาเป็นสารให้คนอื่น ๆ เข้าใจความหมายใช้สื่อบุคคลในลักษณะเป็นพาหนะที่มีสารโดยเป็นเจ้าของหน้าที่ส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร สาธารณสุขออกไป พบปะพูดคุยกับประชาชน การใช้ศิลปินสื่อพื้นบ้านเพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติการทำหมัน และการวางแผนครอบครัว การใช้บุรุษไปรษณีย์เพื่อนำจดหมายไปบริการประชาชน นอกจากนี้ สื่อบุคคลยังพยายามหาวัสดุเพื่อรองรับสาร เป็นช่องทางในการเผยแพร่ เช่น ใช้ฝาผนัง ผนังถ้ำ ดินเหนียว หนังสัตว์ ไม้ไผ่ กระจกใส แผ่นใส และแม่แตงงานศิลปหัตถกรรม การปั้น แกะสลัก ก็ได้ใช้เป็นช่องทางในการถ่ายทอดสารให้คนอื่นได้รับสารบางอย่างอยู่ด้วย

หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 5.2

สื่อสร้างสรรค์สำหรับมัธยมต้น

สื่อ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ปรากฏด้วยอักษร เครื่องหมาย ภาพ หรือเสียง ไม่ว่าจะจัดทำในรูปแบบของเอกสาร สิ่งพิมพ์ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี รูปภาพ ภาพโฆษณา รูปถ่าย ภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ การแสดง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือได้จัดทำในรูปแบบอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 3 วรรค 2)

ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

ความคิดสร้างสรรค์ คือ กระบวนการคิดของสมองซึ่งมีความสามารถในการคิดได้หลากหลายและแปลกใหม่จากเดิม โดยสามารถนำไปประยุกต์ทฤษฎี หรือหลักการได้อย่างรอบคอบและมีความถูกต้อง จนนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่แปลกใหม่หรือรูปแบบความคิดใหม่ นอกจากลักษณะการคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้แล้ว ยังมีสามารถมองความคิดสร้างสรรค์ในหลาย ซึ่งอาจจะมองในแง่ที่เป็นกระบวนการคิดมากกว่าเนื้อหาการคิด โดยที่สามารถใช้ลักษณะการคิดสร้างสรรค์ในมิติที่กว้างขึ้น เช่นการมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน การเรียน หรือกิจกรรมที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ด้วย อย่างเช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์ หรือการเล่นกีฬาที่ต้องสร้างสรรค์รูปแบบเกมให้หลากหลายไม่ซ้ำแบบเดิม เพื่อไม่ให้คู่ต่อสู้รู้ทัน เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะการคิดสร้างสรรค์ในเชิงวิชาการ แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะการคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ที่กล่าวมานั้นต่างก็อยู่บนพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ โดยที่บุคคลสามารถเชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดด้านความคิดสร้างสรรค์ไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีไว้หลายประการ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ ควรจะประกอบไปด้วย 3 ประการ คือ

1. สิ่งใหม่ (new, original) เป็นการคิดที่แหวกวงล้อมความคิดที่มีอยู่เดิม ที่ไม่เคยมีใครคิดได้มาก่อน ไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร แม้กระทั่งความคิดเดิม ๆ ของตนเอง

2. ใช้การได้ (workable) เป็นความคิดที่เกิดจากการสร้างสรรค์ที่ลึกซึ้ง และสูงเกินกว่าการใช้เพียง "จินตนาการเพื่อฝัน" คือ สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นจริง ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม และสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของการคิดได้เป็นอย่างดี

3. มีความเหมาะสม เป็นความคิดที่สะท้อนความมีเหตุมีผลที่เหมาะสม มีคุณค่า ภายใต้มาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

ลักษณะความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดแบบอเนกนัย (Divergent Thinking) คือ การคิดหลายแง่หลายทาง คิดให้มากที่สุดเท่าที่จะนึกได้ เป็นการมองปัญหาในแนวกว้างเหมือนกับแสงอาทิตย์ที่แผ่รัศมีออกรอบด้าน คนที่มีความคิดสร้างสรรค์นั้นจะเป็นคนที่มี

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) คือ มีความคิดที่แปลกใหม่ต่างจากความคิดธรรมดาของคนทั่วไป
2. มีความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) คือ มีความสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลายทิศทางหลายแง่หลายมุม
3. มีความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) คือ สามารถคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว รวดเร็ว และได้คำตอบมากที่สุดในเวลาที่จำกัด
4. มีความคิดละเอียดลออ (Elaboration) คือ การคิดได้ในรายละเอียดเพื่อขยายหรือตกแต่งความคิดหลักให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม
(Interculture Education: ICE)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Pestalozzi Children's Foundation

